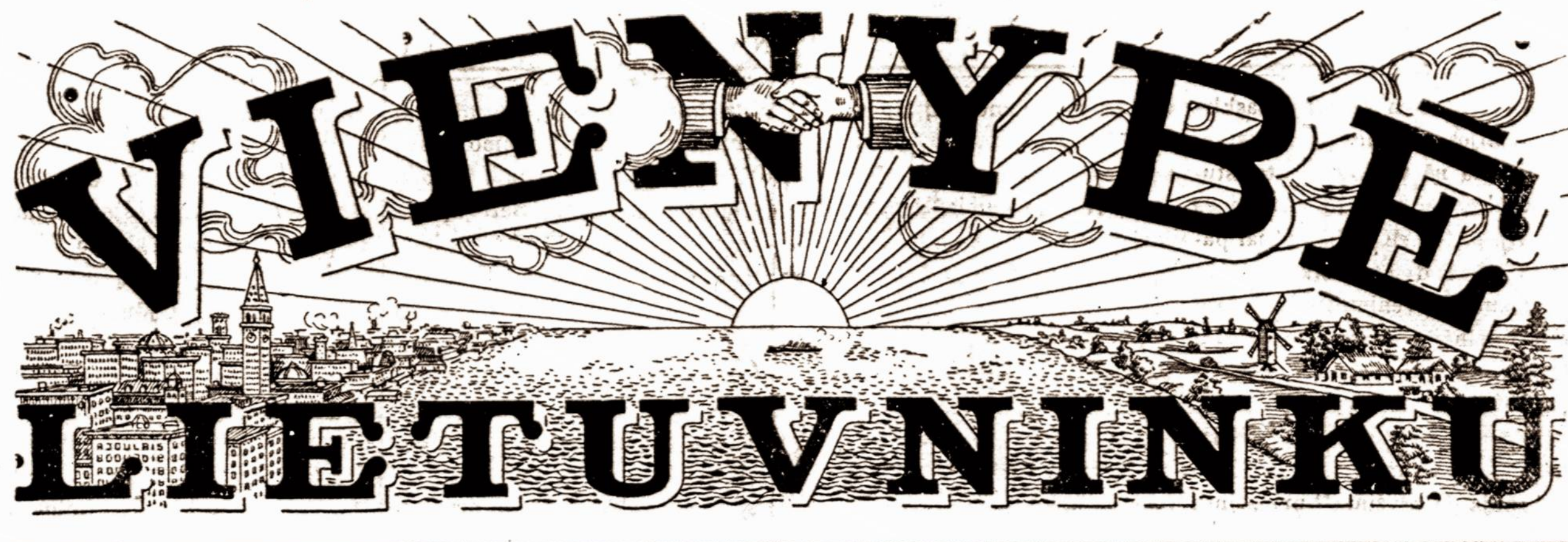

The New York Pub Lib
476 Fifth Ave

"VIENYBE LIETUVNINKŲ"
ISEINA KAS SEREDA
Brooklyn New York.
Prenumerata metams:
Svėnyntose Valstijose \$2.00
Europoje ir kitur \$3.00
Kanadoje \$2.50
Prenumerata mokama iš viršaus. Prenumerata metams skaitosi nuo laiko užsirašymo, ne nuo Naujų Metų.
Apparsinimų kainų klauskite išiu:
J. J. Pauksztis ir
120-124 GRAND ST.
BROOKLYN NEW YORK.

"VIENYBE LIETUVNINKŲ"
PUBLISHED
EVERY WEDNESDAY.
Brooklyn New York.
Yearly subscription rate:
In the United States ... \$2.00
To Foreign Countries ... \$3.00
To Canada ... \$2.50
Advertising rates on application.
Address all communications to the publishers:
J. J. Pauksztis & Co. (INC.)
120-124 GRAND ST.
BROOKLYN NEW YORK.

Visuomenės, literatūros ir politikos savaitinis laikraštis.

Nr. 17. Brooklyn, N. Y. 23^d. Balandžio (April) 1913 m. Metai XXVIII
ENTERED AS SECOND CLASS MATTER OCTOBER 23, 1907, AT THE POST OFFICE AT BROOKLYN, N. Y., UNDER ACT OF MARCH 3-RD, 1879.

KAIP REIKIA SUNAUDOTI VASAROS PASILINKSMINIMAI

Peržvalga.

Pavasaris aušta. Gamta po ilgo žiemos atsilio buda, visur laukuose ir daržuose žalumynai žydi, leidami smagų kvapsnį, tartum viliodami žmogų tolyn į laukus ir gyvąją gamtą. Žmonės gi, kas tik gali, kas tik turi laiko ar šokią dieną ar šventadienyje keliauja į pievas ar miškus pakvėpuoti tyru laukų oru, pasigrožėt gamtos malonumu. Vienu žodžiu, prasideda vasaros sezonas.

Mes amerikiečiai lietuviai beveik išimtinai dirbame įvairiose dirbtuvėse ar kasyklose, kur nemaža dulkių, gazų, ir sušvinkusio oro. Mes gi esame apgyvenę daugiausia tas miestų dalis, kur didžiausias susikimšimas, daugiausia purvo, dulkių ir mažiausia oro ir šviesos. Todėl mums ypatingai reikalingas tankus laukų atnakymas, jei ne del pasilinksmavimo, tai bent iš higijienos atžvilgio, kad nors retkarčiais išvėdint savo plaučius. Tuom tarpu mes naudojames tik viena proga, tai yra — kuomet kokia nors draugija surengia taip vadinamą pikniką ar „autingą“ (išvažiavimą).

Ir kaip gaila, kad piknikai pas mus rengiami ne iš higijienos atžvilgio, ne del gero ir sveiko pasilinksmavimo, bet del pelno. Nusamdė kokia nors draugija koki nusususį daržą, kuriame yra „vasarinė“ svetainė, privežė alaus bačkų, pasamdė muziką, kuri temoka griežt tik polką ir sukviėt žmones — tai ir piknikas. Žmonės suėję tik geria ir šoka, vėliau pliauskia visokių niekus, pagaliau pasitaiko, kad vienas kitam uždoda mėlinus akinus ar iš nosies paleidžia raudoną sulą. Ne! Tokie piknikai — tai netikęs pasilinksmavimo būdas. Juk kas nori šokti, rodos gali atsišokti žiemos sezonu, kuomet negalima išeit į laukus; kas gi nori išsigėrt, argi tam nepakanka paprasčiausių smūklių?...

Už piknikus truputį geresni „autingai“, bet ir čionai į pasilinksmavimo vietą pirm susirinkimo svečių, nusirita alaus bačkutes, o kiek jos gero atneša — visi žinome. Juk labai tankiai matome, kaip iš „autingų“ žmoneliai grįžta svruodami, lyg žydai perbride Raudonasias jūres.

Jei norime naudingai ir linksmai vasaros laikas pra-

leisti, tai rengkime „autingus“ (išvažiavimus) — tik jau ne tokius, kaip dabar kad yra. „Autingas“ turi atsibūti ar giraitėje ar gražioje pievoje, kur yra pavėsių; juose turi būt užkandis ir nesvaiginanti gėrimai; jei jau labai geidžiama, galima turėti ir truputį alaus, bet niekaip neleisti įvėsti tokius pasilinksmimus šinkavimą alaus ar tai stiklais ar tai bačkutėmis.

— Tai tau ir linksmybė — ne vienas pasakys, — suvalgiai užkandį, išgėriai sodę, pasėdėjai ir grįžk namon nieko nepešęs.

Lai ir man bus leista paklaust: — „Ar linksmybė esti tik gėrime ir šokiuose? Ne! Linksmybė yra visur, tik ją reikia mokėt surast. Paimkime tik lietuviškus žaidimus — jų šimtai, ir juose paslėptas neišsemamas linksmybės šaltinis. Tad kodėl jais negalima tokiuose „autinguose“ naudotis. Juk vieni žaidimai reikalauja vikrumo, kiti gabumo, trečiųjų pasisekimas ar nepasisekimas judina sielą, ketvirtieji išaukia nesustapdomą juoką ir tt. Užvis svarbiausia, kad lengvesnieji žaidimai žmogui norams ar nenorams auklėja mandagumą ir vysto žmogiškumą. Jokis puikiausias šokis neatstos menkiausio žaidimo. Pro tarpiais žaidimų galima ir padainuoti ir padeklamuoti, su draugu pasikalbėt ir tam panašiai. Pagaliau prisizūrekim kadir anglams: jų vasaromis nepamatysime šokant, bet tik žaidžiant jų „futbole“ ar „beisbole“.

Tiesia, šiedu žaislu, žiūrint iš higijieniško atžvilgio, nėra naudingais žaislais, bet anglų tik mažuma žaidžia, — didžiama gi tik žiūri, kaip kiti žaidžia. Mes gi lietuviai daug daugiau turime žaislų ir tai geresnių, tik nenorime jais naudotis.

Kam gi nemalonu žaist ar dainuoti, tas tegul draugams kora nors malonaus ar juokingo paskaito ši kningos ar tam panašiai. Tokiuose susirinkimuose labai galima ir referatą paskaityti, ir prakalbą pasakyt, ir pasiginčyt už koki nors klausimą. *Viskas galima — tik reikia norėt.*

Laikas, senai laikas vyt laukan iš mūs vasaros pasilinksmimų šinkius ir šokius, o jų vieton įvest žaistlus ir kitus patogius pasilinksmimus. P. Gulbinas.

„Varpas“ vėl jau gaudžia. (1889—1905—1913 m. Taip, vėl išgirdome galingą drąsų ir griaudingą „Varpo“ gaudimą, kuris, pradėjęs 1889 metais savo veikimą, su didžiausiu pasisventimu, su stebėtina energija skelbė lietuvių tautai laisvą žodį, platino liuosybės idėjas, kelė iš miego apmirusią Lietuvos liaudį, Lietuvos visuomenę...

Kada lietuvių tautos persekiojimas daėjo iki augščiausio savo laipsnio, kada lietuvius iš vienos pusės slėgė rusų valdžia, stengdamos sunaikinti lietuvių tautą, kaipo atsikirą kūną, iš antros gi pusės — Vokietijos valdžia, kiek kultūriškesniais ir gudresniais įrankiais, dėjo visas pastangas, idant suvokietinti Prūsijos lietuvius ir panaikinti jų kalbą. Tiesm dviem mūsų neprieteliam, tartum talkon del lietuvių persekiojimo, atėjo mūsų seni „bičiuliai“ lenkai, kurie nesidrovėjo naudoties nešvariausių priemonių, idant iškiptyti ir lietuvių sielą lenkų dvasia, lenkų kultūra, lenkų kalba... Lietuvių tauta apsidairė tada labai kritiška padėjime, ir pesimizmo dvasia buvo apsiautusi visą mūsų kraštą.

Bet štai prakilnių jausmų vyrai, tikri Lietuvos sūnus ir karšti tėvinais pasisventė dirbti del laba savo tėvynės, del sužadino Lietuvos liaudies, del atgaivini mo lietuviško kalbos. Kaipo tvėrėčiausį įrankį atsiėkimui tu savo augštų ir prakilnių užmanymų, jie sutarė isteigti laikraštį, kuris gvildentų visuomenės, politikos ir lietuvių tautos reikalus.

Toku laikraščiu ir buvo „Varpas“, pradėjęs eiti pradžioje 1889 m Pirmiausia „Varpo“ isteigėjais ir uoliausiais tu darbininkais buvo d-ras Vincas Kudirkas (1858—1899) ir Povilas Višinskis (1875—1916)

Laike septyniolikos metų skleidė „Varpas“ savo galingą ir griaudingą balsą po visus plašios Lietuvos kampus... Jis atliko savo darbą — jis sužadino lietuvius iš miego, jis praskleidė Lietuvai tamsos bei prispaudimo skraistą, jis parodė lietuvių visuomenei, kuom ji buvo, kuom ji yra, ir kuom istikrųjų galėtū būti...

Iškovojus didžiai Lietuvai spaudą ir atsiradus kitiems „laikraščiams“ „Varpas“ savo vietą buvo užleides savo naujems draugams — tai buvo 1905 m.

Išpradžių naujieji Lietuvos laikraščiai, kada revoliucijos bangos buvo nugandinusios žiauria Rusijos valdžią, turėjo pusėtinai laisvės ir beveik galėjo platinėti „Varpo“ paskelbtas mintis laisvais ir drąsiais žodžiais. Vienok tas tešėsi neišgal. Greit Rusijoje užsivyravo baisi reakcija,

kuri ėjo vis aršyn, iki nepasiekė augščiausio savo laipsnio. Kas buvo iškovota revoliucijos metu, viskas liko sunaikinta. Vėl pradėjo persekiojimas laisvo žodžio, vėl baumės už platinimą liuosybės idėjų, vėl kalėjimai... areštai... teismai.

„Varpas“, besirengdamas eiti pasisėtų 1905 m., pranašavo, kad gali ateiti dar reikalas sugrįžti Didžiosios Lietuvos laisvajai spaudai į Tiltę... Tas „Varpo“ pranašavimas išsipildė. Prakilnesnieji Lietuvos sūnus, išdalies senieji „Varpo“ draugai, išdalies naujieji, kovotojai už laisvės idėjas ir Lietuvos savyvaldą, sumanė vėl pradėti skambinti „Varpa“ ir kviesiti visus lietuvius prie galutinio pergalės bei iškovojimo jiems priklausantių teisių. Ir štai „Varpo“ balso bangos pasiekė mus tolimoje Amerikoje esančius ir kviečia į susipratusių kovotojų eiles... Skaitai ir džiaugiesi iš tu prakilnių pilnų vilties ir energijos minčių, kurios yra išlietos pirmojo atnaujinto „Varpo“ numeryje.

„Varpo“ redakcija nekuri laiką pasizada išleisti laikraščio numerį kas 1—2 mėn., o kaip visi reikalai galutiniai susitvarkys, tai „Varpas“ išeis reguliariškai kas mėnuo.

„Varpo“ kaina Amerikoje: metams — 1 dol. 50 c., pusei metų — 80c. „Varpo“ adresas: Fr. L. M. Petriks, Garsinostr. 2. Tilsit, Ostrp. Germany.

„Varpo“ redakcija kviečia visus savo draugus ir prietelius palaikyti laisvai skambantį „Varpą“ drauge su jo skelbiamais idealais; ji taipgi prašo savo senesniųjų ir jaunesniųjų draugų šelpiti „Varpą“ savo raštais, patarimais ir prisidėti prie bendro veikimo žodžiu ir darbu, o kas gali — ir pinigais.

// Lietuviai-studentai Maskvoje. Pereitame „V. L.“ num. mėginau paduoti keletą minčių apie Maskvoje gyvenančius lietuvius, ypač apie mokslus einančią jaunuuomenę. Tenai sakiau, kad iki galui 1912 metų lietuvių-studentų gyvenimas buvo blogame padėjime — negalėjo veikti net tie, kurie visa širdimi būt norėję šį-tą atlikti ant visuomeniškos dirvos. Bet nuo naujų metų dalykai pakrypo gerojon pusėn, ir visi lietuvių-mokslieiviai tartum anšė išaušo, gyte atgijo. Skaitau, kad geriausiai apie tą naują įvyksią permainą gali pranešti tik tas, kuris savo akimis mato tą permainą, kuris gyvena, taip sakant, tos permainos vaisiais... Taigi aš čia privesiu nekurias ištraukas iš korespondencijos bei pranešimo (iš Maskvos), tilpusio „L. Ž.“ N23 š. m., parašyto P. Kl., kuris matyt, labai arti stovi prie studentų gyvenimo.

„Zymiausias tečiau naujų metų laimikis tai — nauja „Lietu-

vių draugija augštųjų Maskvos mokyklų mokslieiviams šelpiti“. Legalizuota bendrųjų įstatymų ribose, 5 kovo 1913 m. ji padarė isteigiamąjį susirinkimą...

„Dar mokslų metų pradžioje „se noji „M. Stud. Dr.“, išaugusi jau žinomų priešasčių negalima lemtai savo draugijinio veiksmo pradėti, negavusi padaryti susirinkimo, gyvai pajuto, ypačiai savotiškai ir nepaprastai išrinktoji jos valdyba visą dabartinio stovio normalumą. Tada jau kilo balsai del draugijos legalizavimo... Ir taip, draugijos valdyba visą rudenio pusmetį galvojo ir darbuos del legalizavimosi, susinesinėdama čia su latviais, estais, kurie tuo laiku irgi rūpinos legalizavimu. Pagalios, paėmusi latvių dr-jos įstatus ir padariusi šio kias-tokias atmainas, valdyba paprašė kelių Maskvos inteligentų pasiimti ant savės isteigėjų trusą. Maloniai sutiko tą darbą atlikti gerb. inž. T. Naruševičius, d-ras V. Gilius, rašytojas J. Baltrušaitis, R. Bytautas ir A. Žukauskas. Gruodžio pabaigoje įstatatai buvo patvirtinti. Lietuvių ypačiai studentų kolonija pradėjo žymiai bruzdėti. Senosios dr-jos valdyba visupirma turėjo sužinoti narių nuomonę apie naująją draugiją aptarti senosios draugijos sątkius su naujaja. Po šokių-tokių abejojimų, pasitarimų, pasiaiskinimų ir išskaitymų vienu balsu buvo sutikta senajai M. L. Studentų Draugijai jeiti į naująją su visas savo turtais. Tik tuo tarpu viešai neneikinama universitetas „zemliačestvo...“

„Taip pabaigė senoji M. L. St. Dr. savo tradicijinį ir garbingą gyvavimą, perėjusi į naują formą, jau nebeslaptą ir ore kybančią, bet juridiškai tvirtą, viešą ir plačiau organizuotą. Manoma, jog tuoj būdu dabartinis Maskvos studentų skurdas neužlgo, rasit, tik nelemtas praeties atsiminimas. Paduosiu kelias ištraukas iš įstatų. Draugijos tikslas — šelpiti lietuvius-studentus neski riant lyties nei tikėjimo. Reikale gali sušelpiti ir baigusius augštus mokslus. Visa tai daroma beprocentinės paskolos pavidalu. Dr-jai rūpinas surasti darbą. Tikriausiai nariais gali būti Maskvos augšt. mokslieiviai (moka 3 rub. met) ir baigusieji tas mokslus (moka 5 rub.)... Savo pajėgoms padidinti Dr. turi teisę taisyti literatūros, muzikos ir savybės vakarus, viešas paskaitas, koncertus, parodas, spektaklius, balius, rinkti, nepranešant niekam, pagal Valdybos išduotų kningelių ankas, išleidinėti kningas ir laikraščius, įkurti nariams biblioteką, steigti įvairius kursus ar šiaip jau pamokslus... Dr., būdama pilnas juridiškas asmuo, turi teisę įgyti nejudinamąjį turtą, atsakinėti ir jieskoti teisme. Likviduojant Dr-ją, visas kapitalas

ir turtas tur būtį paskirtas tam pačiam tikslui... Žmonių į isteigiamąjį susirinkimą atėjo virš 70 yp. Didelė dauguma studentai ir studentės. Gal pirmą kart mokslieivija susijungė savo reikaluose su ja užjaučiančia Maskvos inteligentija. Atidaro susir. daug dr-jai pasidarbavęs gerb. inž. T. Naruševičius, pirmininku išrenkamas d-ras V. Gilius, sekretorium su ypatingu delnų plojimu — Jurgis Baltrušaitis, dabar koncentruojas visuotiną domą ir simpatiją... Valdybon išrinkta 9 žmonės (4 nest. ir 5 st.): J. Baltrušaitis (71 balsu iš 72), Matusevičius, Gilius, Čepulis ir studentai — Vaiciekauckis, Skipitius, Brundza, Lastauckas ir Liudžius... Be revizijos komisijos išrinkta dar darbo biuras (4 žm.), leidimo (izdateliskaja) komisija (15 žm.) ir kalbos mokyms kom. (4 žm.)

„Pradžiai draugijų užjaučiantieji sumetė apie 400 rublių.“

Mes gi iš savo pusės velijame geriausios klotes tai naujai draugijai ir pilnai pastitike, kad jos veikimo vaisiai greit apsieikš ne tik lietuvių studentų gyvenime, bet ir abelnai visų lietuvių gyvenime. Viskas prigulės nuo pačių studentų pasidarbavimo ir nuo atsinešimo bei parėmimo iš šalies Maskvos inteligentijos. Ateitis viską padarys...

// Kun. D-ras Antanas Civiņkas ir Jo laikai.

Mirti žmogui Velykų dieną — tai reiškia sulaukti šviežiausio ir prakilniausio momento visame savo gyvenime, nes ta mirtis aiškiai rodo atgimimą ir persinėimą žmogaus sielos į naują gyvenimą, naują pasaulį... ir amžinasti — taip kalbėdavo gyvenusi mano gimtiniame sodžiuje 100-metė senutė... Taigi tokios laimės susilaukė — ir plačiai žinomas visoje Lietuvoje kun. D-ras Antanas Civiņkis — jis mirė pirmąją Velykų dieną, t. y. kovo 23 d. š. m., Mariampolėje, Suv. gub.

Senas priežodis tikrina: „de mortuis — aut bene aut nihil“ (apie mirusius — arba gerai arba nieko). Kaslink velionio kun. Ant. Civiņskio, tai šito priežodžio patarimas visai nereikalingas, nes jo visas gyvenimas, pradėtas nuo gimnazijos ir baigiant paskutinėmis jo valandomis, pilnas doros, prakilnių jausmų ir troškimų, veikumo lietuvių ir Lietuvos naudai ir stengimos būti tikru, paveikslingu dvasišku vadovu, apšarvotu mokslu, prityrimais, būdo tvirtumu ir, galop, viską apvainikuojančia dorybemeile — plačioje to žodžio prasmeje.

Taip, galima nesutikti su nekuriomis velionio nuomonėmis bei persitiktinimais, bet kiekvienas turi pripažinti, kad jis buvo augštų proto, tvirtu būdu, ir gilių idėjų žmogus, kuris buvo pasišventęs nesigailėti nieko, net sa-

vo gyvasties, idant šiek tiek nuveikti žmonijos labai abelai, o lietuvių tautai ypač. Visi jo darbai, visi jo troškimai, visi jo pamokinimai paremti ant giliausių krikščionystės principų.

Už svarbiausių ir principališką ramtį savo veikimo velionis laikė Kristaus mokslą — krikščionišką dorą, paremtą ant meilės papėdės. Kad tikrai ir giliai suprasti tikybės dalykus, kaip persitikrinti, ką ta tikyba suteikia žmonijai, kaip tikybės jausmai apsieiskia ir veikia tarp įvairių pasaulio gimiųjų bei tautų, galop — kad prisirengti prie naudingo ir pasekmingo veikimo visuomenės — labai, kun. A. Civinskas visomis savo jėgomis stengėsi pasiekti augstus mokslus, stengėsi įgyti kuodaugiau sia žinių, išėinančių kaip iš pilnai krikščioniškų šaltinių, taip ir iš svietiskų. Jis buvo žmogus plačių pažūrų — jis neatmetė nieko, kas yra surišta su grynu mokslu, su dora, su krikščionystės pamatiniais dėsniais.

Jis buvo persitikrinęs, kad pradėjusios platinties paskutiniuose metuose Lietuvoje socializmo idėjos yra kenksmingos doram visuomenės surėdymui, Kristaus mokslui, žmonių gerovei ir pagalios lietuvių tautai. Velionis visą savo gyvenimą pašventė, taip sakyti, kovai su socializmo idėjomis ir su katalikiško tikėjimo priešais. Kovojo jis, kaip tikrai augsto mokslo žmogus, gyvu žodžiu ir raštais; priegtam visad prisilaikė švelnumo, mandagumo, teisybės...

Pradėjus eiti „Saltiniui“, jis buvo jo nuolatinis sadarbininkas, kuris stengėsi nušviesti katalikų tikėjimo ir socializmo pamatus. Vieną laiką kun. A. C. buvo „Š.“ redaktorium. Apart didžio skaitliaus įvairaus turinio straipsnių, jis parašė keletą labai įdomių kniugnečių — 1) „Socialistai. Kas jie? — Iškur atsirado? — Ko norri?“ 2) „Kokia skkla, tokie vaisiai“ 3) „Ar religija tinka tik prastiems žmonėms“ ir tt.

Trumpai sakant, velionis buvo žymus mokslo vyras, paveikslingas dvasiškas vadovas ir karštas Lietuvos mylėtojas.

Kun. A. Civinskas gimė Šunskų kaime, Mariampolės apskr., Suv gub., lapkr. mėn. 7 d. 1876 m. Mariampolės gimnazijoje išėjo 6 klases; 1893 m. įstojo į dvasišką Seinų sem., kurią pabaigęs rudenį 1898 m. išvažiavo į Rymą mokyties. 1900 m. Ryme liko išvestas į kunigus; Ryme mokėsi šv. teologijos ir gavo daktaro laipsnį. Iš Rymo nuvažiavo į Šveicarijos Freiburgą, kur per pusantų metų ėjo visuomeninius mokslus, studijuodamas ypač politiškąją ekonomiją. Iš užsienio sugrįžo 1903 m., bet pasaulinė valdžia niekur jo netvirtino, kaip o baigus užsienio mokslus. 1905 m. jis pildė dvas. tėvo pareigas Seinų sem. 1906 m. dirbo prie „Saltinio“. 1907 m. išvažiavo Amerikon, kur prabuvo apie 6 mėn. 1910 m. tapo išrinktas „Saltinio“ redaktorium. Vasario mėn. 1912 m. išvažiavoja gydyties Veristofenan, iš kur sugrįžęs paskirtas Mariampolės vikaru. Numirė 23 kovo 1913 m.

Liko palaidotas labai iškilmingai. Tegul Tau būna lengva Lietuvos žemelė! Tegul Tavo esmo bus paveikslu kitiems! Tegul Tavo darbai atneš lietuvių tautai kuodidžiausią naudą!

// „Blaiavybės scenos veikalų konkursas jau užsibaigė. „Vilties“ N30 to konkurso teisėjai, prelatai J. Maculevičius, kun. J. Tumas, p. Ig. Šlapelis, p. L. Gira ir kun. K. Marma, praneša kokie scenos veikalai buvo atsių-

ta bei už kokius veikalus paskirta premijos. Pirmos premijos nepripažinta nė vienam iš atsiųstųjų konkursan veikalų. Antrines premijas (100 rb.) vienbalsiai paskyrė šiem dviem veikalam: 1) Sugriautas gyvenimas ir 2) Jonukas išgelbėjo. Kitu du veikalu pripažinta tik vertais pagirti ir išspausdinti. Iš neoriginalių veikalų premija (50 rb.) vienbalsiai pripažinta veikalui „Smuklė“, o „Verpėja po kryžium“ pripažinta verta pagirti ir išspausdinti.

Iš teisėjų pranešimo sužinome, kokie autoriai gavo premijas bei pagyrimus:

„Atidengus konvertus su autorių pavardėmis pasirodė, kad a) premijuotų veikalų autoriai yra šie:

1) „Sugriautas gyvenimas“ — 3 veiksmy dramos — Pijus Mičiulis (iš Vilniaus);
2) „Jonukas išgelbėjo“ — 3 veiksmy vaizdelis iš liaudies gyvenimo — K. Alyta (iš Vilniaus);
3) „Smuklė“ — 2 veiksmy ir epilogo dramos pagal Zenoną Parvi — Elena Rucevičienė (iš Vilniaus);

b) pagirtųjų veikalų autoriai:
1) „Tėve mūsų“ — 2 veiksmy dramos su prologu — Vytautas Bičiūnas (iš Kazanias);
2) „Gairės“ — 3 veiksmy dramos — Kazys Puida (iš Čeliabinsko);
3) „Verpėja po kryžiumi“ — 3 veiksmy pasakos, gyvu žodžiu ir raštais; priegtam visad prisilaikė švelnumo, mandagumo, teisybės...

// Naujas ir idomus laikraštis. „Rygos Garsas“ N22 šiaip rašo apie tą naują laikraštį: „Neužilgo pradėsiąs eiti Rygoje naujas laikraštis „Rygos Tarpininkas“, leidžiamas p. Juozo Smolsko, šiose kalbose: rusų, vokiečių, latvių, lietuvių, lenkų, estų. Tarpinami bus vien apskelbimai. Laikraštis eisiąs nuo 1—6 kartų į savaitę ir būsiąs dalinamas dykal. Redaktoriu pasirašiniąs Savko. Leidimas jau gauta“.

// Lietuvos Rygos miesto dūmos atstovas. Tam pačiam „Rygos Garso“ numeryje išspausdinta trumpa žinutė, iš kurios sužinome, jog lietuvių kandidatas p. Kazimieras Vizboras laimėjęs miesto dūmos atstovų rinkimuose. Jisai gavęs 2616 balsų. Labai malonu žinoti, kad lietuviai kaskart pradeda įgyti žymesnius vietos. P-nas Vizboras ne vieną rygiečių lietuvių reikalą galės pakelti būdamas miesto dūmos atstovu; ne vieną klausimą jam prisieis apšviesti ir tinkamai išaiškinti, jei panorės, kaip o lietuvis dirbti lietuvių visuomenės labui.

// Betgi sulauksime „Vaivorykštės“. „Vilties“ N33 išspausdintas p. Jono Rinkevičiaus „Vaivorykštės“ leidėjo laiškas, kurio jisai praneša, jog „jau spausdinamas paskutinis „Vaivorykštės“ kningos lankas“... Jos redaktoriui yra, kaip jau ir pernai buvo paskelbta, p. L. Gira. Susivėlimo priežastis, nesa buvo pažadėta „Vaivorykštė“ išleisti pereitu metu, — tai mažas skaitlius emėjų, kurių ligi šiol turi viso tik 17. Delei to mažo emėjų skaitliaus p. J. Rinkevičius jau beveik buvęs pasiryžęs grąžinti ir pinigus emėjams bei atsakyti nuo savo sumanymo. „Vaivorykštė“ bus grynas literatūros almanachas. Tad paraginame grynios literatūros mėgėjus atidėti po kelis dolerius, „Vaivorykštės“ užsisakymui ir laukti jos pasirodymo. Kai pasirodys, tai tuč tuojaus paskelbsim mūsų skaitytojų žiniai. Pagaliaus, labai gaila, kad p. Rinkevičius nepaminėjo pirmojo „Vai-

vorykštės“ numerio įtalpos; juk iš to būtų galima šiek tiek numanyti apie „Vaivorykštės“ turinį. Beto, reikėjo paminėti kokie autoriai bendradarbiauja — tarsi svarbu. Juk taip jau, galima pasakyti, priimta, kad sulig autorių ir apie raštų svarbą sprendžiama. Tačiau, kaip nebūtų, visgi lauksime.

Užprotestavta tai naujai tarifo reformai net šešios svietimos valstijos, kurios bijosi, kad pravedimas tos reformos pakenks jų prekybai. Balandžio 16 d. tos šešios valstijos per savo ambasadorius Washingtono įteikė protestus — prieš naują tarifo projektą valstijos sekretoriui W. J. Bryan'ui. Jų tarpe yra Anglija, Rusija, Brazilija ir dar tris Amerikos respublikos.

Taip ta Wilsono valdžia išsųk susiduria, iš vienos pusės su valstijos pramonijos atstovais-savininkais, o iš kitos — su svietimos valstijomis. Kuom tas viskas pasibaigs, t. y. kaip išlaikys tą pirmą „kvotimą“ demokratų valdžia, pamatysime greitame laike.

MEKSIKA. Neseniai atėjusios iš Meksikos žinios skelbia, jog jos finansinis stovis visai blogas. Idant tą kri-

Politikos savaitė

SUVIENYOTOS VALSTIJOS. Štai pirmi prezidento Wilsono veikimo žingsniai. Jis savo aktyvumą pradėjo nuo pravedimo tarifo (muito) reformos. Tarifo klausimas — tai rubežius, kur sueina principališkas skirtumas respublikonų ir demokratų partijų; galop tas klausimas pilnai paliečia kapitalistų interesus.

Muitai, kuriuos valdžia uždeda ant svietimų valstijų išdirbinių bei visokių kitų dalykų, tartum palaiko vertybę savo krašto prekių ir apsaugoja išdirbimą bei pramonę nuo perdidelės įtekės svietimų kraštu.

Tarifo sistema palaiko visos valstijos, o jų tarpe, žinoma, ir Suvienyotos. Valstijos Amerikos kapitalistai visa širdimi geidžia užlaikyti kuoaštriausią apsaugojimo tarifą, su kurio pagalba nereikš jiems konkuruoti su kitų kraštų prekėmis ir jie galės savotiškai elgtis su vietiniais pirkeėjais bei sunaudotojais visų išdirbinių ir įvairios rūšies produktų.

Prezidentas Wilson'as su savo pasekėjais-demokratais, kaip tik ir sumanė „persijoti“ tarifo sistemą, įvesti joje nekurias permainas ir tuomi, taip sakant, patarnauti smulkesniesiems savinininkams, kurie ir yra susispietę po demokratų partijos vėliuku.

Paduotas šiose dienose prez. Wilsono tarifo projektas sujudino visus sluognius Suv. Valstijų fabrikantų bei įvairios rūšies savinininkų. Galima tikėti, kad tą projektą patvirtis ir parlamentas — atstovų rūmas ir senatas.

Vienok delei to klausimo iškiolo jau nemažas trukšmas — daug apie tai kalbama ir visur karštai eima ginčai. Nekuriuose tarifo klausimuose priešinasi naujai reformai ir demokratai. Taip, Lo-uisianos valst. demokratai geistų kad tarifo reforma nepaliestų eukraus išdirbimo; Washingtono valst. atstovai — miško bei medžių klausimo. Labai smarkiai sujudo prieš tarifo reformą audi- mo dirbtuvių ir plieno bei geležies industrijos savinininkai.

Užprotestavta tai naujai tarifo reformai net šešios svietimos valstijos, kurios bijosi, kad pravedimas tos reformos pakenks jų prekybai. Balandžio 16 d. tos šešios valstijos per savo ambasadorius Washingtono įteikė protestus — prieš naują tarifo projektą valstijos sekretoriui W. J. Bryan'ui. Jų tarpe yra Anglija, Rusija, Brazilija ir dar tris Amerikos respublikos.

Taip ta Wilsono valdžia išsųk susiduria, iš vienos pusės su valstijos pramonijos atstovais-savininkais, o iš kitos — su svietimos valstijomis. Kuom tas viskas pasibaigs, t. y. kaip išlaikys tą pirmą „kvotimą“ demokratų valdžia, pamatysime greitame laike.

MEKSIKA. Neseniai atėjusios iš Meksikos žinios skelbia, jog jos finansinis stovis visai blogas. Idant tą kri-

tišką finansų stovį pagerinti, sumanyta uždėti ant įvežamo aukso 10% taksa, kuri manoma būtinai tą stovį pagerins. Bet apkalbant tą sumanytą Meksikos kongrese sušukta, jog „Meksika meksikonams; svietimtaučiai išplėšia nuo mūsų aukšą“.

Meksikonų tautinis ūpas tuo tarpu pakilęs ir jie šnairai pradeda žiūrėti į Suvienytas Valstijas bei išreiskia savo nepasitenkinimą. Ypač pakėlė smarkų protestą prieš Suv. Valstijų jūreivius, kurie neseniai užpuolė ant vieno Meksikos ūkėso ir policijos viršininko, buk norėdami išaukti provokaciją. Net ir pačiame Meksikos kongrese jau pradėdama vartoti epitetus „gringo“, kas parodo aiškų svietimtaučių neapkentimą.

Iš Chihuahua praneša balandžio 14 d., jog Vaciovio Herrera, su 400 asmenų savo pasekėjų terorizuoja šitą apielinkę ir reikalauja, kad svietimtaučiai toje apielinkėje gyvenantieji, mokėtų tam tikrą donį. Labiausia jisai nekenciąs amerikonų.

Tuo pačiu laiku pranešama, jog gen. Pedro Ojeda, vadovaujantis federalinio garnizono likučius, apie 300 kareivių, ties pat Š. Amerikos siena pasidavęs Suvienytų Valstijų kareiviams.

BALKANŲ KARAS.

Tarpe kovojančių valstijų šitą savaitę apsieiškė didelis pasistengimas greičiau užbaigti karą ir įvykinti santaiką. Po nekurių pasitarimų tarpe Turkijos ir Bulgarijos armijų vadų balandžio 15 d. (pagal kitų pranešimų bal. 17 d.) liko padaryta kariskų operacijų pertrauka ant 10 dienų.

Zmonės iš Sofijos bei iš Konstantinopolio praneša, kad Bulgarija atskirai nuo kitų Balkanų valstijų greitai laiku užmegs taikos ryšius su Turkija. Iš savo pusės Bulgarijos valdžia paskelbė Serbijai, Graikijai ir Juodkalnijai, kad jokiū būdu negalima priimti didžiųjų Europos valstijų proponuojamų taikos išlygų. Čia reik pridurti, kad galop Europos valstijos, pagal nekurių pranešimų, buvo sutikusios ant tiesaus praleidimo Turkijos rubežiaus linijos nuo Enos iki Midijos, pavedimo veik visų Egejiškų salų Graikijai, o klausimą kaslink atlyginimo koalicėjai karo išlaidų turėjo išristi finansų komiteto konferencija, sukviesta Paryžiuje.

Nustatyti Albanijos rubežius imasi taipgi didžiosios Europos valstijos.

Apie karo pertrauką vienu laiku buvo pranešta Anglijos ir Rusijos valdžioms. Peterburgo politikos žinovai tvirtai kalba, kad karo pertrauka tarp Turkijos ir Bulgarijos įvyko vien padėkavojant Rusijos tarpininkavimui.

Kaslink galutinos sątaikos, tai Bulgarijos valdžia paskutiniomis dienomis praneša, kad koalicija privalo tarties su Turkija sąlystoviai. Galop ji išsitaria, kad užvėrimas pilnos sątaikos turi įvykti šiomis dienomis.

Atsinešimai tarpe Bulgarijos ir Serbijos paskutiniu laiku, matomai, didžiai pablogėjo. Kaltininke to viso skaitoma Serbija, kuri neatsižvelgdama ant pirmiau padarytų sutartuvių, pretenduoja ant Egri, Palanka, Kratea, Vėles, Uskub ir Oktrida. Šita visa teritorija užima plotą apie 25,000 ketvirtainių mylių, kas anot pirmesnių sutartuvių beveik visai turėjo tekti Bulgarijai. Bulgarijos valdžia labai neištikimai žiūri į Serbijos elgimasi, ir nekurie politikieriai kalba, kad tiesiškai tarp jųdviejų gali pasi-

baigti labai blogai.

Pablogėjo atsinešimai taipgi tarpe Bulgarijos ir Graikijos. Mat, sutikus Bulgarijai atiduoti už palaikymą neutraliteto Rumunijai miestą Silistriją su žemės plotu iki Juodųjų jūrių, tapo pareikalauta nuo Graikijos atiduoti Bulgarijai Salonikų miestą, kurį užkariavo graikai ir jokiuo būdu nenori jo paleisti. Šitam Bulgarijos reikalavimui pritarė ir kitos Europos valstijos. Bulgarija taipgi išreiskė Juodkalnijai papėikimą ir net pareikalavo, kad ji atstiektų nuo Skutari. Juodkalnijos valdžia pranešė, kad ji atsisako priimti už Skutari pinigiską atlyginimą ir pasiduos tik Europos valstijų spēkai bei priekšvartai.

Buvo net pasklydusi žinia, kad Juodkalnija susijungia su Serbija. o karalius Mikalojus atsisako nuo savo sosto, bet ta žinia dar nepatvirtinta.

Žinia iš Londono nuo balandžio 17 d. paskelbia, kad didžiosioms Europos valstijoms liko pranešta iš Vienos nuimti nuo Juodkalnijos portų blokadą (apgulimą).

BELGIJA.

Belgijos darbininkų streikas jau prasidėjo ir streikuojančių skaitlius kasdien didinasi. Pirmąją dieną, t. y. balandžio 14-tą streiką išėjo apie 200,000 žmonių, o dabar (balandžio 17 d.) jau skaitoma dvigubai daugiau — apie 400,000. Daugelyje vietų jau suparalizuota industrija ir transportacija. Iš Antverpo darbininkų vaikų pulkas liko išsiųstas į Vokietiją, taipgi siunčia vaikus ir iš kitų vietų, iš didesnių miestų, idant apsaugoti juos nuo bado ir mirties, kurie lengvai gali užklupti. Visoje Belgijoje jaučiama kaž-kokia, slėpinga tyla. Tili darbininkai ta proga pasinaudodami, profesorių vedami, lanko muzejus, kur jiems išaiškinama daugelis jiems nežinomų dalykų. Pagalios, reikia pasakyti, jog šitasai streikas grynai politikinės spalvos, nes kovojama už rinkimų teises Belgijoje.

1908 m. — mesta bomba į karalių Barcelonoje.
Sausio 5 d. 1911 m. — ištiko eksplozija, kuomet karalius buvo Malagoje, tarp minios žmonių.
Balandžio 13 d. 1913 m. — Rafaelius Sanchez Alegre, menamas spantų anarchistu, šovė į karalių tris kartus, kuomet jis raitas jojo Madrido gatvėmis bei grįžo iš viešų ceremonijų.
Tai tokia tų pasikėsimų istorija.

× Vokietija valdo orą. Orlaivijos pasaulyje tuo tarpu pirmutinę vietą užima Vokietija. Ji ir didžiausias išlaidas deda orlaivijos pagerinimams bei paplatinimams, negu kuri kita viešpatija. Sulig gen. Seriveno pranešimo Vokietija dabar turinti 400 orlaivių ir orlaivijos reikalams išleidusi 28,000,000 dol. Kitos viešpatystės, besirūpinančios orlaivijos didinimu, yra šios: Francija, Rusija, Italija ir Austrija. Didžioji Britanija, Belgija, Japonija, Chile, Bulgarija, Graikija, Spanija, ir Brazilija. Suvienytos Valstijos užima keturoliktą vietą tarpe viešpatijų, kurios didžią domą nukreipusios šiandien į orlaiviją. Jos turi 28 orlaivius ir išleidusios 435,000 dolerių.

× Reikalaujama, kad atsauktų ambasadorių. Vienna, balandžio 14 d. Į Vienna į Peterburgo pranešta, jog Rusijos valdžia reikalaujanti, idant Amerika-atsauktų savo ambasadorių, Curtis Guildą. Prie to reikia pridurti, jog Suvienytos Valstijų valdžia pavelyjusi savo ambasadoriui pasilsėti porą mėnesių. Svarbiausia priežastis delei kurios Rusijos valdžia reikalauja, idant Suv. Valst. atsauk-

× Pasikėsinu nužudyti Spanijos karalių Alfonso. Balandžio 13 d., begrįžtant Spanijos karaliui Alfonsui iš rekrutų prisiegdinimo ceremonijos, tūlas Rafael Sanchez Alegre paleidęs ties juom du šūviu. Staiga ant pasikėsinusiojo užpuolė policijantas ir parmetė jį ant žemės. Trečias šūvis paleista į karalių besiritant su policijantu. Sulig paties karaliaus pranešimo, vienas šūvis pataikęs į arklį, o pastarasis sužeidęs policijantą.

Kiek policijai teko sužinoti, R. S. Alegre esąs anarchistas, neseniai ištremtas iš Francijos, gyvenęs per tūlą laiką Barcelonoje, o paskutiniu laiku, apie mėnuo atgal, atkeliavęs į Madridą, Spanijos sostą, ir čia apsigyvenęs. Ligi balandžio 11 d. jisai dirbęs kaip dailidė vienoje dirbtuvėje ir atsiėmęs už savo darbą mokesčių. Iš visos jo išžiutos nieko to-

kie nesimato, kas liudytų apie jo palinkimą prie kriminaliskų darbų: veidas gražus ir inteligentiškas, oda veido daili, kurį dabina juodi usukai. Jo ugis vidutinis, bet pilnas bei gerai subudavotas. Klausinėjant jo, kodėl jisai pasikėsinu nužudyti karalių, jis išpradžių jau buvęs pradėjęs aiškinti, tačiau nieka tokio nepasakė, iš ko būtų galima sužinoti delko jisai tai darė. Sako, kad jisai norėjęs atkeršyti Spanijos karaliui už nužudymą žmonių švietėjų Ferrero. Bet kiek tame yra tiesos, faktų stinga.

Balandžio 14 d. kuomet Alegre tardė kalėjime; jis savo atsakymais į klausimus verste privertęs juoktiesi ir sargybą ir pačius magistratus.

Priegtam reikia pasakyti, kad rastas pas Alegre revolveris, kurio pasikėsinu nušauti Spanijos karalių Alfonso, priklausęs tūlam policijos tarnui. Kaip į jo rankas pateko tasai revolveris, sunku kol kas žinoti ir gal niekuomet neteks sužinoti. Tačiau delei to pradėta tyrdymai.

Šiaip ar taip, bet Spanijos karalius, tai kaip ir koksa celius, i kurį nuolatos šaudo. Čia paduodame trumpuot pasikėsimų statistiką:

Birželio 18 d. 1903 m. — tūlas lunatikas šovė į jį ir jo motiną bergįžtant iš bažnyčios, Madride.

Sausio mėn. 1904 m. — atarasta pas karališkąjį palocių Madride padėta bomba.

Gegužio 31 d. 1905 m. — mesta bomba į karalių ir Francuzijos prezidentą Loubetą, kuomet jiedu važiavo Paryžiaus gatvėmis.

Lapkričio mėn. 1905 m. — eksplozdavo keletas patronų San Pedro bažnyčioje, Madride, kur jis tuomet meldėsi.

Gegužio 31 d. 1906 m. — mesta į kerietą, kurioje jis ir jo mylimoji važiavo iš vestuvių ceremonijų, bomba užmušė Madride 11 žmonių.

1908 m. — mesta bomba į karalių Barcelonoje.

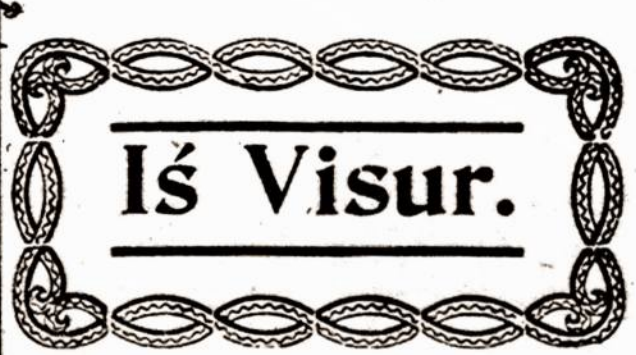
Sausio 5 d. 1911 m. — ištiko eksplozija, kuomet karalius buvo Malagoje, tarp minios žmonių.

Balandžio 13 d. 1913 m. — Rafaelius Sanchez Alegre, menamas spantų anarchistu, šovė į karalių tris kartus, kuomet jis raitas jojo Madrido gatvėmis bei grįžo iš viešų ceremonijų.

Tai tokia tų pasikėsimų istorija.

× Vokietija valdo orą. Orlaivijos pasaulyje tuo tarpu pirmutinę vietą užima Vokietija. Ji ir didžiausias išlaidas deda orlaivijos pagerinimams bei paplatinimams, negu kuri kita viešpatija. Sulig gen. Seriveno pranešimo Vokietija dabar turinti 400 orlaivių ir orlaivijos reikalams išleidusi 28,000,000 dol. Kitos viešpatystės, besirūpinančios orlaivijos didinimu, yra šios: Francija, Rusija, Italija ir Austrija. Didžioji Britanija, Belgija, Japonija, Chile, Bulgarija, Graikija, Spanija, ir Brazilija. Suvienytos Valstijos užima keturoliktą vietą tarpe viešpatijų, kurios didžią domą nukreipusios šiandien į orlaiviją. Jos turi 28 orlaivius ir išleidusios 435,000 dolerių.

× Reikalaujama, kad atsauktų ambasadorių. Vienna, balandžio 14 d. Į Vienna į Peterburgo pranešta, jog Rusijos valdžia reikalaujanti, idant Amerika-atsauktų savo ambasadorių, Curtis Guildą. Prie to reikia pridurti, jog Suvienytos Valstijų valdžia pavelyjusi savo ambasadoriui pasilsėti porą mėnesių. Svarbiausia priežastis delei kurios Rusijos valdžia reikalauja, idant Suv. Valst. atsauk-

tų savo ambasadorių, tai ši: ambasadorius neįpildęs jam nurodytų reikalų, kurie surišti su naujinimu Rusijos-Amerikos sutarties.

× **Numažins čienių už pervežimą.** Jau antras žingsnis padaryta, kad numazinti čienių už pervežimą iš Europos į Kanadą. Už pervežimą iš Hamburgo į Quebecą ligi šiol imdavo 30 dol., o nuo gegužės 1 d. būsią pervežama už 22 dol. ir 50 centų.

× **Pasimirė savo hidroaeroplano.** Monte Carlo, balandžio 15 d. Šį rytą belakstydamas su savo hidroaeroplano įpuolė į jūrą francūzų aviatorius Louis Gaudart ir paskendo. Jis, mat, norėjo pažaisiti su jūra bei leido savo orlaivį prie pat siaučiančių jūros bangų. Staiga jo orlaivis, kuris buvo visai arti vandens, neteko lygsvaros, kairysis sparnas pradėjo rėžti vandenį, gi aparatas lėkė staigiai žemyn ir pasinėrė į jūros gelmę. Kuomet Gaudart kūną narai surado po vandens, jis buvo stipriai įškabinęs į savo hidroaeroplano stygą.

× **Iš Anglijos į Vokietiją.** London, balandžio 17 d. Orlaivininkas Gustav Hamel šiandien nulekė į 258 minutes 245 mylias, t. y. iš Dovero į Cologne. Jam teko perlėkti per penkis viešpatystes, ir susidurti penkiose vietose su lietumi. Balandžio 18 d. jis rengiasi sugrįžti į Doverį. Šią kelionę suorganizavo anglų dienraštis „The Standard“ ir buvo naudojamas 8 arklų pajiegos Blerioto monoplanas.

× **Japonija skolinsis pinigų.** Iš Tokio balandžio 16 d. pranešta, jog iš oficialių žinių sužinota, kad Japonijos valdžia pasiryžusi pasiskolinti iš Francūzijos pinigų 38,500,000 dol. ant 5 nušimčių.

× **Žinios apie popiežių.** Pastaruoju laiku atėinančios apie popiežiaus sveikatos žinios yra taip įvairios, kad ištikro sunku sužinoti apie jo ligos stovį. Vienos tikrina, kad šiek tiek geresnis, kitos gi, kad blogesnis. Tūli laikraščiai net buvo paskelbę, jog popiežius jau pasimiręs, bet valdžia susitarusi su Vatikanu ir tų žinių neperleidžia per savo cenzūrą. Bet tai netiesa. Popiežius dar gyvas. Kaip ilgai jis gyvens net ir patys aiškiai nežino. Marchiafava, negali pasakyti. Abelnai manoma, kad popiežiaus gyvenimo dienos baigiasi ir gal neilgtrukus atsivėiks su šiuo pasauliu.

× **Pasekmingas badavimas.** London, balandžio 13 d. Vadovė kovojančių sufragisčių p. Emel. Pankhurst, kuri buvo nuista 3 mėnesiams kalėjimui, po 9 dienų badavimo, paliepus valst. sekret., liko išleista ant laisvės. Vienok tas nėra šlia, kad liko ir bausmė panaikinta, ir, kaip pasakė valst. sekr., bausmė, nors su pertrūkiais, turės būti atlikta kad ir laike 10 metų.

Išėjusi iš kalėjimo p. E. P., smarkiai apsirgo ir dabar guli ligonbūtyje. Nekurie gydytojai kalba, kad jos gyvastis yra dideliame pavojuje. Priežastimi tos jos ligos yra badavimas kalėjime, kuris labai atsiliepė ant viso organizmo jau nebejaunos „narsuolės“.

Sufragistės pasiryžo kaip reikiant atkeršyti valdžiai už kankinimą jų vadovės ir už privertimą jos badauti. Narsios „kovotojos“ už savo „teises“ nepaiso ant jokių trukdymų bei persekiojimų iš valdžios pusės, o taipgi nei ant visumenės nuomonės, ir su dar didesniu įnirtumu varo tolyn tą smarkią „kovą“, panaudodamos pilnai vandališką taktiką.

× **Sufragisčių „veikimas“.** Balandžio 14 ir 15 dienomis iš Lon-

dono atėjusios žinios paskelbia apie pastarųjų dienų sufragisčių veikimą, kuris jas perstato labai negražioje šviesoje. Tasai jų „veikimas“ bei sufragizmo „platinimas“ gana ypatingas arba net per daug jau „bobiškas“. Apie trečią valandį ryto, baland. 14 d., rasta prie Bartholomew Lane, prie įėjimo į banką, prie bankos grotų su pagalba dviejų spilkų prikabinata paprasta pieno blėšinė pilna parako ir spilkų, su kuriomis moteris prisimaigo plaukus. Viso toje blėšinėje parako buvo apie svaras, ir elektrinė baterija, nuo kurios nuvestos vielos ligi knato. Tos bombos mechanizmas buvo užstatytas, bet sustojo ešes ir bomba neeksplodavo. Ją patėmyjo tūlas policijantas, kuris nunešęs pas Royal Exchange fontaną užgesino, o paskui padavė į valdžios rankas ištyrimui.

Balandžio 15 d. ties St. Leonards-on-Sea sufragistės padegusios Arturo Philipo Du Croso namą, kuris ir sudegė. Padarytas nuostolis siekiasis nuo 40,000 ligi 50,000 dolerių. Kad tai padarė sufragistės, niekas neabejoja, nes ponas Du Cros, kuris yra unionistas, esąs laikomas didžiu sufragizmo bei to judėjimo priešu. Neseniai jį aplaikęs nuo sufragisčių grąsinantį laiška, kuriame jos grumojo padaryti jam kokią eibę. Ir beto, pas sudegusįjį namą rado apšėiai sufragizmo literatūros.

Sufragistės tuo tarpu Londone dažnai laiko trukšmingus susirinkimus ir kelia tikrą „ablavą“. Kad sustabdyti tą trukšmą valdžia padavė vietiniai policijai įsakymus, idant nedaleistų bei visai uždraustų laikyti bent kokius tos rūšies susirinkimus.

× **Mobilizacija Belgijoje.** Iki paskutinio laiko Belgijos valdžia yra „sutvarkiusi“ virš 50,000 kareivių, kurie, anot valdžios tvirtinimų, turi „sutaikyti“ streikuojančius darbininkus nuo negeistinių ir kenksmingų jų pasielgimų ir apsaugoti norinčius dirbti darbininkus. Vienok valdžia ne labai patitiki „savo“ kareiviams, ypač, kad tarpe jų, pasidėkavojant slaptai agitacijai, idant kareiviai nešautų į darbininkus, jei būt duotas tokis valdžios paliepimas, eina savo rūšies bruzdėjimas bei tarimosi. Socialistų partija senai jau stengėsi vesti propagandą kariuomenės tarpe, o dabar ji gi išleido į kareivius atsiaukimą, raginantį stoti už darbininkus ir jokiū būdu nešaudyti į streikičius, nes visi darbininkai ir kareiviai privalo eiti kaip broliai ir suvienytomis jėgomis išgauti sau balsavimo teises.

× **Krikščioniškosios kuopos stovi prieš streiką.** Kaip pranešama iš Bruegge (Belgija), visos krikščioniškosios draugijos bei kuopos ne tik nepritaria streikui, bet, priešingai, daugelį vietų nutarta ardyt jį ir organizuot streiklaužių būrius.

× **Streiko vadai.** Iš visų Belgijos miestų ateina žinios apie nenulstantį darbavimas garsių darbininkų vadų organizavime šito streiko; čia galima paminti šitus streiko vadus: Vandervelde, Humsmans, Destree ir Ansele. Visose jų prakalbose bei atsiaukimuose kviečiama darbininkus eiti vienybėje, užsilaikyti ramiai, idant valdžia neturėtų net progos užsiundyti kareivius ir visur elgties padoriai.

× **Liberališkėji fabrikantai paremia streiką.** Hoestal, Belg. Vietiniai darbdaviai apskelbė, kad jie, nors abelnai imant nepritaria streikui, vienok atjančia tai masinei darbininkų demonstracijai, kurie pasistatė sau už tikslą kovoti už rinkimų reformą ir kleri-

kališkos partijos pergalėjimą. Liberalai taipgi su neapykanta žiūri ant klerikalų įsivyravimo ir jų netikusio elgimosi.

Vienas iš čionykščių fabrikantų pasižadėjo net paimti savo globon 50 darbininkų vaikų, o kiti liberalai sutiko mokėti dalį savaitės uždarbio; nekuriuose vietose pasižadėjo mokėti trijų dienų uždarbį ir priimti atgal dirbtuvėn streikičius, streikui pasibaigus.

Yra labai didelė viltis — tvirtina streiko vadai — ant išlaimėjimo to Belgijos darbininkų generališko streiko.

× **Sutartis Japonijos su Činija.** Nagasaki. Čia pasklydo žinia, kad tarp Japonijos ir Činijos padaryta slapta sutartis. Sulig tos sutarties Japonija pasižada kiek galėdama remti činūs, jei kas mėgintų pasikėsinti ant užėmimo jos žemių.

× **Buves Adrianopolio komendantas** Šukri paša, kaip pranešama iš Vienos, šiose dienose gaus smarkiai apsirgęs.

Iš Amerikos.

Friedmannas Baltamjam Name.

Pereitą savaitę iš Washington pranešė, jog d-ras Friedmannas akivaizdoje daugelio mokslininkų, diplomatų ir šaip visuomenės veikėjų darė bandymus bei įskiepė penkesdešimčiai pacientų savo priešdžiovinius vaistus. Bet prieš tai, kaip tik atvyko į Washingtoną bei į Baltąjį Namą, jį maloniai pasitikė prez. Wilsonas ir vidurinių reikalų ministeris Bryanas. Tečiau, gali sakyti, neuzistikėjimas jo serumu vis auga. Vieni žiūri ir jį su pagarba ir vilčia, o kiti — su didžiausiu neuzistikėjimu.

× **Taksa ant Morgano turto bei savasties.** Iš Albany, N. Y. praneša, jog New Yorko valstija gausianti 3,000,000—4,000,000 dolerių nuo J. P. Morgano savasties. Morgano savastis šioje valstijoje siekianti 100,000,000 dol. vertės.

× **Atsilyginio.** Chicago, Ill., baland. 14 d. Tūlas Thomas Connely, 72 metų senukas, kuris neseniai pasimirė, prisipažino, kad jis apie dvidešimt metų atgal pavogęs nuo tūlos moteriškos, gyvenančios Escanaba'oje, Mich., pinigų ir brangių daiktų apie 300 dol. vertės. Prieš mirtį jį išaiškinęs ir Escanabą laiška k. n. Francis J. Brath, meldamas kad tasai surastų tą moterį ir atlygintų jai iš jo turto užtu padarytą jai nuoskaudą. Jam pasimirus jo kišenėje rado 1,577 dol. pinigais. Surado ir tą moteriškę, kuri pasirodė esanti tūla p. Gallapher, ir dabar reikalaujanti 1,374 dol.

× **Studentas kalėjimui už čekių klastavimą.** Ithaca, N. Y. Pereitą savaitę vietinis bankas (First National Bank) patraukė tieson pirmakursį studentą George F. Hughes, besimokinantį Cornell universitatės mechanikos inžinerijos kolegijoje; už klastavimą čekių. Stud. Hughes turis 21 metų amžiaus. Pagal jo paties pasakojimo, jisai pereitą rudenį gavęs nuo savo tetos 800 dol. ir atvykęs į minėtą universitatę mokyties mechanikos inžinerijos. Tos pinigų sumos galėjo užtekti visam metui. Bet jisai neilgtrukus po atvykimo į Ithacą „studentiška“ koki laiką pagyvenęs ir pasijutęs, kad jau pinigų nebeturis. Prašytis iš saviškių pinigų nebedrįso, tad ir sumanė klastuoti čekius. Ant čekių daugiausia pasirašydavo, kaip Ackermanas, bet taipgi ir kitų žinomų studen-

tų pravardes panaudodavo ir tuo būdu prigaudinėjo vietinius vaisbininkus. Pagaliaus, pastaruoju laiku, jisai nuėjo į augščiau minėtąjį banką ir išmainė 15 dol. vertės čekį, ant kurio buvo pasirašyta A. M. Ackerman. Po keleto dienų banko tarnai apsižiūrėjo, kad ant to vardo pinigų bankoje jau nebuvo, ir jog tas 15 dol. jau iš kitų pinigų išmokėta. Pradėjus tardyti, išsiaiškino visas dalykas. Dabar Hughes sėdi Tompkins kalėjime ir laukia, kad kas nors uždėtų už jį 1,000 dol. parankos. Tečiau ligi šiol tokio žmogaus nesiranda.

× **Ragina susitaikyti ir užbaigti streiką.** Charleston, W. Va., balandžio 14 d. Vietinis valstijos gubern. Hatfield išleidęs pranešimą, kad užbaigti vietinį angliakasių streiką. Savo pranešime jisai nurodąs, kad West Virginijos angliakasiai gauna \$43.40 daugiau kas metas, negu kitų valstijų angliakasiai. Beto, jisai pataria angliakasių savininkams, kad jie dalaistų angliakasiams patiems rinkties anglių svėriką, kad suteiktų devynių valandų darbo dieną, kad neskaitytų vieniams daugiau, kitiems mažiau, perkant reikalingus daiktus, bei kad būtų mokama kas dvi savaiti. Gubernatorius taipgi kreipėsis ir streikuojančius darbininkus ir pataręs jiems grįžti į darbą jei angliakasių savininkai sutiks su jo nurodymais.

× **Žemės drebėjimas.** Balandžio 13 d. praneša, kad apilinkė San Bernardino, Cal. valstijoje, buves trumpas bet smarkus žemės drebėjimas. Tečiau jokių aibių nepridarė.

× **Tėvas užmušė keturis savo kūdikius.** Fitchburg, Mass. Balandžio 14 d. iš šio miesto praneša, jog Ernestas Moschneris pirma nušovęs keturis savo kūdikius, o paskui patsai save. Poliejia mano, kad jis tatau padarė delei savo nesveikatos: jisai gana ilgą laiką sirgo džiova. Tad manoma, kad jo nesveikata privedė jį prie beprotybės ir pagaliau prie žmogžudystės. Patsai Moschneris teturėjo 35 metus amžiaus, o nužudytieji vaikai Elsie 12 metų, Myrtle — 11 m., Normanas 8 m., ir Ernestas — 6 m.

× **Ragina perleisti jureivių apsaugos bilį.** Iš Washingtono praneša, jog A. Furusetas, Tarptautės Jureivių Unijos prezidentas, kuris praleido Washingtone beveik visą pereitą metą, ragino kongresą, idant tasai perleistu taip vadinamą jureivių reformų bilį. Jisai nurodė, kad balandžio 14 d. sukanka metai, kaip nuostod White Star laivų kompanijos laivas Titanic, o per tą laiką kongresas neperleido jokio įstatu, kuris reikalautų, idant būtų geriau apžiūrimi bei važinėjančių vandenynų žmonių gyvastis apsaugojamos.

× **Jieškojo užkasto turto.** New Rochelle, N. Y. Senobės pinigų jieškotojai iškasinėjo visą S. Lesterio pievutę, netol Huguenotų parko, bejieškodami „užkasto turto“. Mat, begriauant senąjį Lesterio namą, kas tai rado keletą senų Anglijos pinigų, iš 1723 metų, ir paleido gandą, kad ton vieton turi būti daug pinigų bei senobės turto užkasta. Tą namą, kurio kamine rado keliolika pinigėlių, pastatęs Frederickas De Veau, su virš du šimtu metų atgal. Tad ir manoma, kad tai tos šeimynos tie pinigai, kuriuos ji ten pakavojo, kuomet ant jų užpuolė indijonų gaujos.

× **Nušovė kublečių politikierių.** Havana, balandžio 14 d. Iš Havanos praneša, jog neseniai tapo nušautas Jose Fernandez, žymus bei liberališkas politikos dirvoje vei-

kėjas, kuris visoje Kuboje buvo žinomas ir gerbiamas. Fermandezą nušovęs Cienfulgoso principalėje kafejoje tūlas specialis policijantas, Eustaguio Ordenez, vendetiečių šalininkas. Laukia, ma tenai ir daugiau politikinių nužudymų. Ir delto tai tapo padidinta tame mieste policijos sargyba ir kareivių patrolės dabar po miestą vaikščioja.

× **Išginė legislatorių.** Concord, N. H. Balandžio 16 d. išmesta iš Atstovų Rūmo Manchesterio atstovas, p. Clifford L. Snow, kuris pažadėjęs parduoti savo balsą. Snow į legislaturą išrinko kaipo republikoną, po to jis virto Progresivės partijos šalininku, o pastaromis savaitėmis balsavo su demokratais.

× **Nusiuntė krasa liekanas pelenus.** Worcester, Mass. Vienu nepaprastų siuntinių, kokis kuomet buvo nusiųstas krasa — tai p. J. Fisher Stoddard pelenai. Jisai dvi savaiti atgal pasimirė Californijos valstijoje. Prieš miršiant jį prašė, kad pasimirus sudegintų jos kūną, o likusius pelenus nusiųstų į Milford, Mass. ir juos išbarstytų kapinėse. Balandžio 14 d. p. David B. Rockwood, kuris gyvena Milforde, aplankė „parcel post“ siuntinį, kuriame rado ponios Stoddard pelenus. Tatau jis ir išbarstė jos pelenus Vernon Grove kapinėse.

× **Nupuolė nuo 52 pedų augščio ir nesusižeidė.** Panama, balandžio 14 d. Jonas Hines, negras dailydė, kuris dirbo Miraflores skyriuje, nupuolė nuo Panamos kanalo mūro, apie 52 pedų augščio ir nesusižeidė. Sako, kad ne vienas nuo to mūro nupuolęs ir ne vienas užsimušęs.

× **Poliejia ištvirkimo globėja.** Illinois valstijos tam tikra komisija, kuri kovoja su ištvirkimu nuo „turkey trot“ restoranų nuėjo net ligi policijos. Tie patys žmonės, kurie palaiko ištvirkimo urvus, liūdyja, jog policija ima nuo jų kyšius ir užtu tai juos saugoja bei apgina, jei kuomet atsiranda reikalas. Viena liūdininkė, poni Sarah Mueller, liūdyjo, kad ji laikiusi nelegalinę „paskilinksmnimo“ vietą per dešimtį metų, bet gal-gale honoroms-ne-noroms turėjo tą vietą uždaryti, nesa policija perdaug pradėjo reikalauti apsaugos pinigų.

Klausinėjant tai komisijai daugiau ji, paaiškinusi, pridurdama: „Pereitą birželio mėnesį atsilankė pas mane policijos detektivas ir pasakė man, jog aš turėsiu uždaryti savo vietą, jei neužmokėsiu 200 dol. apsaugos pinigų. Aš daviau jam tuo tarpu 100 dol. Paskui jis ir vėl atėjo ir reikalavo daugiau, bet atsiskiau mokėti. Savaitė praėjus mano namas tapo uždarytas. Mano kaimynė gi laikė atdarą: ji sakėsi į penkių savaičių laiką užmokėjusi policijai 400 dol.“

„Kuomet tasai vyras paėmė nuo tamstos tą 100 dol., ar jis nesakė, kam tuos pinigus atiduosi?“ paklausė komisija p. Mueller.

„Taip, jis sakė, kad tuos pinigų atiduosi tūlam demokratu viršininkui, kuris esti miesto rotužėje“.

Ta komisija pasiryžusi surinkti daugiau tokių žmonių vardų, kurie mokėjo policijai apsaugos pinigų. Bet tūli tokių vietų laikytojai nedrįsta paduoti savo pavardžių ir prisipažinti, jog jie mokėjo policijai apsaugos pinigų, nesa jiems grėsianti mirtis. Tai tau ir pasivažinėjimas. Montreal, Canada. Balandžio 13 d. po pietų atsitiko baisi nelaimė apie puspenktos mylios nuo St. Lambert'o, Kanadoje ant Montreal-Chambly geležinkelio linijos. Mat iš šynų išsoko eks-

kursijos traukinis, — apvirto keli vagonai ir liko 7 žmonės užmušti ir 15 sužeisti.

× **Traukinyje radosi apie 700 žm., kurie, suteikus vienai žemės pardavimo firmai dovanai traukinį, važiavo lyg kad apžiūrėti lotų.** Grįžtant traukiniui atgal, kada jis ėjo su greitumu apie 30 am. mylių į val., ištiko ta baisi nelaimė; jos priežastis nežinoma.

M. Grafi.

× **Fr. Friedmann gydo už pinigų.** Providence, L. I. D-ras Fr. Friedmann galop gavo Sv. Valst. valdžios leidimą gydyt už užmokėnij Providence, L. I. Sužinoję apie tai sergantieji džiova (tuberkulozu) žmonės, būriais plaukia į Providence, idant tenai pasinaudoti Friedmann'o išraštais vaistais priešais džiova. D-ras Friedmann pranešė, kad jis ir Providence neturtingiausių gydytis visai dykai, o turtingieji už gydymą turės duoti pagal savo noro. Laike dviejų-trijų dienų jam buvo užmokėta už gydymą apie \$1500—2000.

Apart to viso d-ras Fr. Fr. dabar mokina 4 gydytojus, kaip vartoti jo vaistus, nes patsai mano ant nekuriu laiko važiuoti Vaikietijon.

Iš Lietuvos.

× **SVĖKSNA.** Kovo 12 d. rubežiaus pasienyje kareiviai ties Voveriais suėmė net 45 emigrantus, tarpe kurių buvo 4 moteris. Kiti visi jauni vyrai, atsarginiai bėgo nuo karo kiti — nuo kariuomenės. Vienas vyrų sukeistas iš šautuvo į blauzdą ir paimtas ligonbutin. Kiti visi šiandieną etapu varomi toliau į Naumiestį ir t. t. Visi beveik siauliškiai, iš dalies ir telšiškiei. Suimta ir vad. Toleikis. Sako būk iš keršto apskundę jį kiti „vada“, kurių čia bala. Uodas.

× **ROKISKIIS,** Zarazų pav. Iš dvoro darbininkų padėjimo. Grapas Przedzieckis atvežė 100 darbininkų iš Lenkijos 8 mėnesiams. Jiems moka į mėnesį: vyrams po 11 rub. ir valgymą, moterims po 9 rub. ir irgi valgymą duoda. Čia-buviams duoda į mėnesį tik po 12 ir 14 rub. ir savo valgymas „Ponai“ manė, kad išeis pigiau, bet apsiriko. Dabartės ir mūsų žmonės už tokią pigią algą nebebusia. Tranaitis.

× **KVEDAINA,** Raseinių p. Štai kokią „zobovą“ žmonės pas mus išgalvojo: žydė našlė ir jau nevissai jauna nenoroms susilaukė kūdikio. Jos kaimynė Vitkienė iš Lembos, manydamą, turbūt, kad tai žydei kūdikis visai nereikalingas, pasigrobė jį ir nusiskubino į bažnyčią apkrikštyt žyduką. Kunigas apkrikštijo. Pajūto apie tai žyda ir pasiskundė urodininkui. Urodininkas padarė kratają pas Vitkienę ir rado paslėptą kūdikį. Atvažiavo anstolis (prištavas) surašė protokolą ir nusiuntė tardytojui, o pakol kas bus, tai suėmė Vitkienę nuvarė į Tauragės kalėjimą už kūdikio pavogimą. Vitkienė būk tai teisinasi, kad kunigas jai tai liepes padaryti. Dabar bus tardymas, kalėjimas, teismas. — Ir išgalvok tu man tokias „zobovas“.

Piktūrna.

× **PANEVĖŽYS — SENAMIES-TIS.** Gale Senamiesčio sodžias yra viešas traktierius. Ypač įkirėjo jis senamiestiečiams, kurių net ir vaikai-piemenis randa ten vietos. Nebegalėdami jau susipratę senamiesčio ūkininkai ramiai žiūrėti į tą traktierių, iš k-

savo kaimenės narius.

Ar ne tą patį galima būtų pasakyti ir apie visų kitų tikėjimų dvasiškis?

||| **Gudriai sumanyta.** Nikolajev. Neseniai čion pribuvęs iš Odosos garlaivis tarp kitų dalykų pristatė ir gana didelę skrynę. Išloduojant iš laivo visus dalykus, pakėlus skrynę stričiu augštin, trūko virvė, ir skrynė su didžiu smarkumu nupuolė žemyn. Nuo smarkaus puolimo skrynė atsidarė, nes išlėkė pirmiau nepastebėtos durinės, ir priešais darbininkų ir prašyvių akis netikėtai atsistojo vidutinio ūgio žmogus, kuris buvo labai persigandęs ir išsižiūrėjo labai keistai. Nuo užsigavimo puolant skrynei, „keleivis“ negalėjo atsipeikėti. Skrynėje gulėjo: dešra, duona ir... reikalingi delei panašių „keleivių“ daiktai: įvairūs geležukai, rakčiukai ir visoki kiti įrankiai. Šitas „keleivis“ pasirodė esąs žinomas plėšikas-vagis, kuris buvo sumanęs skrynėje papulti į daiktų sklaidą, tenai „gerai pasidarbuoti“; o paskui su pagalba savo „instrumentų“ išsprukti. Pasirodė, kad jis tą padarė sutaręs su savo draugu. Buvo išrokuota, kad pavogtus daiktus sudėjęs į tą skrynę, pats išeis niekam nežinantis, o paskui atsiims skrynę, kaip savo daiktą. Bet... nepasisekė. Nors gudrus vagiliai, bet blogi darbai vis gerai nepasibaigia.

||| **Kariškoji medicinos akademija Peterburge.** Jau buvo „V. L.“ pranešta apie surinktą kar. medic. akademijoje ir kad ji liko galop uždaryta neapribotam laikui; nekuri, arti stovį prie akademijos bei prie apšvietos bei karės ministerių, tvirtino, kad akademija bus atidaryta tik pradžioje rugsėjo.

Valdžia praneša, kad akademija bus atidaryta išleisdamas naujus įstatus, reguliuojančius tos įstaigos bei jos studentų gyvenimą. Didžioji studentų dalis, o taipgi akademijos profesūra stengėsi, idant akademija pradėtų veikti tuoj po velykų. Visi akademijos studentai, skaitliu 1007 žm., liko prašalinti iš mokyklos, su tiesa būtų priimtais atgal, prižadant pildyti naujai išleistus įstatus. Buvo prisakyta visiems atsiimti iš akad. raštinės savo dokumentus; studentai gi to nepadarė. Tada dokumentai buvo siuntinėjami jų savininkams per policiją. Studentai bijojosi, kad likus prašalintais iš akademijos, jie turės stoti kareivijon.

Užsidarius akademijai, norėta, idant studentai, kad negalėtų dyka laikas, būtų priimami į moterų medicinos kursus. Galop liko pagarsinti nauji akademijos įstatai ir išleistas augščiau išpaipimas, idant naujai išleisti įstatai tuoj pradėtų veikti. Stojantieji atgal akademijon studentai, turi pasižadėti pildyti visą discipliną ir elgtis taip, kaip prisako mokyklos valdžia. Mokyklon negali būti priimamos ypatos, paeinančios iš žydų tautos. Žodžiu dabar kar. medic. akademijon bus įvestas gan aštrus kareiviškas režimas; studentai turės vesti grynai kareivišką gyvenimą. Apšvietos ministerija ne labai prijaucia tiems naujiems įstatams, ypač kad juos turės pildyti ir senai akademijon pastoję studentai, kurie pastodami visai nemane apie panašius įstatus.

Idant duoti progą tiems akad. studentams, kurie nenori jon atgal pastoti arba negali būti priimtais, lavinties medicinos srityje, buvo paduotas ministerijon sumanymas atidaryti medicinos fakultetą prie Peterburgo universitatas, bet apšvietos ministeris tą

sumanymą atmetė, nurodydamas, kad Peterburge ir taip perdaug augštųjų mokyklų. Kaip ten nebūtų, bet mokslas akademijoje turi vėl greit prasidėti. Studentai dabar bus aprenkti tikrais kareiviškais mūdirais ir turės persiimti kareiviška psichologija.

Korespondencijos.

PASSAIC, N. J.

Vietinė LSS. 45-ta kuopa balandžio 12 d. pastatė ant scenos dviejų veiksmų komediją—„Piršlybos“. Pats veikalėlis gana juokingas, bet lošėjai to neparodė. Abelnai imant, lošimas išėjo vidutiniškai; — iš visų geriausia atliko savo rolę Bimbilas ir Cicilija (piršlė); kitiems gi gana dikčiai trūko gyvumo; mat, dar vis mūsų lošėjai nesupranta to, kad ant scenos išėjus nereikia nuduot stovyla, bet gyvą judantį žmogų — tokį, kokiū visuomet esi su bilekuom kalbėdamas apie kokį nors dalyką. Bet iš kitos pusės žiūrint į tai, tai labai tankiai matosi, kad mūsų lošimų vedėjai patįs labai menkai apsipazinę su literatūra, o ypatingai su drama, bando išvest tokius tipus, kuriuos pamatęs veikalo autorius ant scenos, nepažintų net to savo veikalo.

Tarpe aktų p. J. Vanilavičė deklamavo eiles, — atliko pusėtinai. Po lošimui pradėjo šokti. Publikos susirinko pusėtinai; reikia tikėtis, kad kuopa turės pelno (matomai delei jo ir vakaras rengtas). Dabar Passaic'o lietuviai su dideliu nekantrumu laukia 3-čios gegužės, kuomet draugystė šv. Jurgio perstatys ant puikiausios scenos „Pabaigtuves“. P. S.—

NEW HAVEN, CONN.

Sena pasaka tvirtina: „kuo ramesnis būsi, tuo didesnę bildesį girdėsi“. Štai ir aš prie stalo sėdėdamas klausau, kad šneka, jog kuop 29 d. bus koksai-tai balius ir dar kartu loš teatrą. Reikia eiti pasiklausyti. Nueinu minėtą vakarą į svetainę, o tenai jau susirinkęs pusėtinai lietuvių būrys — arti kokių dviejų šimtų. Daugiausia, žinoma, matoma jaunimo — visi išsiskleidę po svetainę šnekučiuojasi tur būt apie ateinantį šokį, kurio daugelis labai laukė, nes dar po velykų buvo pirmas. Nors buvo suolai viduryje, bet sėdėti ant jų niekas neišdrįso.

Kiek laiko praėjus išlenda iš po kortino žmogus — tai pirmininkas 142 kuopos SLA.: tuomet žmonės skubiai susitelkia krūvutėn, pradėdami sėsties ant suolų. Pirmininkas paaiškino, jog tą vakarą bus lošta komedija „Netikėtai“, o tarpe aktų bus atliekamos deklamacijos, — M. Maciukaičė, deklamuos — „Meilinga gamta“ ir — „Pažįstame mes tą laimingą šalį“.

Pirmiausia skambino ant piano V. Černiauskas, o paskui prasidėjo programos. Abi deklamacijos p-lė M. Maciukaičė atliko gerai. Komedija taipgi buvo sulaušta vidutiniškai; — tik kaikiuriems aktoriams trūko drąsos, bet tą jiems galima atleisti, nes matėsi, kad jie dar pirmą kartą ant scenos. Galima pasitikėti, kad su laiku iš tų lošimų išsidirbs gan geri aktoriai. Po lošimui tie patys aktoriai sudainavo dainelę: — „Kaip ten priešais žada rengti“. — Visą laiką susirinkusiųjų veidai buvo

linksni ir pilni tikro, meilaus užganėdinimo.

Tik čia reikia pridurti, kad publika neužsilaikė ramiai, o radosi ir tokių nesubrendusių, kurie net pamėgdžiojo kalboje, laike lošimo. Taip-tai jau visai negražu.

Pagaliaus buvo šokiai, ir rudžio buvo perpilnai.

Rodosi, kad kuopa turėjo pelno apie \$40.00. Mat, 142 kp. buvo įklimpusi į skolas nuo kelių metų, kada ji panesė bausmę už gėrimą alaus laike šokių; nuostolių tada buvo panašta pusėtinai — apie \$100.00. Dabar sakė, kad jau išsimokėję paskutines skolas. Laimingai gyvuoti ir veikti ateityje be skolų!... Tai tiek šiūom kartu iš New Haven'o...

M. J. Vokietaitis.

ANSONIA, CONN.

Balandžio 5 d. buvo lošta teatras: komedija viename akte — „Dėdė atvažiuo“. Buvo šie scenos mėgėjai: režisierius — J. Giriauskas; Vingyras Dėdė — A. Dičkus, Adomas (studentas) — J. Brazys; Garnienė (šeimininkė) — L. Kliučinskaitė; Spurgis (numylėtinis) — J. Mockaitis; Jėvutė (tarnaitė) — K. Kliučinskaitė; vežėjas — S. Zebrauskas.

Veikalą atlošė pusėtinai; tik nekuri vietas praleido — turbūt nebuvo gerai išsimokinę, bet kad nudavimas rodėsi geras, tai mažai kas ir patėmijo įsikverbisius nedateklūs.

Pirm atidarymo scenos M. J. Vokietaitis iš New Haven'o trumpai paaiškino veikalo svarbumą ir prašė publikos, kad ji ramiai užsilaikytų laike lošimo.

Paskui panelė Grabauskaitė padeklamavo „Miškas ir Lietuvis“; deklamavo gerai. Publikos buvo nemažai — arti dviejų šimtų ir visi gan ramiai užsilaikė. Čia pasirodė, kad žmonės visai jau kitiškos nuomonės negu 10 metų atgal, kada laike lošimo bausiu buvo net žiūrėt. Stačiai ima linksmumas, kada išvysti tą patį žmogų su šviesesne pažūra, dikčiai nužengusį pirmyn — mokslo bei šviesos takeliu, kuris veda visą žmonią o kartu ir darbininku minią prie išganymo. Jaunime! darbuokis ir lavinkis ateityj ir pasistengk greitu laiku surengti panašų tam veikalėlį, kuomi, be abejo, pasiseks sužadinti savo tamsesniuosius brolius iš miego ir pastumėti juos prie progreso.

Motiejus.

WATERBURY, CONN.

Tarpe lietuvių apgyventų kolonijū Suvenyjosė Valstijosė vargiai kur galima rasti kitą tokią vietą, kaip Waterburys. Čionai lietuviai gyvena visi vienoje miesto dalyje, kuri vadinasi „Brooklyn“. Tikrą lietuvių skaičių sunku pasakyti, tik manoma, kad jų yra daugiau, negu šeši tūkstančiai. Ir nors vietinėse dirbtuvėse nėra augštos mokesčis, vienok yra dikčiai pasiturinčių mūsų tautiečių-lietuvių. Prekyboje pirmą vietą užima smūklės, kurių čia yra rankose lietuvių apie dvidešimt septynios, kurių užlaikymas („laisnis“) ir namų randos, dadedant vieno darbininko algą, sykiu lėšuoja apie \$50,000, o kur savininko ir visokios kitos išlaidos!... Ne ant juoko yra sakoma, kad waterburiečiai kas mėlą metą prageria daugiau, kaip už \$300,000. Puiki tai pinigų krūva!... Už pragertus tuos kruvinus centus daug ir daug būtų galima pataisyti sau būvi... Bet mūsų darbininkai išsijuosę keikia negerą surėdymą drange su savo „bičnolin“ smūklininku, kuriam labai rūpi darbininko ateitis, kad jis

nesusiprastų ir nenustotų gyvenęs su juomi iš pusės savo kruvinai uždirbtais centais.

Antrą vietą prekyboje užima „bučernės“, kurių čia yra apie penkiolika. Yra gan gerai užsilaikančių, ką parodo, kad nekuriuose „bučernėse“ dirba po dešimt darbininkų; keletos savininkų nejudinamasai turtas yra vertas po \$50,000.

Trečioje vietoje galima pastatyti siuvėjus. Savininkų, kurie užlaiko „šapas“ yra dešimts. Apie siuvėjus tiek tik galima pasakyti, kad prekės už darbą yra mokamos vidutiniškai — už žiūpono pasiuvimą mokama nuo \$5 iki \$6.50, už kelnes ir bruslotą — nuo \$1.50 iki \$2.00. Bet dirbama ne ant juoko — net per naktis; nei pas vieną iš lietuviškų siuvėjų nėra dirbama dešimts val., bet mažiausiai dvyliką, kas labai yra nesmagu iš šalies žiūrint. Abelnai apie visus lietuviškus „biznius“ galima taip pasakyti — kur tik yra darbininkų, tai ten yra dirbamos gan ilgos valandos. Yra taipgi dvi čėverykų krautuvi, o taipgi marškinių ir kitokių mažmožių krautuvių, vad. „dry goods“. Nekurie savininkai gyvena gan pasiturinčiai. Apart to yra penkios lietuviškos vaisių krautuvių — „fruit store“, du švinii („plumberii“), dvi duonkepėkylė, viena kalvė, du banku, dvi auksini daiktų ir podraug laikrodžių taisyto krautuvi, viena valgykla, trys skutyklos ir dvi spaustuvi. Žodžiu sakant, kur tik nepažvelgsi, viską gali gauti pas savo viengentį-lietuvi.

Draugijų čionai priskaitoma arti trijų dešimčių, kuos veik visos yra pašelpinėjusios, išskyrus teatrališką dr-ją „Aidas“, „Tėv. Myl. Dr 5-tą kuopą ir 34-tą kp. LSS. Draugijos yra išsimėtusios, ir kožna bei viena dirba savarankiškai, o kartais net užkenkdamo viena kitai. Moterų bei merginų dr-ja „Rūta“ buvo parengusi „vakariene ir balių“ balandžio 5 d.

Negaliu apie vieną dalyką užtylėti, kaip negeistina apsiėškima mūsų tarpe. Waterburyje miesto valdžios yra užginta vartoti svaigalus viešuose pasilinksmimuose... Nepatiko tas uždraudimas „Rūtelėms“ ir štai liko sumanyta apgauti valdžią — išrinktos delegatės, mūsų jaunos moterėlės nubėgusios pas valdžią, veik su ašaromis prašo, kad tik leistų vartoti „svaigalus“ laike jų surengtos vakarienos... Žinoma pavelino, bet su ta išlyga, kad būtų alus bei degtinė duodami dykai.

Gėda mūsų „Rūtelėms“ už tokią pasielgimą. Neverta joms mindžioti ir valkioti taip brangų žiedą, kokiū yra „Rūta“. Su laiku gal jės ir pradės vadintis „dinerkinėmis“, o ne „Rūtomis“...

„Politiškas ūkšus Klubas“ buvo parengęs prakalbas 6 d. bal. Kalbėtoju buvo užkviestas pragersėjęs savo „gražiausias“ darbeliais lietuvių tarpe Fortunatus Johanovič de Bogačevski. Prakalbų garsintojai sakė, kad tai bus jojo išpažintis prieš savo tautos žmones iš... papildytų visokių darbų-darbelių... Gėda tokiam mūsų Klubui, kuris palaiko ir draugauja išvien su tokiais žmonėmis, kurie griauja mūsų susivienijimus ir taso mūsų laikraščius po teismus... Gal ateityje Klubo nariai pradės daugiau ką veikti naudingesnio... Yauksime. J. B. Šalinas.

WATERBURY, CONN.

Balandžio 6 d. atsibuvo čia prakalbos, kurias parengė Lietuvių Politiškas ūkšus Klubas. Kalbėtoju buvo F. Bagočius iš Bostono. Prieš prakalbą deklavo kelios mažos mergaitės; ge-

riausiai padeklamavo O. Mikelnaitė — „Žvirbliai į krūvą“, kuriuos aiškūs balsas ir nudavimas labai patiko publikai. Ir kaipgi nepatiks — kokios 10 metų amžiaus mergaitė, o deklamuoja kaip suaugusi išsilavinusi tame dalyke; malonu klausyties ir žiūrėti ant panašių gabių mergaičių. Vidutiniškai padainavo ir kvartetas.

Galop ant scenos išėjo komiteto įgaliotas programo aiškintojas, kuris paliepė visiems užsilaikyti laike Bagočiaus kalbos ramiai, pranešdamas, kad, jei kas iš publikos, priešingas Bagočiui, darys betvarke, bus kuogreičiausiai prašalintas iš svetainės. Publika užsilaikė ramiai, ir jei kur pasigirdo šnabzdėsiai, tai komiteto nariai tuo darė patėmijimus. Bet komitetas, matyt, nepasitikėjo ant savo spēkų, ar gal laukė, ko tai nepaprasto — buvo pakviesti net keturi policijantai, kurie, progai pasitaikius, būt nesigailėję savo „kočėlų“. Mat buvo saugojamas F. Bagočius. Vienok nieko nepelnė tie uolieji „tvarkos“ dabotojai.

Bagočius gi savo kalboje stengėsi nei vieno neugauti, nes jis žino, kad waterburiečiai — žmonės nevienpusiški ir nepasiduos tuščioms kalboms. Taip, rengėjai tų prakalbų, nors yra nariais skambančio vardo draugijos, vienok užkvietė lazdininkus — mat ir jie savo darbą nori lazda užtikrinti.

Balandžio 10 d. teatrališka dr-ja „Aidas“ sulošė dviejų veiksmų farsą — „Ekspropiatoriai“. Veikalėlis buvo atliktas vidutiniškai, nes lošėjai tinkamai buvo pasirinkę savo roles. Gaila tik, kad ant šito vakaro mažai buvo publikos, — mat, jau tas veikalas buvo antrą kartą lošiamas, o priegtam paskutiniui laiku mūsų miestelyje tankiai esti įvairių pasilinksminimų bei šokių.

Jonas iš Rainių.

ATHOL, MASS.

Balandžio 12 d. apie nakties dvyliką val., pas vieną lietuvių susirinkę „draugužiai“ lošė kortomis, apšėčiai vilgydami išdžiūvusias burnas „pasilinksminimo“ bei „stiprybės“ skjstimėliu. Galop visi lošikai, gerokai įkaitę, pradėjo delei kokio-ten menkniekio ginčyties. Žodis po žodžio ir „kumščiai“ pradėjo kilsioti — o kartu, žinoma, veidų dailinimas bei visų kitų kūno dalių glostymas. Bet vienas „draugužis“, J. L. liko perdaug jau nuglostytas — gali, mat, reikėti net su Abrahamu pasimatyti. Mušėjai-narsuoliai tapo suareštuoti. Bausiu net pamislyti, kad mūsų lietuviai taip blogai elgiasi — visur girtuokliavimas, muštynės ir visi kiti blogi darbai.

Povilas Markūnas.

BOSTON, MASS.

Streikieriams nesiseka. Didžiosios firmos sumanė pasigabenti streiklaužius iš New York'o ir pradėti dirbti: sumanyta — padaryta. Talbot Ko. parsigabeno 7 streiklaužius iš New York'o ir manė sau, kad tai geri „kriaučiai“, bet pasirodė visai kas kita, — kad tie „kriaučiai“ nežino nei į katarą galą adatos siūlą įverti. Ponas Talbot persitikrinęs, kad jo „kriaučiai“ nieko dirbti nemoka, išvarė juos iš dirbtuvės, neduodamas jiems nei vieno cento ant kelio; mat, jie manė, kad streiklaužiaudami prie kriaučių galės taip pasipinigauti, kaip pasipinigo pereitą vasarą, kada streiklaužiaudami laike gatvekarių streiko; bet apsisylė nabagai — prie Talbot'o nepasipinigaute; nemokėjo te darbo irilikote išspirti. Min-

ti streiklaužiai kreipėsi į uniją, ta jų nepriėmė — tiktai davė maktigultas ir vieną kartą pavalgyti ir liepė eiti ten, iškur atėjo. Tai puiki lekcija newyorkiečiams streiklaužiams. Žinokite visi, kad su visais taip bus, katrie tiktai atvažiuosite — iš dirbtuvės būsite išspirti ir iš Bostono į New York'ą turėsite pėsti keliauti.

Spaudos Komitetas —

St. Grubliauskas,
J. Bekampis,
A. Latvinskis.

SO. BOSTON, MASS.

Jau 13-ta savaitė, kaip vyrai rūbsiuviai streikuoja, o streiko pabaigos visai dar nesimato. Daug streikierius sušelpia vietinės draugystės ir taip pašaliniai žmonės. Bet ar šiap ar taip, o nekurie So. Bostono rūbsiuviai yra stačiai apverktiname padėjime.

Nekurie socialistai bei Bagočiaus šalininkai taipgi yra labai nullidė, kad teisėjas nenubaudė „Vienybės Lietuvninkų“ leidėjų delei Bagočiaus „garbės“ įžeidimo. Pirmiau, kol dar byla „Vienybės Lietuvninkų“ su Bagočium nebuvo prasidėjus, tai visi „Keleivio“ šulai bei socialistai rankas trynė iš džiaugsmo, kad Bagočius savo skundu vieną „dabartinės sistemos surėdymo stulpą“ sugriaus ir prisidės prie greitesnio prirengimo sociališkos revoliucijos...

Mat, pagal „Keleivio“ pasekėjų nuomonės „Vienybės Lietuvninkų“ — kapitalizmo „tvarkos šulais, o jis — „K.“ — teisybės skelbėjas...

Bet dar truputėlį apie streiką bei streikierius. Mūsų laikraščiu išleidėjai šelpia streikierius laikraščiais, taip kad dabar į Bostoną „Lietuvos“ ir „Vienybės Lietuvninkų“ kartu ateina 8—9 šimtais daugiau, negu seniau, ir ant „nelaimės“, lyg tyčia, dabar tuose laikraščiuose vis tilpo atskaitos „Vienybės Lietuvninkų“ bylos su Bagočium. Šitas dalykas labai-labai nepatinka socialistams, bet visi žmonės — darbininkai labai mėgsta skaityti apie tos bylos bėgį, „įdomius“ Bagočiaus parodymus teisme ir apie „V. L.“ apteisinimą bei tos bylos panaikinimą.

Dabar Bostono lietuviai plačiau ir tikriau dažinojo Bagočiaus ypatos „gerumą“ bei „dorumą“. Čia aš nekartosiu visų Bagočiaus ašmens „ypatybių“, nes skaitytojai, manau, yra susipažinę iš „Lietuvos“ bei „Vienybės Lietuvninkų“ skilėjų apie tą dalyką, o kas dar visai nėra skaitęs, tai patarčiau perskaityti šituos „Vien. Liet.“ numerius š. m.: 8, 9, 10, 11, 12, 14 ir 15. — Čia reik pridurti, kad lietuviai, perskaitę visus Bagočiaus „pasiaiškinimus“ bei pripaodymus, visai kreivai pradėjo ant jo žiūrėti. Ypač daug kalbama apie kada-tai rašytą laišką, kur pranešama apie Bagočiaus mirimą.

Žodžiu, daug dabar So. Bostono girdžiasi įvairios rūšies kalbų, juokų ir ginčų kaslink Bagočiaus ypatos, jo darbų-darbelių ir jo paskutinio laiko nepasisekimų, o taipgi apie jo draugus bei pasekėjus... Reporteris.

DETROIT, MICH.

Kiek spėjau patirti, lietuvių šitame mieste gyvena gan didelis skaitlius — beveik tiek vedusių, kiek ir nevedusių. Yra čionai net gan gerokai apšvietusių lietuvių, bet tamsolių ir Ragučio garbintojų taipgi netrūksta. Labiausiai gaila, kad čionykščiai lietuviai labai nupolė turtiškoje dvasioje, ir, reikia pasakyti, kad tie paskutinieji labai-labai ma-

KAZYS PUIDA. KOL SAULĖ PATEKES...

— Kaip visko bus pilna, tai tuomet galėsite judu šeiminkauti sulyg naujosios jūsų mados. O dabar tai jau tesopie mano galva, — kategoriškai atkirsdavo senutė.

Laisvomis valandomis sėdėdavo kuopoje įvairius reikalus svarstydami. Tačiau pirmisiais metais visas ūkis gulėjo ant senių Eimutių galvos.

Jaunieji dar audė praėjusį pavasarį pradėtąją meilės juostą. Mažutėmis gijomis pynė jom vis naują ir naują sumanymų gėlę, piešė vaidintuvės sparnais norimąjį, geidžiamąjį rytojū.

— Susitversiva mažutį jaunutės lietuvių kultūros lizdą ir skleisiva iš jo visa, kas tik mūsų apylenkei reikalinga bus, — svaajo Eimutis.

— Gera mudviem tverties, kad turiva iš ko, — pastebėjo Marytė.

— Ir sunkiau pradėjęs savo triušą kad ir po tėvų pastogės, nebūčiau tos minties pametęs. O kadangi mudviem lengviau tasai darbas atlikti, tai juk ir daugiau bus iš mudviejų pareikalauta, — pasiaiškino Eimutis. — Kiekvienas sulig savo ištekliams, — pridūrė dar.

— Man permaža darbo su ūkiu, — skundėsi Marytė.

— Palauk, širdelė, palauk! Ilgainiui bus jo perdaug. Juk mudu dabar, tai lyg ką-tik gūstą susisukusiu du paukščiu. Tegul viskas paašikės, tegul tinkamai darbai susitvarkys, — guodė žmoną Eimutis, — darbo trūkumu nieks negalės nusiskusti.

Ir iš-po nuolatinio važinėjimo prie ligonių kyšojo juodoji šmėkla — ana mėtavonės juosta dar audės, dar neužmatyti jos galo, kuris kutais pasipuoštų, kaip įsišaknėjęs medis erdvės skėcias. Ilgomis kelionės valandomis mintį kaž-kaš nukreipdavo anon pusėn, iš kurios kankynė ilga, begale prašvaistė tesės neužmatomon tolėn. Tik-tai lengviau buvo kentėti, kuomet pats kenčiantiems palengvinimą nešė; kuomet žmoguje žmogų užjausdavo ir šviesą-palengvinimą apie save skleidė...

O gamta visomis išgalėmis kovojo su žiemos snauduliu: miškas švelniau dejavo pavasario vėjo draskomas. Nėgirdėti jame anos soringos žiemos raudos gaidų, anos užburtos tylos bevėjos metu. Nusvirusios šakos nupurtė žiemos užkrautus retėžius ir tiesias besišypojančion iš-uz dumbinų debesų saulėn...

Saulėti kalnelių nuobėgiai mirga mėsvu žibučių kauru ir juokias gelsvutėmis akytėmis saulėn...

Tiktai Venta dar surakinta, tik jos vandenį dėvi varu užvilktą žiemos naštą. Bet vandenį jau mažiška kelia: grūmojančia srove rūsčiai grąšina ir pilas viršun, lyg priešininką iš abiejų pusių užėiti manytu.

Ir štai, vieną pavasarį, iš daržo grįždamas, senis Eimutis pastebėjo ledą bejudant ir išgirdo istolo triukšmingą poškėjimą. Pašaukė namiškius. Visi išbėgo, žiūrėti, kaip ižas upe eina, kaip lytis ant ledo lipdama lauzia ledą, grūna pati perlūžus ir subjra į smulkias, nesuskaitliuojamas adatas. Vanduo drumzdžias, smarkia srove teka ir lipa augštyr, lyg pabėgti norėdamas iš to triukšmo, iš tos kovos už giedrą ir saulės šviesą...

Ankštai susiglaudę stovėjo Eimutis su žmona ant upės kranto liepų atsirėmę ir susimąsiusiomis akimis lydėjo ir sekė upės vandenų kovą su lytimis. Rūstumas, kankynė, lavonai nešės pro Eimučio akis ir tarė jis savo žmonon:

— Taip ir Lietuva, kaip ši upė, kelias iš amžių snaudulio... taip ir ji kovojo... kruvinai kovojo už teisę gyventi, būti tuo kuo ji nori... už laisvę, šviesą, giedrą...

Staiga iš užpakalio prabilo svetimas balsas:

— Ponuli...
Kruptelėjo Eimutis ir atsivėlgė.

— Pas ligonį, — tarė kaimietis.
Dar kartą pavedė akimi besigrumėnčias lytis vandenų sukuriuose, lyg savo slaptąją mintį joms pasakydamas ir kreipėsi žmogun:

— Eiva.

Ir nuėjo ten, kur pareiga šaukė.
Pasiilgusios, meile pertekusios Marytės akis lydėjo jį ton kelionėn, tan triušo bei pareigos kelian...

Saulė
30. XII. 1910.

J. WEYSSENHOFF.

JAUNIEJI SKRAUJA!

Vertė

KAZYS PUIDA.

— Ar-gi!... — apreiškė Hetka savo nusistebėjimą nervingai pakeldama galvą ir suvirpėjo nuo balsingų įspūdžių.

— Taip, taip — drąsa mano kaliūkė nenusideda, užtad tokios nosies nėviena neturi.

— Tokia jau aš, bet visai tavo — glamonėjos Hetka, kišdama savo snukį yla Mikolui į drabužius ir tyliai cypė.

— Tai parodykiva bent ant sausumos, ką mokava. Turiva tiktai tris kurapkas. Na, Hetka, eiva! Atsikėlė, užsimetė šautuvą dešinėn rankon ir nurodė kalei artimasias bulves, į kurias ji tuoj įsileido, vikriai sukiodamos po apvystusias virkšcias.

Kurapkos ne taip išsiplatinusios Lietuvoje, kai Lenkijos šiaurės vakaruose. Rodos, kad pilki, nedideli paukščiukai gėdisi sulyginimo su turtingaplunksnėmis pardvomis, su juodu tetervinu ir jo milžinu, glušku, gyvenančiu čionai savo tėvų žemėje. Gal pats kraštas, vandeningas ir šlapjas vasarą, labai užsnigtas žiemą, neleidžia pilkosios vīstoms čia įsigyventi. Laikosi nedideliais lizdais, lyg kad išvytos iš geriau prižiūrimų kraštų.

Bulvių vagoje sustojo Hetka kietai, išsitiesė aksamitine juosta, užsibaigusia standžia uodega. — Pakilo zuikis ir nurėdė tiktai ausų galelius iškišdamas iš virkščių. Rajeckis dovanuoja jam gyvybę tik-tai todėl, kad dar peranksti buvo mušti nepaauęę zuikiai, o Hetka nėviono šuolio nepadare, tiktai pakėlus galvą ir vieną pirmutinį kojų žiūrėjo, kur jis eiga. Bet kuomet zuikis išbėgo iš bulvių ir braukė auksuota rugiena, patsai auksuotas ir tik kaipo kamuolys matomas, gerai išauginta kalaitė pribėgo prie savo pono, prašydama pagyrimo uodegos mojojimais.

— Taip, Hetka, zuikio neveji, žinau, žinau. — Bet mudviem kurapkę reikia. Pajieškok!

Netrukus Hetka surado kaž-ka atkakliai pritūpusio, nes sustojus, žiūrėjo tiesiai po kojų. Tai ne kurapkos — šiuo metu jos atsargios, pakyla šuns neprisileisdamos. Tai kas?

— Pif! Hetka!

Šoko ir sugavo putpelę, kuri tikėjos paslėpsianti savo menkybę po virkščių. Kita pakilo, juodas kamuolėlis sunkiai nešės trumpais išlinkusiais sparneliais, bet ir ta krito Rajeckio numušta.

Pakorė abi putpeli ant diržo, kurios tuo metu riebjos ir skanios;ėjo tolyn kurapkę įsieškodamas.

Pilkas jų lizdas jau išbėgo iš bulvių, pakilo nuo rugienos ir nusileido už kelių šimtų žingsnių. Vairkščiojo paskui jų Mikolas kokį pusvalandį, tik-tai vieną pasisekė numušti.

Užteko jam tos medžioklės, kurios ėmėsi tiktai keliui į Trembeliškius pajairinti, kame turėjo pavakare susitikti su Stasiu Pucevičia ir su juo drauge eiti tarp ežerų ančių traukon.

Dar pusantros valandos ligi saulei nusileisiant — traukon peranksti, — bet laukai tuštoki, Trembeliškiai panosėje — reikia ženai užėiti. Gal jau Stasius sėdi prie savo Anielkos?

Rajeckis mėgo lietuvių grįčias, turėjo iš jų giedrų, draugiškų bei poetinių atminimų. O dabar, kai nuo kelių savačių uždraudė pats sau įsiekoti Uršulkos, grįčia traukė jį dar stipriau. Kaž-kaš iš-špūe o u a a š ' o u i p n e r p i s z n u i u r i z ų o ' s o i s o u i j a u t u o s e v a l s t i e č i ų s o d n e l i u o s e, r i e b j a i s l a p a i s i r m e d a u s k v a p t i m i p e r t e k u s i u o s e; k a ž - k a s j o s b a l s a n p a n a š a u s s k a m b e j o k i t ų m e r g a i č i ų š n e k o j e. »

Inėjo į kluonus skiriančius Trembeliškius į keltą savistovių sodybų, gražių ir sodniau apsuptų. Tyju buvo šiuo dienos metu sodybose, dar visi laukuose dirbo. Tiktai besergsta šunįs pabudo praeivio žingsnių pažadinti: vienas sulojo, kitas tylomis pribėgo, bet visi, pamatę žmogų su šautuvu ir su kale, nutilo. Du šuniu sekė paskui Hetkos, kviesdami ją pažaisti, bet aristokratė kalė dėkojo mandagiai, kreivai šiepdama aštrius dantis ir laikėsi arti savo pono.

Taip priėjo Mikolas senio Juozo Trembelio sodyba, kuris sėdėjo ant suolo prieš grįčią, dangybės vaikų apsuptas, daugiausia praanūku. Dirbti negalį likos namie žiedami; elgės taip tyliai, kad jei Mikolas nebūtų nuo kelio pažiūrėjęs, nebūtų nieko išgirdęs. Bet sustoję kluone, kuris tęsėsi tiesiai ligi durų ir pusiau pasislėpęs žiūrėjos dailion scenon.

Senis laikė pintinėleje smulkias, geltonas slyvas ir dalijo jas baltaplaukiams vaikams, kurie susirinko čia iš visų sodybų. Mažiausi jų sėdėjo ant žemės, kai smėlio maišiukai; vyresnieji buvo apsitaisę panašiais į snaugusius rūbais; visi basi. Atskirai ant suoloio šale senio sėdėjo kokios dvylikos metų mergaitė; ji dalijo vaisius, kuriuos senis jai paduodavo. Greitomis akimis kontroliavo, kuris vaikų kiek gavo; mažesniems paduodavo slyvas be

kauliuko, išspausdama jį pirštais, arba išimdama dantimis. Puota tęsėsi be žodžių; tiktai tiesės rankos, pliauskėjo rausvos, murzinos lūpos.

— Labo vakaro kaimynui — atsiliepė pagaliaus Rajeckis iš-uz tvoros.

Senis Trembelis rūsčiai pažvelgė ant kelio ir stengėsi pažinti, mirksėdamas — Pucevičia? ne Pucevičia — balsas kitas.

— Labo vakaro — o kas ten?

— Južintų Rajeckis.

Be didelio sumišimo rengėsi senis pasikelti nuo suolo — iš politikos reikėjo mandagiai svečias pasveikinti. Bet Mikolas priėjo greitais žingsniais r, paimdamas Trembelį už abiejų pečių, sulaikė jį. — Nesitrukdyk, kaimynas.

— Na... tai sėkšis ponaitis...

Mandagiu rankos mostelėjimu nurodė Rajeckiu vietą šale savės.

— Paragauk ponaitis mūsų slyvų.

— Ačiu; privalgiau Južintuose šiandien ir neoriu iš vaikų imti.

— Užteks! Tešeska dar visą purą gal atnešti š sodno. Paragauk ponaitis...

Mikolas suvalgė slyvą.

— Puikios! geresnės už mūsųškes.

— Gerimo tai negeresnės — užginėjo Trembelis — dvaro sodnas riebjau intrėštas; tai ir slyvos diktesnės ir saldesnės. O vaikams jau užteks. Tešeska, nešk syvas grįčion.

Tuotarpu vienas mažesniųjų vaikų, pamatęs nemą pintinėle, ėmė verkti. Kiti žiūrėjo Rajeckin aukinėmis ir neprielankiomis akimis, kai pelėdžiukai.

— Jeigu neduosite vaikams likusių slyvų, aš einu sau — tarė Mikolas, gyvai nuo suoloio pašokdamas.

Senis nusišypojoes giedrai, kreipėsi Mikolan: — Mėgi tamsta vaikus? — Mėgiu. Ir kam jiems manyti, jog jų palūbenius sutrukdžiau?

— Tai jau tegu! — pamojo ranka Trembelis — šdalink Tereska vaikams atlikusias slyvas.

Žiūrėjo abu slyvų daliniman, kiek gyvesniu, kadangi senis, rūstus kad ir geras, nesikišo daugiau.

— Gražią turime vasarą — atsiliepė po valandėlės Rajeckis.

— Taigi... avizos bei miežiai nudegė be grūčių — linai neišaugo — atolas menkas.

— Užtad žiemkenčiai puikus buvo — gynė Mikolas peikiamosios vasaros.

— Rugiai pigūs. Visą suėmus — vidutiniai metai.

— Bet Trembeliškiams laimingi. Jūsų anūkė steka už Pucevičiaus.

— Gera jai, kad patinka — o mums kas?

Mikolas nustebė, nes pats matė per pirmuosius užsakus linksmą senio Juozo bei visos Trembelių giminės susijūdinimą. Gudrus senis! — pamane — pamėgšiu kitaip.

— Žinoma... Vietiniai žmonės nenor broliuoties su lenkais bajorais, pradeda su mumis kovoti...

— Yra tokių kvailių, bet ne mūsų paviete — sumurmėjo Trembelis, šnairomis jaunikin pažvelgęs.

— Miestuose jų daug yra — ir kiršina Lietuvį prieš lietuviškąjį lenką. Tai žmona iš jų galima paimti, bet jau visai paimti. Su jumis gyventi ir dirbti — vis sunkiau.

Trembelis nkreipė Rajeckin ironiškai nusišypojojusį veidą:

— Kad ponaitis taip manytum, kai kalbi, tai būtų negerai.

Mikolas paraudo, nes pamatė seno žvirblio pelais nesugudysias.

Senis atruko ir tvirtai kalbėjo:

— Kad mėš susidėtumėm su ponais, visiems geriau būtų. Žemę geriau indirbtumėme, žydus nuo prekybos nuvytumėme ir burlokus nuo sodnų bei ežerų. O kai mėš su ponais susieisime, kad nuo padalinimo laikų, kiekvienas ant savo sėdi, savo žiūr, ir jokios bendrijos tarp dvaro ir sodžiaus nėra?

— Sako: žemietijas įves — Dievas jas žino! — Mums patiems savimi rūpinties reikia ir taikiai gyventi ir vienas kitam padėti. Ot kas yra!

— Visiška su jumis sutinku — tarė Rajeckis — bet kodėl nesidžiaugiate, kuomet bajoras valstie-ve veida ir dar iš jūsų giminės?

Trembelis paglostė pliką pakaušį kaž-koku nepasitenkinimu.

— Juk verkti nėra ko. — Tiktai to dar maža — kartą į penkis metus tas atsitinka. Viena kregždė dar nepadao pavasario — taip tarydavo ponas maršalka, ponaičio senelis.

— Pažinojote jį gerai?

— Ot kai! jo siela keturesdešimtį metų išbuva. Ir visuomet gerai su Trembeliais gyveno; ponaičio tėvas irgi; turbūt ir su ponaičiu taip bus?

— Neabejojau. — Tai sakote, kad permaža giminiojamės?

— Žinoma. — Tik jau vėl ne taip, kai tūlas norėtų: ot tamsta turi tūkstantį dešimtinų, užru-

bežines mokyklas išėjai, kningas naktimis skaitai, — ir duok čia jam žmoną tiesiai nuo karvių. Ir kvailas būtų, jei imtų. O kai ūkininko dukte lietuviškai bei lenkiškai skaityti bei rašyti moka, su žmonėmis moka apsieiti, tai kodėl jai netekėti už bajoro, kurs ir vietinis ūkininkas ir doras žmogus? O kuris mūsų miestan nueina, mokyklas išeina, arba daktarų tampa, juk gal imti kaimo bajoraitę, neventurte, kurių daug senmergėmis nueina.

— Jūsų teisybė, tėve Juozai. — Kalbėjau apie ai nesena su ponu Leonardu Pucevičia, ir-gi taip kalbėjo — tarė Mikolas, komplimentą pasakyti norėdamas.

Bet ir šiuo kartu Trembelis netylėjo:

— Ponas Pucevičia ne visai taip mano: jam rolos didelę malonę mums daras. Tegu jam taip rolos. Kas vienas savo didumą turi. Ot kuningas debonas man sakė, kai varęs senas bažnytines polderas: mėš, Trembeliai, jau keturi šimtai metų čia same, o Pucevičiai nepilnu du šimtu.

— Tą ir mėš žinom — tarė Rajeckis — kad Trembeliai pirmiausi mūsų valstiečių.

— Yra dar tokių — būtinai turėjo pastebėti atklausius oponentas — Žukeliai, Venslovai... ne laug. Bet nemanyk ponaitis, kad aš ant tokių dalykų godus būčiau. Tiktai sakau: kiekvienam dilumui yra kitas priešingas didumas.

— Išmintingai kalbate, tėve Juozai. Ką-gi darysi, kad maža tokių, kai jūs! Jaunieji miestuose nenor net lenkiškai kalbėti!

— Parodyk man ponaitis tokį, kuris į žmones išėjęs lenkiškai nemokėtų. Ot tik jodos, kad viskas lietuviškai būtų. Aš pats namie lietuviškai kalbu ir taip bažnyčioje meldžiuosi. O kai apie didesnį reikalą pakalbėti, arba kningą paskaityti — tai jau lietuviškai ir nėra. Tuomet reikia lenkiškai. Ką-zi? svetima tai mums kalba?

— Iškur tamsta taip gražiai lenkiškai išmokai?

— Mano metu gėda buvo nemokėti lenkiškai; patįs tik prasčiokai nemokėdavė.

— Bet ir lietuviškai kalbate gerai?

— Turbūt ne... Tos naujosios lietuvių kalbos, Vilniuje spausdintos, tai nelabai sugraibau. Atvež čia man tokį laikraštį — skaitau — ir žodžiai nesuprantami ir nesumuju. Tai man net bausi pasidarė, ar tik nebūsiu senatvėn iškvaishas. Paprastai lenkų laikrašcio iš pono Pucevičiaus, tėvo. Ir supratau — ir gerai parašyta buvo: apie žuvių veisimą. — Man matos: tuos mūsų mokytojus reikia dar mokyti. Mums visiems reikia mokyties, tiktai mokyties — o viskas bus gerai.

Išsineko senis, net ant geltonų skruostų apykaistis prasimušė, ir dar netylėjo:

— Anielką mėš namie mokėme, — tai ji ir nusišėkė. Turiu kitą anūkė iš sūnaus Jono. Tai ji turi norą prie augštesnių mokslų, mokyklon norėtų eiti. Tik mėš jos miestan neleisim. Mokyklos netokios. — Berniokai gal jas lankyti; vienas iškvaish, iš dviejų nauda bus. Bet mergaitės trapus sutvėrimai: joms reikia savo mokyklos, o jau geriausia, kai patįs tėvai gali mokyti. — Ot, ne viskas gera pas mus. — Kai sodyba rūpinies, tai pats vienas stengi; o kai jau apie platesnį kraštą, reikia kad ir ponai su mumis pagalvotų. Taikiai mėš su jais gyvenome. Taip tegu ir būna.

Reikėjo pašnekėsis pertraukti, nuo tūlo laiko tyliame kieme augo triukšmas. Svirno siena, apvyniais paaugus, apsišėrė staiga tamsiais, judriais taškais — visų Trembeliškių žvirbliai išsirinko tą sieną nakvynėi ir, susirinkę, pradėjo savo šiauškenčią vakarinę sueigą. Ar tai iš sodybos surinktos šakalos pilkasparnių žiniai? ar hymnas besileidžiančiai saulei? — žinoma tiktai, kad tokio šiauškesio metu visos žmonių kalbos nustoja savo vertės.

Saulė pasislėpė už alksnyno, augančio prie pat Trembeliškių. Mikolas atsikėlė ir pasisakė eisias pajieškoti Stasiasu Domenės grįčioje.

— Pirmą galima sužinoti, ar jau bus atėjęs — tarė senis. — Tereska!

Vyriausioji praanukė atsirado tuoju ir, klausiamą, pasakė, jog Pucevičia jau senai sėdi prie Anielkos. Domenės grįčioje taip-pat žinojo apie Rajeckio apsilankymą pas senį Juozą. Žinias nešėjo po sodybas paliekamieji namie vaikai; seniems bedirbant mažieji nešėjo vietines žinias.

Širdingai atsiveikino Mikolas su seniu Trembeliu ir pažadėjo šiomis dienomis ateiti pasikalbėti.

— Juk šnekėti senių dalykas — pridūrė atsišveikindamas senis — jauniems šeimynos kurti bei dirbti.

Pusiaukelėje tarp Domenės ir Juozo sodybų sutiko Mikolas Stasių, lengvai, linksmai einanti, šautuvu ant peties. Abu budriu medėju, lyg kad būtų turėję galvose nustatytus laikrodžius-varpininkus, nusprendė, jog metas eiti traukos vieton, kame pačiu saulėlaidžiu atsirasią.

— Pagaliaus matau tave senobinėje išvaizdoje — susuko Mikolas, sveikindamas draugą.

— Ir ne vieną kartą dar pamatysi. Jungtuvės rugėjo pradžioje. Nori? tuoj po jungtuvų važino-

jam su skalikais, o tēnai, kur aš žinau, karališka medžioklė!

Tuotarpu juodoji Hetka sveikinos maloniai su ruduoju Foksu, kaip su šunim geros veislės, nors ne tokiu mandagiu, bet senu pažįstamu.

— Nežinau, Stasiau, ar begalėsiu tavo jungtūvėse būti. Juk turiu-gi vieną kartą tą universitetą baigti; paskutiniai metai — reikia prisėsti uodegos iš pačių metų pradžios.

— Aš tau patariu: nevažiuok tu tēnai, kol cholera siaučia. Tėvas skaitė šiaudien laikraštyje — eina ji iš rytų ir vis smarkiau.

— Tai ir čia ateis.

— Apsaugok Viešpatie! jos niekuomet čia nebuvo ir nebus.

— Gal ne mūsų atminimu, bet kuomet bus ir čia buvusi.

— Ežerėnų bei Ūkmergės pavietuose — niekuomet. Ateina ji į mūsų ežerus ir nuskęsta vandenynę! O čia mūsų vėžiai ją ir suėda, kai kiekvieną brudą. — O! paklausk senio Trembelio — aštuonios dešimties šešeri metai kai gyvena, o iš savo tėvų žino, kas prieš du šimtu metų dėjosi. Jau čia toks kraštas —

— Gudrus senis tasai Juozas Trembelis — tarė Mikolas.

— Ho, ho! — Tu nežiūrėk, kad jis senas; šiaudien duok tu jam dešimtį folvarkų administruoti — mokės.

— Aš jį net pavieto viršininku padaryčiau.

— Padaryk taip, jei gali; gerai bus.

Ėjo sutikdamu nuolatos Trembelių jaunimą, grįžtantį iš lauko. Daili tai buvo veislė: vyrai augaloti ir stiprus, bet ne atletai, tenvi. Ant pečių nešė trinityčius, o dalgius laikė laisvai ir rimtai, lyg valdžios emblemas. Jaunos moteriškės bei mergaitės darbo drabužiais, dėvėjo juos kai šlapjus skurlius, skaptoriaus užmestus ant tik ką nulipintų stovyklų. Juokėsi saldžiai bei viliojančiai, švaisė blai-vomis akimis, linguodamos galvas sutartinai su kaklo bei šlaunų judėjimais. Visi buvo giminės ir taip vienas antran panašūs, kad net pažinti buvo sunku. Jau manė Mikolas, kad Anielka atėję su pjautuvu, augalota, linaplaukė — Ne, tai brolamergė.

— Pabaigėte žirnius? — klausė Stasius nesustodamas pakeliui.

— Būtumėm pabaigę, bet susimaigė kai avies skrandai...

Keletas garsesnių nusišypsojimų išlėkė iš praeinančios paukščių bandos.

Kiekvieną sveikino Stasius, kiekvienam ką nors prikišo ar draugiškai pajukė. Atsakinėjo mandagiai pasveikinimu, nenusizemindami — ir nenustabu, juk neužilgo susigiminiuos. — Bet ir Mikolą, kuriam svietimni buvo jų papročiai, sveikino lygiai taip pat, nors kiek žingeidaudami. Dori ir ramus valstiečių žvelgėsių pynės su bajorų žvelgėsių be nuogąsčio, be blogo nepasitikėjimo, visai atžagariai — draugiškai bei ištikimai. Mergaičių akys žiebė į jaunų ponaičių akis meilinguoju patelių sutarimu su vienos veislės patiniais, vienas kito vertais.

— Puikus tie tavo Trembeliai! — tarė Mikolas.

— Gyventi bei mirti su jais! — karštai pritarė Stasius — tiktai ne tau, bet man. Tu skrajojais paukštis...

— Neva kai antis? — pasijuokė pats iš savęs Rajeckis.

Ėjo jau be kelio rasota pieva. Išbraižiota buvo ji grabėmis, prie kurių augo alksniai ir karklai.

— Išsirink sau, Misiuk, kokį krūmą prie tos grabės — geriausia bus žemiausioje vietoje, prie balelės; — aš eisiu kokį šimtą žingsnių toliau. Čia jų duktas iš Dusėtų ežero Rašon, arba atgal. Saulė leidžias — pats geriausias metas.

Kai pasiliko vienas, pastebėjo Mikolas dienos koncerto programos atmainą, kurio paskutinis numeris girdimas buvo ore, bet taip lengvai, kad ausis, pripratusi paplitusiu ore garsan, sugaudavo jo prasmę tik jam nutilus. Lyg kiemo liepjamas stauga nutilo mažų paukščių čiauskės krūmuose. Užsiliko tikrai angščiausias smulkinis uodų grojimas. Bet tuoj padudo bosiniai balsai, nakties baimybų sukeldinti — tolimi vabalai prabilo — ir persergiantieji, kai panaktinių barškaliukai, paantrinamieji driežliū šukavimai. Prasiėjo nokturnas.

Dangaus skliautas buvo dar toks sviesus bei skaidrus, kad rodė gilesnis esąs, kaip dieną. O jau išblyško ir vis labiau temo, ir pasivėlinusis kregždė išrodė muse gerai išsižiūrėjus, ir aštrus iškilančio mėnulio ragas vilkos aukso rūku.

Toje tyloje, kuomet uodo nuyto nuo veido gaida skambėdavo garsiai, dangaus berybėje tūtumoje, ausis sugaudavo kažkokius rytmiskus judėjimus. — Ar nuo tolimų ežerų, ar nuo žmonių trobų skrido bevielės telegramos? — Ne — judėjimas auga padausio bildesin, artinas — tai jau artis viršai Mikolo.

Bet angūtai dauose! — už kokio šimto žingsnių? — O kiek jų! — kelios dešimtys būryje, o tēnai antras ir trečias būrys —

(T. b.)

PATARIMAS.

Kada skausmas kyla gelmėje krūtinės, nedėjuokie gailiai, broli nusiimines;

neraudokie vienas kėlės anksti rytą: dažnai ir saulutė rūku apdraikyta,

dažnai ir pasaulį drasko šiaurys vėjas, puikią kvipnią gėlę žiauriai palytėjęs.

Nedėjuokie gailiai, broli nusiimines! Jieškokie ramumo pas dainas auksines;

jieškokie ramumo pas puikias svajones: jos tau bus širdingos, jei nemielė žmonės.

Zigmas Gaidamavičius.

Tyli naktis. Aplinkui viskas miega — ir žmonės ir gamta. Aš jaučiu savyje nepaprastą jėgą: ji taip plati, šventa.

Žmoniją ašen taip ir noriu, rodos, aprėpti širdimi ir jai snabždėti vien žodžius paguodos, nors ji dabar rami:

Juk sielvartai ir kančios sopulingos netrukus vėl atbus — ir gailų vargšų spaus godelės gėdulingos, ir nusimins žmogus.

Zigmas Gaidamavičius.

ATEIK PAVASARI.

Atskriski, pavasari, vėjo sparnais, Sulaužyki upių ledines plutas, Sniegus nutirpinksi šiltais spinduliais, Atskleisk gamtužės grožybės rausvas. Gėlėm vainikuotas, žiedais apsikaisęs, Ateik per sustingusius šaltus laukus; Sparnais šiltučiukais žiemužę išvaikęs, Miškus parėdyk į žaliuosius rūbus.

Lyg kaurą lietuvės mergelės išaustą Nutiesk per plačiasis tėvynės lankas. Tėn dainą lai čiulba linkmsau, vis naują, Paukšteliai, suviję ramias sau gūstas. Skubėki pavasari, neški linksmybės, Paskleisk jas tarp pievų, žaliųjų miškų; Atneški su jom pažinimą liuosybė, [dėk jį į širdį Lietuvos sūnų.

D. Gandas. 2—III—13.

NE IŠ TO GALO.

(Kritikos bruožai.)

Kiekviename laikraštyje galima rasti devynios galybės recenzijų apie paskaitas, prakalbas, perstatymus ir tt. bet apie naujus raštus retai kas išdrįsta prasižioti. Pasirodo kokia nauja knygina, tai laikraščiai tankiausia taip ir praicina pro šalį nepasakę nei „sveiks“, nei „sudiev“. O knygų recenzijos, mano nuomone, jau reikalingos vien iš to atžvilgio, kad duoti skaitytojams sveiką supratimą apie vertę tos ar kitos knygos, nes tankiai prisieina, kaip yra sakoma, pirkti katiną maiše...

Mūsų literatūra, nors ir labai nežymiai, taip sakant, želvės žingsniais, bet vis slenka pirmyn: kasmet išeina po kelius desėtkus naujų raštų. Pradžia ir šiems naujiems metams jau padaryta — susilaukėme naujų veikalų bei veikalėlių. Kaip savo žingeidžiu antgalviu, taip ir „stambumu“ ypač pritraukia akį Konstantino Šeštoko veikalas: „Kas išganyš liaudį?“. Kol kas pasirodė tik pirmoji dalis, būtent: „Ar prietariškasis tikėjimas bei tikyba išganyš liaudį?“. Kitos dvi dalį žada išeiti kiek vėliau.

Turėdami po ranka, mes pavartyšime lapus tos, taip puolančios akysna, knygos. Vienok iš kalno pasakau, kad nuodugnai, taip sakant, iš panagių perkrauti veikalas nemanau, nes tas užimtu daug laiko ir vietos, o kas svarbiausia — tai abejoju (anot priešodžio): kad toks darbas vertas būtų žvakių... Užtai mėgisiu išdešyti dalyką, kaip galima trumpiau.

Autorius prakalboje sako, juk jo tikslu buvo suteikti **lietuviškajam proletarijati kelrodį į laimingesnį, geresnį, laisvesnį gyvenimą...** Puikiai skamba — nėra ko..., bet juk nuo pažadų galva ne-skausta — galima žadėti ir aukso kalnus; anot žmonių — prižadėsi — patiešysi, neduosi — negriešysi —

Ne kitaip dalykai stovi ir su tariamuoju „kelrodžiu“. Persergstu, aš čia turiu mintyje tik pirmąją dalį, nors labai daleistina, kad ir kitos bus nekeistesnios, tačiau pagyvėsim ilgiau — pamatysim daugiau...

Visųpirma kas metasi akysna šioj knigoj, — tai nepaprasta antipatija link tikėjimo apskritai ir krikščionybės ypač. Čia autorius išlieja visą savo originalo galę. Jau pradžiej perstatytas tipas tūcinio, kaipo kvailiausio sutvėrimo, mokačio tik rankas ant pilvo sunėrus svajoti apie „dangiškus naidolus“. Žinoma tokį „asilą“ neapgauna tik tas, kuris nenori. Laisvamanis nupieštas labai „mandu“ žmogumi, kuris, girdi, ir krautuvėje gali nurkkti prekę 50 centais pigiau, negu tas tamsuošis — ikintis. Gal paklauste delko. O gi delto, kad išvamanis ir išsižiūr kitaip, ir gudruolis parda-tėjas tuoj supranta (turbūt iš kaktos ir išskaito...) juk turi reikalą irgi su „nepėščių“ žmogumi, kuris neduosis už nosies vedžioti...

Ot, tai bent filosofija! Abejoju, kad tokiam pasakyme būtų, nors už supuvusį centą logikos. Iš-čina, jog, kiekvienas tikintis yra nemažiau-nedau-giau kaip, švelniai sakant, „filosofu iš Turkestano“ (asilu) — gi laisvamanis — tai patentuotas gudruo-lis, kuris gali „šventakuprį“ nupirkti ir parduoti. Geriau, rodosi, žmogus ir per dešimtis metų nesugal-otumei pasakyti — visiems „šventakupriams“ pa-aiškta ne į antakį, bet tiesiog į aki...

Ką dabar galima apie tai pasakyti? — nieko. Toliau žodžių... Žengkim toliau. Tai pati istorija. Per visą knygą rėdunų siulu eina užsiuolimas ant tikėjimo. Ko čia tik nerasi — trumpai — daug ir nieko... Cituodamas iš Bacevičiaus „Abelno istorijos“ ir Demskio raštų ištraukas, autorius su-muša tikėjimą į dulkes ir nudangina jį ten, kur pi-pirai auga...

Ką apie tą skyrių pasakyti — tiek tik jog tie smoteliai (ištraukos) susiūti baltais, labai žymiais, žaliais... taip ir duria akį tos siūlės...

Autorius tvirtina, kad niekas tiek blogumo ne-tuocė, kaip krikščionių mokslas. Man rodosi, jog nereikėtų sumaišyti du visai skirtingu dalyku — atį mokslu su jo skelbėjais — išguldinėtajais.

Senai žinome, juk kirvis geras dalykas, bet juo galima padaryti su lygiu pasisekimu kaip geriaus-larba, taip ir pikčiaus — galima pastatyti puikiau-sius namus, laivą, taipogi galima nukirsti galvą iš-mintingiausiam žmogui. Reiškia visas svarumo centras tik tame — su kokiū tikslu mes vartojame tą iranki.

Panašiai buvo ir yra su Kristaus mokslu. Ta mokslą galima sulgyinti su ratų „dyseliu“, kuri žilma pasukti tai ton, tai kiton pusėn. Popiežiai ir kunigai, žinoma, suko jį ton pusėn, kur matė sau didesnę „vigadą“. Ačiu tam, buvo padaryta ir da-bar tebedaroma daug pikto, vienok tas dar neduo-la tiesos atmesti Kristaus mokslą, kaipo netinkamą, atgyvenusi savo dienas, dalyką. Jau vien iš mora-liško atžvilgio jis turi nemažą vertę.

Gi autorius daro, kaip anas žmogus, kad supy-kęs ant blusų — ir kailinius į pečių... Man labai keistai atrodo toks vienpusiškumas. Juk, žiūrint gerb. autoriaus akimis į dalykų stovį, reiktų, saky-sime, išnaikinti ir kirvius, nes su jais, kaipo su įran-kiais, yra papildomi nedori darbai — užmušimas žmogaus... Rodosi aišku, kaip ant delno, juk rei-kia kovoti ne su įrankiais, bet su tais, kurie vartoja tuos įrankius blogiems darbams... Tuščia to.

Aplamai imant, mano nuomone, skirti tą veika-la liaudies apvietimui, tai visvien ką šviesti šep-čio šėšėliu batų šėšėliu...

Kiekvienas, žinantis nors abecėlinius dėsnius liaudies psichologijos, turintis šiokią-tokią prakti-ką, supranta juk prie liaudies reikia eiti kitokiais keliais. Itraukti liaudį gyvenimo verpetan, užin-teresnoti mokslu — tai labai sunkus uždavinys, rei-ka laujančias didelio pasišventimo, sumanumo, kant-rybės ir mokėjimo prieti ri žmonių.

Kožnas liaudininkas (inteligentas, darbuojan-tis tarpe liaudies) yra persitikrinęs tame.

Reikia žinoti iš **katro galo** pradėti, tai yra stengties prieti dailumu, neižeisti jausmų, nenie-kinti to, ką kitas gerbia. Kaipgi atsineš tikintis prie tos knygos, kur jų tikėjimiški jausmai yra val-kiojami, išniekinami kiekviename puslapyje — pi-gu atspėti.

Užpalengva lenkiant mes sulenkime ir alkni, o staiga lenkiant nulūz ir arnolas.

Šit taisyklė, su kuria reiktų skaityties kiek-vienam, norinčiam nuosekliai darbuoties liaudies tarpe.

Kostas Augustinavičius.

LAVUAZIE.

Yra daug mokslinčių ir literatų, kurie nors iš vardo pasauliui žinomi, bet yra ir tokių, kurie, nežiūrint į jų milžinišką užsitarnavimą, esti kaipir už-miršti. Prie tokių galime priskaityti ir Lavuazie, kurio gyvenimą ir darbus mes bandysime peržvelgt.

Antanas Loranas Lavuazie (Lavoisier) gimė 28 rugpjūčio 1743 m. Paryžiuje. Jo tėvu buvo Pa-ryžiaus parlamento prokuroras, o motina Emilija Panktisaitė buvo advokato dukte, vienok ją Lavu-azie katik pamena, nes ji mirė, kuomet jam sukakė vos 5 amžiaus metai. Jis buvo pirmutiniu kūdikiu šeimynoje, nors šeimyna susidėjo tik iš tėvų, sūnaus ir dukters, kuri mirė turėdama 15 metų.

Kūdikystę Lavuazie praleido Paryžiuje. Nu-mirus motinai, tėvas parsikvietė pas save gyvent nabašninkės motiną ir seserį Konstanciją ir ši pa-staroji našlaičius pamylėjo ir auklėjo, net delėi to ji pasiliko netekėjus. Jų gyvenimas buvo ramus ir vienodas. Tėvas, kaipo savo gaidynės žmogus, gėi-je padaryt sūnų turtingu ir augštu urėdinku. Bet kad tą atsiekt, reikėjo sūnų leist mokslan. Tuomet mokslas gana brangiai atsieidavo ir kažin kaip būtų buvę, jei nebūtų pinigais šelpus Panktisų šeimyna.

Pradinį mokslą Lavuazie įgavo Mazarini kole-gijoje. Šią mokyklą įsteigė kardinolas Mazarini, ir joje būdavo mokinami tik dvarponių vaikai ir ke-letas vaikų iš žemesnio luomo. Lavuazie mokyklo-je mokinosi labai puikiai. Dar kūdikiu būdamas jis svajojo apie literatišką garbę ir net pradėjo ra-šyti dramą: „Nauja Eloiza“, nors parašė vos kelias pirmutines scenas.

Pabaigęs kolegiją jis įstojo universitatėn į tie-sų fakultatę gal del to, kad jo tėvas ir diedas buvo juristais, juk tuometinėje Francijoje urėdiškos vie-tos pereinavo sūniui. 1763 m. jis gavo bakalauru laipsnį, o kitais 1764 m. net titulą tiesų licenciatu. Vienok juridistika jo žingeidumą nepakakino: jis interesuodavosi visukuom pradedant filosofija ir baigiant gatvių apšvietimo klausimu. Jis griebėsi už įvairiausių mokslu šakų, o užvis daugiausia mėgo gamtos mokslus. Šalip to viso, jis studijavo mate-matiką ir astronomiją. Mokinimosi laiku jis gyve-no kaipir vienuolis, niekur nesilankydavo, su nieku nedraugaudavo, o vis mokinosi. Toks gyvenimas privedė jį prie ligos.

Pirmutiniai moksliški Lavuazie darbai buvo po-itekme jo mokytojaus Hetaro, su kuriuo jis pa-darė keles mokslu tikslu ekskursijas, kurių pasekme pasirodė jo mažas veikalėlis apie gipsa. Trupučių vėliau Mokslų Akademija paskelbė dovaną už para-šymą konkursinio rašinio ant temos: „Geriausias būdas apšviesti didelio miesto gatves“. Jis griebė-si už jo, bet betarydama atranda, kad jo akis ne-suvaisi tobulai pažįsta spalvas. Kad akis ištobu-lint, jis užsidaręs tamsiam kambaryje išbuvo apie šešias savaites. Šis jo pasielgimas liūdią tvirtą jo būdą ir mokslui atsidavimą. Vienok jis dovanos tvirtą ir mokslui atsidavimą. Vienok jis dovanos už savo veikalėlį negavo; ji buvo suteikta kitam, kuris parašė veikalėlį, pasiremdamas daugiau prak-tiškaja puse. Vienok visgi jis už ištardymą dalyke iš moksliškos grynai pusės gavo gavo pagyrimą ir auksinį medalį. Po tam jis vėl kartu su Hetaru va-žinėjo su moksliškais siekliais ir sugrįžęs rengė mete-reologiską atlasą, nors jo neužbaigė. Vienok šalip to jis ieteikė Akademijai keletą gana svarbių pastabų sulig geologijos, šiaurės šviesų ir tam panašiai. Tas jam suteikė pagarbą iš mokslinčių tarpo ir jis 1768 metuose, tai yra kuomet jam buvo sukakę vos 25 amžiaus metai, tapo išrinktas į Mokslų Akademijos narius. Visa ką jis atsiekė — garbę, išteklių gyven-i-me, bet vieno jis geidė: kad kaip-nors įgyti turėtą ir kad su jo pagalba įsitaisyti pavizdingas nuosavias laboratorijas ir gerus mokslu įrankius. Nesistebėk-skaitytojai, kad tam reikalingi pinigai — jis tik vie-niems bandymams ištardyt (išanalizuot) vandenį padėjo daugiau kaip 50,000 livrų. Tokia vieta jam greitai pasitaikė įsteigoje „Ferre generale“.

„Ferre generale“ buvo visų nekenčiama finansie-rių bendrovė, kuriai valdžia, žinoma, už tam tikrą prekę, pavesdavo rinkti iš žmonių nekuriuos mokes-čius (už tabaką, degtinę, druską ir t. t.) Žiūrint iš morališkos pusės Lavuazie įstojo kaipir į sukčių bendriją, bet mes neišdėsime tai plačiau. Pami-nėšime tik, kad tas jam duodavo kasmet virš 50,000 livrų. Gerai sutvarkęs savo materialinį gyvenimo pusę, jis vedė sau už moterį finansierio ir bendro Polzos (Paulze) dukterį. Polzas buvo gana huma-nišku žmogum, jis interesuodavosi daugiausia Eka-nomijos klausimais, daug dirbo, kad pagerinti Fra-cijos finansus, nurodinėjo humaniškus pagerinimus, davinėjo gerus paterimus, tik gaila, kad jo niekas nepaklausė. Tai reiškia, kad toje finansinėje bend-rovėje buvo ir gerų žmonių ir ji ne taip jau buvo bloga, kaip apie ją buvo manyta, o tie visi blogi mąstymai buvo sukelti tik jų pirmtakūnais. Bet

P. Norkus.

žai skaito kningas bei laikraščius. Tokiems ponams daugiausiai rūpi tušti pasilinksminimai ir girtuokliavimas.

Detroit — tai, gal sakyti, tikrai lenkiškas miestas: beveik viskas ir visur jų rankose. Čion atvykęs lietuvis, kaip jūrėje vienas vandens lašas, pranyksta tose lenkiškumo bangose.

Teko ir tokių patirti, kurie nesidrovi paniekinti net savo prigimtą kalbą, o nekuri išjuokia net tuos, kurie kalba lietuviškai. Nors gerai moka lietuviškai ir tik šiek tiek krevezoja angliškai ar lenkiškai, tai kiek galedami kalba tomis svetimomis kalbomis. Tomi, žinoma, jie niekina ne tik tai patį save, bet daro gėdą visai lietuvių tautai.

Yra čia taipgi lietuviška bažnyčia: vietinis kunigas, buvęs pirmiau pusėtinamas lietuvis, dabar visai sulenkėjęs ir nesisarmatija platinėti lenkystę tarpe vietinių lietuvių. Žinoma, tas viskas daroma „puikiu“ būdu, bet kunigas — lietuvis visur ir visad turėtų stovėti už lietuvių ir jų kalbą. Yra dar šikių-tokių nuodėmių pas lietuvių kunigėlių, bet... ką čia žmogus padarysi? — žmogus žmogumi pasilieka su visais savo silpnais. Apie šį bei tą pakalbėsime kita karta.

A. J. Antanaitis.

ST. LOUIS, ILL.

Šiandienio 6 d. tapo surengtas socialisų kuopos balius su teatro knygyno naudai. Gaila, kad E. St. Louis'o lietuvių neturi savo aktorius — per tai turėjo traukti aktorius iš Collinsvillės. Sulošė trijų veiksnių tragedija — „Kerštinga Meilė“. Visi aktoriai atliko puikiai savo roles. Labiausiai publikai patiko duetas panelės Cepiauskytės ir Elvintės.

Pirmiausia sudainavo „Darbininkų Marselietę“ — atliko taip puikiai, kad gausiu delnų plojimu tapo išaukštas antru kartu. Antra kartą sudainavo — „Viltis“. Tarpe pertraukė A. Tumosas ir A. Matulionis atliko vidutiniski monologą.

Publikos susirinko daug, ir visi tapo užganėdinti. Po teatro prasidėjo šokiai. Ten buvęs.

SO OMAHA, NEB.

Balandžio 6 d. atsibuvo SLA. parengtas balius, kuris, ačiu ponios Rediekienės pasidaravimui, išėjo gan puikus ir su visokiais panarzinimais.

P. Rediekienė, kaip susirinkimo pirmininkė, atverdama susirinkimą, pasakė keletą žodžių apie tai, kaip pirmiau nebuvo tinkamų pasilinksminimų ir kaip dabar daug kas pagerėjo ir pasirodė pirmi šviesos spinduliai.

Pirmiausiai „Birutės“ choras — vieni vyras — sudainavo — „Atsiskyrimas“, o paskui visas choras kartu padainavo keletą tautiškų dainelių, kurios labai patiko susirinkusiai publikai.

Edviga Bilimienė pedeklamavo — „Kas čia dedasi ant svieto“, Žukauskiūtė — „Tėvynė“, J. Bilimienė ir L. Mastauskienė sudainavo — „Jau žvaigždė žibet nuostoj“, o T. Maslanskiūtė jai pridėjo ant piano.

Paskiausiai A. A. Žalpis ir O. Balčiūniūtė perstatė „Gamtą ir vargdienį“. Toliau p. Janavičienė kalbėjo apie nudingumą prigulėjimo prie SLA.: p. Janavičius taipgi kalbėjo organizacijos reikaluose ir kokia naudą suteikia lietuviams SLA.

Galop buvo perstatymas iš Lietuvos kaimiečių gyvenimo: p. lė O. Balčiūnytė buvo kaimietė — kovotoja priešais alkoholi, o A.

A. Žalpis — kaimietis — alkoholio mylėtojas, tamsus Lietuvos ūkininkas.

Publika liko labai užganėdinta vakaro programa. Linkėtina, kad ir ateityje So. Omahos jaunimas nepatingėtų apdovanoti šio miesto lietuvių panašiais perstatymais, dainomis bei kitokiais naujingais dalykais.

Kipšas iš Pakapiės.

MŪSŲ SAŤIKIAI. ŽYDAI LENKIJŲ

Jau tik, rodos, niekad Amerikos lietuvių neturėjo taip nemažonių sątikijų, kaip praėjus 2—3 metus. Socialistas, žinoma, Sąjungietis, turėdamas ypatingumą su ne socialistu ar kartais ir socialistu, tuoj aną pravardžiuoja „tautiečiu“, „fanatiku“, „atžalgareivi“, etc.; anas socialistą pravardžiuoja „ciciliku“.

Išspradžios, kol da tik keli socialistai, tautiečiai ir katalikai, tarp savęs, žinoma, už „autoritetą bei garbės burbulą“, spyriavosi, buvo ne taip da labai jų kova pavojinga lietuvių politiškam ir kultūriškam judėjimui, bet kada jie susijudo ir savo pasekėjus, na, tada tai jau prasidėjo tvirtis baltus lietuvių politiškam ir kultūriškam judėjimui karstas. Laikraštija, kaip vienintelė lietuvių švietija, tapo pilnai pripildyta polemikomis, gi jos skaitytojai buvo mokinami pravardžiuotis bei koliotis... Antgalo ta nelemta epidemija perėjo ant mūsų organizacijų. Nekure socialistai, tautiečiai ir katalikai taip įsikarsčiauvo, jog visus, kurie nebuvo su jais, — su dumblais maišė. Patįs kalbėjo prieš valdžią, bet gražiai progai pasitaikius, pabučiavo tai valdžiai ir rankutę ir, delei kelių sau negeistinių asmenų, išdavė visą organizaciją. — tai S. L. A., apie 10,000 žmonių.

Šiandien mūsų sątikiai jau truputį pasigerino ir kasdien gerinasi. Rods, yra dar daug karstuočių, kurie nepažindami vertės pasaulinės draugijos, kaip tai SLA., kultūriškos draugijos, kaip tai TMD., užsipuldinėja ant jų draugijų ir ant žmonių, kurie dirba tu draugijų labo delei.

Bet reikia tikėti, kad taip negeistinai darbai užsima žmonės siauro išsilavinimo bei vienpusiškų pažvalgu. Ant tokių žmonių nereikia per daug atkreipti atidos, o jie paplepės... paplepės... pasispardys... o kai nusibos, tai ir nuštos.

Rimtiesiems veikėjams, ar tai socialistams, ar tai tautiečiams, ar tai katalikams, reikty įsitęmyti, kad kerščiui, koliojimais ir kumsčia nieko negalima išmokinti. Lieudį išlavinti bei išbudinti jį iš visiškos ir politiškos vergijos galima tik tai „meilės ginklu“.

Visiška nėra reikalo prieš sąvo priešą pasirodyti priešū: tai yra net kenksminga. Reikia savo priešū pasirodyti draugu. O būnant gi jo draugu galima įgyti jo simpatiją ir padaryti jį savo draugu. Apšvietos srityj niekad nereikia skaityti ką nors savo priešū, bet draugu. Nes tik draugais savo priešūs skaitant, draugiškai j juos atsinešant, galima juos taip pritraukti prie savęs, kad paskui jau būtų visai lengva su jais pasidalinti savo idejomis. Kadangi apšvietą skelbia ne tik keli veikėjai, bet ir jų pasekėjai, žinoma, susitelkę j draugijas, ypač tokias, kaip LSS., SLA. ir TMD., todėl tokias draugijas reikia visur remti. Jeigu randasi draugijose, kaip tai, LSS.,

SLA., TMD. keli „doros jieskotojai“, tikriaus sakant, „nuolatos besiraunanti gaidukai“, tai nereikia nei mažiausios atidos atkreipti.

Kada mūsų veikėjai, mūsų organizacijos nesiginčys už autoritetą bei garbės burbulą, tada mes lietuvių pakilsime ir kultūriškai, ir politiškai, ir ekonomiškai.

K. Šeštokas.

Manau, kad neprošalį bus mums pažinti žydus, gyvenančius ne tik mūsų krašte, bet ir pas mūs kaimynus lenkus. Uždraudus žydams be tam tikrų leidimų gyventi visoje Rusijoje, jų gerokai prisirinko šiuose kraštuose. Taip 1863 m. Lenkijoje buvo žydų 7%, o dabar 15%. Kaip progresivių demokratų organas „Prawda“ pranašauja, tai laikui bėgant jų skaičius dar padidės ir 1960 metais nušimtis gal užaugti iki 30. Lietuvis maždaug ir atsako mintieji nušimčiai. Aišku, kad tokiam jų skaičiui esant, vietiniams gyventojams prisieina su jais susidurti kaip ekonominiuos, taip ir politikiniuos klausimuose.

Nekalbėsiu apskritai apie žydų Lenkijoje padėjimą, bet apsisistosi ant paskutinio laikotarpio, pradedant nuo rinkimų Dūmon. Kaip žydų leidžiamieji laikraščiai pripažįsta, kad visame pasaulyje niekur nėra tokių žydų asimiliacijos, kaip Lenkijoje. Dar prieš rinkimus Varšavoje dauguma suprato svarbumą to laiko: turėjo aiškiai apsiereikšti ar vietiniai žydai dar turi savo mintyse tautybės likučius, ar tik ačiu religijai jaučia sąryšį su žydais-tautiečiais. Ir skaitytojai jau žino, kad žydai pravedė ne lenkų statomą kandidatą, o Jagelą, social-demokratą. Pažiūrėkime, kaip j tą pažiūrėjo abi pusi.

„Fraind“ sako: „26 spalij—tai istorijos diena lenkų-žydų sątikiaus. Galop Dūma sužinos, kad Jaronskiai neišreiškia pilnai minties visos lenkų tautos, kad Lenkijoje randasi minios, turinčios šviesesnius, artimą mylinčius idealus. Varšavos žydų rinkikai pergalejo. stodami politikos supratime tokiame laipsnyje, kurį diktavo politikinė situacija dabartinio laiko“.

„Die judische Woch“ taip pat pažymi, kad žydų spauda pilnai užganėdinta rinkimais. Taip pat panašiai atsiliepi ir kiti jų laikraščiai, išskiriant Odesoje leidžiamą „Ha'olam“, kuris klaidingai viską suprato ir skaitė Jagelą be biskio lenkų pravestu. Užtat užsipulė ant rinkikų, skaitydamos juos priežastia nelaimėjimo.

Kaip dauguma žydų prielankiai rinkimo vaisius sutiko, tiek jie nepatikto patiems lenkams, kurie tuojaus pagarsino žydams boikotą.

„Gazeta Poranna“ boikoto leiborganas rašo džiaugdamasi, „kad ateina geros žinios. Krautivių savininkai neslepia, kad prekyba paskutiniu laiku žymiai padidėjo, net penkeriopa vietomis pasidaugino“.

„Dzien“ mini, kad „krikščionių firmose trukšminga ir pilna pirkeju, o žydų — viešpatuoja tyta. „Mes išturėsime, kortoja „Kurjer Warszawski“. Visoje Lenkijoje auga bruzdėjimas, tarytum minios pakilo iš miego. Ypatos vienijasi, žvalgosi ir šaukia: domos! Prasidea perkainavimas mūsų ekonominių spēkų ir sąlygų. Kas diena atneša mums nau-

ją projektą priešais žydų pavojų, kurį nurodė rinkimai“.

Minėta „Gazeta Poranna“ spausdina net įvairių firmų agentų-žydų pavardes, gyvenančių Varšavoje.

Dienose laikraščiuose tilpo telegramos, kad red. „Polski Przeglad kupiecki“ ir „Swoj do Swego“ apskelbė konkursą temoje: kaip išždynti ir sutautinti mūsų prekybą ir pramonę“. (S. S. N. 1799).

Neatsilieka ir draugijos. Valdya draugijos „Zgoda“ pataria „pinigus dėti ten kur žydams neduodamas kreditas, kur jų nepriima j šanarius, o per tai jie, neturi jokios įteknes“. Buvusis susirinkimas draugijos „Kultura Polska“, vadovaujant A. Swiętochowski'ui išnešė šokią rezoliuciją:

1) Žydų nacionalizmas — tai kenksmingas elementas lenkų tautai plėtoties; 2) Žydų asimiliavimu suprantamas visiškas jų suvienijimas su lenkais; 3) svarbiausių užduočių skaičiūje yra kolonizavimas lenkais miestų; 4) Šanariams „Kultura Polska“, turinčios tikslu platinimą lenkų kultūros, gal būt tik lenkais, be kilimo ir religijos skirtumo.

Jeigu „K. P.“, pirmininkaujant žinomam laisvamaniui Swiętochowski'ui, šiaip nutarė, tai galima suprasti dešinesnių partijų pažiūras. Išskiriant tik radikalų ir socialistų partijas, visos kitos paklė kryžiaus karę prieš žydus.

Krautivių languose iškabinti apskelbimai, kad čia krikščioniu krautvė — pirkite pas krikščionius. Priegtam, dauguma savanorių agitatorių stovėdama šale žydų krautivių stengiasi atkalbėti eiti jona. Besimokinančios jau nuomenės tarpe skleidžiami lapukai, atsišaukimai, raginantieji prie agitacijos. Neatsiliko nuo to ir moksleivijos laikraštis „Wieczory Rodzinne“.

Išspradžių, boikoto įsikarsčiaivimui prasidėjus, vos-vos buvo užgirdžiami balsai prieš jį. Bet, laikui bėgant, jų skaičius vis augo ir dabartiniu laiku šiame klausime ir pačioje spaudoje pasidarė skyrimas.

„Zycie Warszawskie“ prasiarė, kad boikote slepiasi noras lenkų-prekių, vertelę praturtėti kitų pinigais. Provincijos laikraščiai „Tygodnik Suwalski“ ir „Gazeta Radomska“ visomis spirias prieš boikotą. Nekalbant jau apie asimiliatorių organą „Nowa Gazeta“, kuriame skiriama daug vietos lenkų protestams.

Iš „Kult. P.“ taipgi atsirado šanarių (Mejro, Patek), kurie viešai užprotestavo prieš tokį nacionalizmą. Progresistų sąjungos šanarys Adam Zakrzewski ačiu tam ir iš partijos išstojo. Susirinkime mokytojų sąjungos, pirmininkaujant Krzywicki'ui, nutarta neleistu mokyklom tos tautinės neapykantos.

Žydų pusės prieš boikotą mažai kas bus rengiama. Nors laikraščiai atidžiai pažymėdavo boikotiečių išsišokimus, bet reikia pridurti, kad jų spauda neatsižymi didžia įtekme. Todel Varšavos žydai-tautiečiai nutarė leisti liberalų laikraštį lenkų kalba.

Kol kas dar nematoma greita boikoto užbaiga. Sn.

Komplementas, o ne komlimentas, kaip kaikurie kalba, nes jis paeina nuo latinų žodžio compleo, kas reiškia pripildau, o pripildyti galima tik tą, kas „tuščia“, taigi komplementai priguli tik tuščioms moterims. Bet tas dar nieko nereikia, kad „pilnosios“ moteris nemėgtų komplementų.

Kunigaikštis ASITTA.

(Užbaiga.)

— Aš neturiu teisės tokiam prasižengliui atleisti — tarė karalius. — Suraskite man, jei galima, tokį pavyzdį, pagal kurio būtų sužinoma, jog buvo kam-nors atleista už panašų prasižengimą... Tokio pavyzdžio nėra ir todėl jįsai turi mirti.

Karo vedėjas nudžiugo ir pergalėjo žvelgėsi pažvelgė j kitu du. Tuo tarpu augščiausias kunigas nuėjo pas Redžebą ir pasakojo jam visą to dalyko stovį, atkartodamas karaliaus pasakytus žodžius. Nuvargusis kalinio veidas sušvito.

— Toksai pavyzdys yra. Tikrasai kunigaikštis yra gyvas ir jįsai man dovanuoja — tarė Redžebas.

Ir jįsai papasakojo augščiausiam kunigui apie savo susitikimą su kunigaikščiu Asitta.

Kunigas nuvyko pas karalių ir pralinksmejusi veidu ir tarė jam: — Priimk, viešpatie, džiuginančią žinią: tavo tikrasai sūnus yra gyvas ir liuosa valia atidavęs kitam savo vietą. Tasa, kurį visi laikė kunigaikščiu ne tik viena, bet daugelį kartų su juo susitikęs ir gavęs nuo juo atleidimą. Tokino būdų ir tu gali dovanoti.

Karalius j tai atsakė: — Ar aš galiu tikėti tokiom melagiu? Tegu ateina mano sūnus ir parparodo, jog jis ne toks pat prigavikas, kai ir pirmasai.

Bet Redžebas nežinojo, kur reiklia surasti tą, kuris jį išgelbėtų. Jis meldė, idant paskelbtų po visą miestą ir visą apielinkę, jog karalius kviečia pas save savo tikrąjį sūnų, tačiau bijojo, kad gali būti, jog Asitta bus nuėjęs kažkur toli j miškus ir negirdės to kvietimo.

Miestų svarbiausiose vietose ir ant laukų perskaitė karalius prisakymą, jog Redžebas yra prigavikas ir bus nuteistas bei nužudytas, jei j tris dienas neatsiras tikrasis kunigaikštis ir neapgingis jo.

Tie, kurie Redžebą mylėjo, kurie buvo kalti jam už jų laimę ir gyvybę, stengėsi šita žinią, kiek galima toli paskleisti. Jie vaikščiojo keliais, ejo j vienuolynus ir ten jieskojo Asitto. Jie pasakojo apie tai visiems keliauninkams, kuriuos tik sutiko, pasakoję tai žvėriams ir paukščiams miškuose, tikėdami, kad žinia pasieks kunigaikštį. Bet praėjo pirmas ir antra diena, o apie kunigaikštį nebuvo jokių žinių.

Kiekvieną akimirsnį Redžebas laukė savo likimo galo ir buvo baisiai nusikamavęs bei nusikančines.

Trečią dieną apipiečio laiku karaviai, kurie buvo susirinkę pas kalėjimo vartus, pastebėjo tūlą žmogų besisartinantį. Jis buvo apsirengęs tokioms rūbais, kokius dėvėjo vienuoliai ir ejo pasiremdamas lazda; rodėsi, jog jįsai skubinasi, bet kažkas kliudo.

Prisartinęs netol karavių, jįsai sustojo ir ranka uždengė akis, kaip tai daro žmonės, kuriems galva apsvaigsta. Bet greitai atspiekiėjo ir paklausė karavių: — Ar čia randasi Redžebas, kuris vadinasi kunigaikščiu Asitta?

— Čia — atsakė karaviai ir su pagarba atsistojo, nesa kiekvienas jų pamanė apie kunigaikštį. Vienuolis prisartinio ir paklausė jų: — Ar galiu pas jį užėiti?

— Ne, prie jo nieko neprileidžia.

— Pašaukite kalėjimo užveizd.

dą, aš noriu su juo pasikalbėti.

Vienas karavių greitai nuėjo pakviesti užveizdą, gi keleivis tuo tarpu atsistojo ant suolo bei prašė:

— Ar neatneštų man katras vandens kojai nuplauti? Tur būti aš persidūriau eidamas tyru...

Ir jįsai parodė savo koją, kuri buvo labai sutinusi, net sandalų virvutės buvo gilai j mėsas sulindusios.

Karaviai atnešė vandens. Vienas jv nuamazgojo nuo kojos dulkes ir vos pasisekė surasti mažutę žaizdą, lyg kad indrėksta būtų.

— Ar tu tikrai žinai, kad persidūriai? — paklausė karavis.

— Ar tu manai, kad tą žaizdą padarė kas kitas?

— Aš manau... Man rodosi, kad čia įgulta kokio mirtino gyvūno...

— Pašaukite Nandą... Reikia pašaukti Nandą — sušuko keletas balsų.

Nanda buvo senas karavis, kuris labai gerai mokėjo atskirti bei pasekyti: ar tai gyvatės ar tarantulio įkasta.

Tuo pačiu žygiu prie vienuolio priėjo kalėjimo užveizda; jįsai nušilenkė prieš jį ir paklausė: — Ko reikalauji, pone?

Vienuolis atsakė: — Aš esu Asitta, karaliaus Ramaso sūnus. Pirm negu eisiu pas tėvą aš norėu pamatyti Redžebą.

Visi aplinkini stovintieji žemai prieš jį pasilenkė, bet kalėjimo užveizda tarė: — Dovanok man, pone, bet mes dabar turime būti atsargūs, kad antrą kartą mūsų neprigautų. Aš nevesiu tave pas prikalbėtoją, tačiau pasakysiu jam, jog tu esi vienuolis, kuris atėjo jį prieš mirtį palinksmininti bei nuraminti. Jei jis patsai tave pažįs, tai aš žinosis tikrai, jog tu esi kunigaikštis.

Asitta romiai nusišypsojo. — Daryk, kai nori — atsakė kunigaikštis. — Aš turiu dar ir kitą prirodymą: štai yra kampas apsiautalo, kurį karalius man prisiuntė, ir kurį Redžebas, manydamas, jog aš esu numiręs, pasiėmė; šitas kampas likosi nupjautas todėl, kad mano ranka buvo sugniaužta ir negalėjo jos pirštų ištiesti.

Kalėjimo užveizda paėmė raudonąjį apsiautalo kampą ir įnešė j Redžebui. — Pasizūrėk, kas tai yra? Redžebas išvykio nesuprato, ko iš jo reikalauja; nenoromis paėmė tai j rankas ir vos-vos patamsyje jžiūrėjo. Tad jo akis sušvito: — Jįsai atėjo! jįsai atėjo! — jįsai nudžingęs sušuko.

Asitta atidarė duris ir jėjo į kalėjimą. Redžebas puolė prie jo ir apkabines jo kaklą kartojo: — Aš žinojau, kad tu ateisi, aš žinojau, kad tu mielaširdingas, kaip patsai Buddha.

Asitta uždėjo rankas ant jo galvos, bet staiga visas jo kūnas pradėjo drėbėti, gi jis pats krypti tai vienon tai kiton pusėn.

— Kas tau yra? — klausė jo kalėjimo užveizda, kuris jį laikė. — Man svaigsta galva — atsakė kunigaikštis silpnu balsu. — Man rodėsi, jog aš eidamas tyru persidūriau koją... bet gali būti, kad man įkando koksa mirtinas gyvūnas.

— Reikia tuč tuojaus pašaukti Nandą — rūpestingu balsu tarė užveizda.

Kunigaikštį išvedė lankan, ant tyro oro ir pasodino ant suolo.

Senasai karavis Nanda pasilenkė prie jo kojos, kuri vis labiau tino, ir atidžiai ją apžiūrino. Ir galvos nepakeldamas, jis ištarė vieną trumpą žodelį: „Efa“.

bet nuo šito žodelio visi aplink stovinti žmonės išblyško ir išsigandę tylomis sušnabzdėjo. Jie pažinojo mirtinąją gyvatę, kurią tuo vardu vadino; jie žinojo, kai ji įsikasa į smėlį ir nepatėmyta įkanda praėiviui. Tūli gyvūnai, jei efa įkanda, pasimiršta po keleto minučių, bet žmogus gali gyventi kelioliką valandų.

— Tad jau nebegalima pagelbėti? Išsiveržė iš kunigaikščio krūtinės balsas ir paplito bei išsiklaidė abelon tylon.

Nanda papurtė galvą.
— Tad man belieka gyventi tik porą valandų? — klausė kunigaikštis.

Nanda, kaip ir pirmiau, tylėdamas palenkė galvą.

— Tai aš turiu skubinties pas karalių... — tarė Asitta ir šiaip taip atsistojo.

— Aš galiu išdegtinti tavo žaidimą su karšta geležė bei pagaminti tam tikrą gėrimą, kuris tau prisiduos jėgų. Tad tu galėsi pragyventi truputį ilgiau.

— Padaryk tai — atsakė Nanda kunigaikštis Asitta.

Jisai kantriai kentė, kuomet degino jo žaidimą, bet už valandėlės neteko sąmonės ir nusilpo. Kai atsipeikėjo, Nanda padavė jam savo pagaminatą gėrimą, kurį jis greitai išgėrė ir skubiai pasiryžo eiti pas tėvą.

Kalėjimo užveido pasiūstas pasisuntinys jau buvo pranešęs karaliui apie Asitto pribuvimą ir parodė jam žinomąjį apsiuolato kampa. Karalius įlipo ing pilies bokštą ir ištenai žiūrėjo į kelią, kuriuo turėjo eiti jo sūnus.

Ant kelio jau matėsi šen ir ten bėginėjanti būreliai žmonių, kurie šaukė: „Kunigaikštis sugrįžo, kunigaikštis ateina!“ Iš grįžusių išėjo žmonės ir klausė kitų, kas atsitiko, gi patyrė apie tai, tūli jų bėgo pas karalius pilį, idant pamatyti sūnaus ir tėvo susitikimą. Tūli gi bėgo į miestą, kad pranešti savo draugams, ir tokiu būdu žinia apie kunigaikščio sugrįžimą labai greitai ir plačiai pasisklido.

Tie, kurie netyčiomis gavo žinotį apie gyvatės įkandimą, nesiskubino papasakoti kitiems. Liūdnoji žinia susimaišė su abelon džiaugsmu, pasislėpė jame, tad ir nepasiekė karalius.

Kuomet karalius stovėdamas bokšte pamatė besitarinantį žmonių būrį, tarp kurio vos galėjo užtėmtyti jaunąjį vienuolį, jįsai nulipo apačion ir laukė sūnaus ant pylies laiptų. Kunigaikštis pamazėliu artinosi, pasiremdamas ir Nando pečių ir nusilenkė prieš tėvą ligi žemės. Kai tėvas jį išvydo, jįsai nebestengė suvaldyti savo pykčio, kartaus pykčio, kuris buvo užvaldęs jo širdį, ir vieton širdingo pasveikinimo jis tarė jin rūsėn balsu:

— Blogasis sūnau, kodėl tu taip ilgai slapsteisi ir leidai prigavikui silsėti prie mano krūtinės!...

— Dovanok man, tėve.

Karalius apkabino jį ir norėjo vesti divoną, bet Asitta tarė.

— Dovanok ir Redžebui.

— Gerai — atsakė tėvas — aš jam dovanosiu, jei tu paliausi neįsimintingai elgtiesi ir jei liksi pas mane.

— Aš patenkįsiu tavo norą, bet aš bijau, kad dangus gali lemti kitaip ir neleis man pas tave likti. Beeinant ing čia, man įgytė gyvatė, ir aš, tur būti, gyvenu ant šios žemės pastarąją dieną.

Karalius išblyško ir sugriebė jo ranką.

— Kas sakė tai? Gal būt, kad tasai klysta... Parodyk skubinai savo žaidimą.

Kunigaikštis įvedė į vidų, pa-

guldė lovon, ir visus, kurie tik nusimanė, kaip reikia gydyti gyvūnių įgylimą, pakvietė pas ligonį. Tūli jų nurodė keletą būdų, tačiau tie, kurie turėjo daugiau patyrimo, purtė galvas ir liūdnam žiūrėjo į karalių.

Kunigaikštis vis labiau blyško, akis užmerkė ir visas kūnas kart-kartėmis sudrebėjo bei trukčiojo.

Tėvas sėdėjo šale, laikydamas jo ranką savon ir vis žiūrėjo į jį nė akių nenukreipdamas.

— Asitta praverė akis ir pajudino galvą.

— Ko tu nori? sakyk... — klausė tėvas.

— Tegu Redžebas lieka tavo sūnum — ištarė jis silpnu, vos girdimu balsu.

Tėvas prižadėjo priimti.

— Pakvieskite jį — sušnabzdėjo kunigaikštis visai tyliai.

Kuomet atvedė Redžebą Asitto jėgos jau visai buvo nusilpnėjusios. Veidas pasidarė tamsus, kūnas buvo šaltas ir trukčiojo. Redžebas priėjo prie jo lovos ir ir tylomis ištarė jo vardą. Kunigaikštis pastarąjį kartą atmerkė akis bei pažiūrėjo į Redžebą savotišku, slėpiningu žvilgsniu — ir pasimirė.

Vertė Jul. Baniulis.

PAVASARIS.

Seni chronikos rašytojai padarė meto pradžia šalių sezone; jie paleido mus ant vaikščiojančių mėnesių snieguotose žiemos kalvose. Aš geriau myliu skaičiuoti laiką nuo pavasario iki pavasario; man atitodo daug linksmiau skaičiuoti metą su žiedais, negu su sniegu bei ledaus.

Pavasario bumburų leidimas ir žydėjimas atrodo kaip tik atskančiu laiku mėnesių atidarymū. Tai yra greičiausio išsiplėtojimo ir karščiausio kraujo augimo smagiausias sezonas: tai yra meto kūdikio amžius. Pankščiai gieda chorus pavasaryje — kaip kūdikiai šnekučiuojasi; upeliai bėga pilni — kaip jaunų širdžių išsiliejimas; smulkus lietus krinta lengvai — kaip jaunimo sąrašų plaukinimas; dangus visadas yra malonios varšos ir tyras — kaip vaiko protas. Sniego pusnįs tirpsta tyliai, kaip rytmečio rasa ir sveikina šaukimo smarkius bėgimus, kaip vėjo vilyčia ant sparnų.

Tarp sąrašų ir šypsojimų metas, kaip kūdikis, stengiasi užkariauti gyvybės šilumą. Kaip gražu pažiūrėti, kada balandžio žiedai apseja savo garbės palą ant kapų ir kaip malonu klausyties, kada paukščiai užgieda „requiem“.

Pavasaris sugražina ir sudrūtina visų daiktų sveikatą; uždega vėl netikusią pajėgų aki, leidžia šviežumą ir nublankusį veidą ir siunčia po visą pasaulį gyvybės ir energijos atgaivintą sistemą ir naują garšą. Pavasaris visados atrodo, kaip svieto prieaugas, kada žiemos sniegas pradeda tipti; kada kiekviena žolės šaknelė, kuri atgimsta ir sklaidžia savo pirmąją žalį lapelį iš seno meto susipynusių griuvėsių sunykimo, tada kelia mūs dvasia arčiau prie dangaus dovanos.

Aš myliu braižyti pavasario apsiereikimus pėdženkliais; aš myliu lygiai tą ilgą lietaus audrą, kuri tirpina sniegą pusnįs ant augstų kalnų ir tvenkia milžiniškus upelius, kuri gimdo klanus ir uždamas augstai kelia ledo skaitline.

Aš myliu pažvelgti į švelnius sniego tirpimus, kurie ženklin-

vo mano pėdas, kada aš vaikščiojau ant nuparvuotų snieginų kalnų šaltame gruodyje. Aš myliu įieskoti saulinės pakalnės pagal pietinės sienos, kur spinduliuojanti saulė atlieka dviguba žemei darbą. Įvairiųpaukščių malonus balsai ir švelnus bei spalvoti medžių ir žolinių lapai ir žiedai neapsakomai maloniai užgauna mano širdį, kaip dangaus viltis kapų laukuose, nes tai vėl ateina tos glamonėjančios širdį linksmos dienos, kada balti bei juodi žiemos rūbai persimaino į žalius ir įvairiai spalvuotus, kada sniego pusnynai pamažėliu išnyksta, kada gamta atgimsta ir pradeda gyventi pilnu ir plačiu savo gyvenimu.

Žolė ties durėmis pradeda šildyti savo diegus ir vis gausiau rodyti žalumą spalvą; taipgi atbunda bumburai ant alyvų medžių — jie pučiasi ir galop sprogstą. Siyvų medžiai apsidengia kvepėjimo ir baltumo korsetais. Kibirksčiojanti volungė taisos sau lovelę ir renka stygas ant mormedžio, o žvirbliai čiauska porose. Senos skirpstos naikina savo rudas gėles, o savo šakeles dažo žalumui; ant upelių plūduriuoja, kaip didžiausias laivas, klišvo karmaziniai lapai. Ant galų galai, aržūnai žengia į atidarymo pavasario kadrių, mandagaus žalumo žilais kuodais, kurie greitai tiki pasidaryti ilgi ir gludi lapai. Karvažolės gula ties kalnu, kaip žvaigždės ant žaliuojančio dangaus; laukinės vėsnės auga krūmuose be jokio kito auklėjimo, kaip vien tik pačios gamtos; ir visi daiktai, kurie tartum stebėjasi ir žiūri ant tos nesuprantamos galybės ir tvarkos šaltinio, apturi atnaujintą ir sudrūtintą gyvybę, apdangą ir maistą.

Apart to viso galvon ateina švelnus pavasario lietus. Vaiko meile lietaus būriai laisto ir gaivina augančius daiktus. Lietaus būrys ateina puikiai ir krinta saldžiai ant žemės, o saulės skaištumo žvilgterėjimas padaro lašus skaisčius, kaip džiaugsmo ašaras.

Ziemos lietus yra šaltas ir ateina karčiame skriejime, kuris aptamsina mus; bet pavasario lietus ateina ant mūsų nedrąsiai, paslaptinai, betgi meilingai — kaip jaunosios žingsniai prie altoriaus.

Jis nerankioja, kaip žiemos debesys, žilumą ir sunkumą arti horizonto, ir neslankioja smailiais ir nejausmingais prisitarinimais prie to paties zenito; bet su neapsakomu daugumu batų sparnuotų plaukikų ant vandens paviršio atidaro mūsų bepajėgias akis saldžiais balandžio saulės spinduliais ir, laistydamas savo minkštais lašais, gaivina mūsų nusilpnėjusią spēką del naujų many-

mų ir darbų.

Galvijai vis dar abejodami skina šviežiai užaugusią žolę; bet visi gyvūnai juokias džiaugsmingai žiūrėdami ant šilto gaivinančio lietaus.

Tokiū tai būdu prasideda tas visiems pageidaujamas meto laikas — tokiū tai būdu jį sutinka visa gamta ir žmogus...

V. J. Budrikas.

Net danguje bijosi su pačia gyventi.

Našlys, palaidojęs savo pačią, klausia kunigo: „Kaip manai, kunigėli, kur mano pati eis — į dangų ar kur kitur?“

Kunigas: „Dievas žino; bet aš manau, kad gražus buvo jos gyvenimas ir su bažnytinėmis apeigomis ją palaidojome, užtai ji eis stačiai į dangų.“

ŠIS TAS.

Bezdžionė-darbininkas. Negrai taip kalba: „Bezdžionės be abejonės kalbėtu jei tik jos norėtų, bet jos bijosi, kad žmonės tada privers jas darbuotis“. Dabargi tie žodžiai beveik išpildė. Arti Paryžiaus pas vieną turtingą fermerį yra bezdžionė, kuri nors ir nekalba, bet puikiai darbuojasi. Sūnus šito fermerio, kolonijų tarnystės oficerias, paršivežė iš Afrikos dičkę-bezdžionę, katrą greit prijaukino ir padovanojo savo tėvui, kuris taipgi tęsė jės lavinimą toliau ir dašimūšė stebėtinų rezultatų. Dabar ta bezdžionė su neapsakomu vikrumu ir sumanumu melžia karves, pilsto į puodus pieną ir, kaip geras darbininkas-profesionalas, valdo sviesto mašiną. Vienintelis skirtumas tarpe jos ir kitų darbininkų tik tame, kad ji gauruota ir negauna už darbą užmokesčio.

Is 10 tūkst. kareivių-naujokų nemoka rašyti:

Vokietijoje	4
Sveicarijose	9
Danijoje	20
Anglijoje	100
Olandijoje	210
Francijoje	346
Amerikoj	380
Belgijoj	833
Italijoje	3072
Rusijoje	6110

Išlaikė pasizadėjimą Amerikonas Bockswel 1896 m. padarė iškilmingą prisiegą, kad jis nekirs savo plaukų iki tol, kol Washingtono Baltamjam Name neatsidurs prezidentas-demokratas. Laike 17 metų jo plaukai pavirto į kokius tai karčius, pridengusius visą nuagarą. Kada gi Šv. Vaist. pergalėjo demokratai, Bockswel nuėjo kirpyklon ir nusikirpo savo ilgnuosius plaukus.

Eifelio bokštas Vokietijoje. Kada inžinierius Eifelis pastatė Paryžiuje milžinišką bokštą, vokiečiai pradėjo kalbėti, kad jiems negalima pasiduoti francūzams, ir jie turi sutverti taip-pat karnors grandiozišką. Šita jų mintis ypač sutvirtėjo, kada Eifelio bokštas tapo sunaudotas kaip bevielio telegrafo stotis, kada jis liko ne tik padabinimo, bet naujingam streiko suorganizavimui ir streiko vedimui pakviesta jau ir organizatorė, kuri turės išvesti merginas pasyrižiusias streikuoti.

Vyras turi klausyti savo pačios. Magistratas Levy, kuris

PRANEŠIMAS.

Gerbiameji Draugai ir Draugės: New Yorko ir Brooklyno rubsiuvių streikas jau pasibaigė; reikalinga duoti aukų atskaita.

Kaip žinote, mes buvome išsiuntinę blankas po visą Ameriką pas daugiau atsizymėjusias veikime del visuomenės labo ypats bei draugijas, kad parinktų rubsiuvių streikierių naudai aukų. Daug blankų sugrįžo, bet daug dar liko negautų. Todėl prašome Draugų ir Draugijų, nesugrąžinusių tų blankų, sugrąžinti jas iki gegužės 30 d. 1913 m., nes dauguma reikalauja atskaitų, o mes jų negalime padaryti, kadangi neturime visų sugrąžintų blankų, be kurių visai negalima sutvarkyti davimui pilnų atskaitų kniguų.

Su pagarba Šelpimo Komitetas: Pirm. J. M. Buchinsky, Sekr. A. Lelis, Kas. P. Mačys.

New Yorko žinios.

Nori priversti, kad miesto valdiškų vietų darbininkai gyventų šiame mieste. Jei majoras Gaynor patvirtins bilij, kurį balandžio 16 d. New Yorko aldermonai perleido, tai visi miesto departamentų darbininkai bus versti priversti gyventi New Yorko mieste arba atsisakyti iš savo vietų. Dabar daugelis New Yorko miesto valdiškų departamentų darbininkų gyvena daugiausia New Jersey valstijos miestuose—Newarke, Passaice ir kituose. Tuo įstatau norima priversti, kad visi, kurie tik užima vietas New Yorko valdiškuose departamentuose būtų šio miesto gyventojai, o gyvenantieji kituose miestuose ir užimantieji kokią-nors vietą, kad arba atsisakytų nuo savo vietos arba taptų šio miesto gyventojais. Tas įstatas, jei majoras Gaynoras jį patvirtins palies ne mažą skaitlių inžinierių ir apie 100 steno-grafų.

Žada streikuoti moteriškų drabužių siuvėjos. Pereitą savaitę pagarsinta, jog apie 10,000 merginų, dirbančių prie moteriškų drapanų siuvimo, rengiasi išeiti streikan. Šį streiką patvirtino Tarptautinės Ponių Drabužių Siuvėjų Unijos pildomoji taryba. No. 30 skyriaus sekretorius pranešė, kad tasai streikas paliesis apie 9,000 vyrų, dirbančių prie įvairių darbų. Geresniam streiko suorganizavimui ir streiko vedimui pakviesta jau ir organizatorė, kuri turės išvesti merginas pasyrižiusias streikuoti.

Vyras turi klausyti savo pačios. Magistratas Levy, kuris

Jefferson Market teismo rume da vė pirmutinį savo gyvenime „šliūbą“ jaunavedžiams p. T. Evensui su p-le Margaret Cook, prisakė vyrui prizadėti, jog jisai mylės, gerbs savo žmoną ir klausys jos. Jaunasai vyras, nieko nepaisydamas, prizadėjo jos klausyti, o jaunoji žmona tuo labai apsidžiaugė ir pridurė, jog tai puikus sumanymas. Po ceremonijų kas-tai atkreipė magistrato atidą į jo ištartu pastaru du žodžiu ir pastadėjo jam, kad jis didelę klaidą padarė. Magistratas į tai atsakė sekančiai: „Gerai, jei jis nesulaužys to prizado, nieko tokio blogo nebus“. Beto, magistratas išlydėdamas jaunavedžius pavaišinęs juos dar keliomis epigramomis, kurių viena stačiog taikyta į nuotaką: „Jei žmona nemoka gaminti valgių, tai meilė išlekia per langą“.

Airiška degtinė. Iš Dublino pereitą savaitę atplaukęs į New Yorką laivas atgabeno 1,250,000 kvortų airiškos degtinės, keletą šimtų dėžių alaus (stout'o) ir „gingeralė“.

Organizuojasi prieš Tammany Hall. Kings pavieto progresivės partijos sąnariai sumanė susijungti su kitomis organizacijomis, kurios kovoja su Tammany Hall sąjaka ir pastatyti stiprią opoziciją šio miesto municipaliniuose rinkimuose, kurie bus šiuo rudeniu. Tam tikslui išrinktą jau ir komisija, kuri turės apdirbti susijungimo planą.

Nušovė pas pat namus. Kuomet Pedro Martino grįžo su broliu iš savo barzdaskutyklos, ant jų, pas pat namus, užpuolė koks tai žmogus ir paleido į pirmutinį jį tris šūvus. Pedro parpuolė, o jo brolis išsigandęs ir sumišęs nubėgo į vieną pusę, o šovikas, numetęs šautuvą, pasileido į kitą. Pribuvęs policijantas rado persautąjį bėmirštant, o prie jo prisitartinę du vaikišėiū nurodė skersai gatvę į vieną karčemą, į kurią pasislėpė žmogūdyš. Tečiau iškretus visus kampus jo ten nerado.

Cukraus darbininkų streikas, kurį rengė, suardytas. Pereitą savaitę paskelbta, jog Federal Sugar Refining kompanija pajutuosi, kad jos darbininkai rengiasi streikuoti, sumanė uždaryti savo dirbtuvę. Taip ir padaryta. Kuomet apie 400 šimtai darbininkų padavė vyresniam užvazdai, p. Louis Spreckles, savo reikalavimus, tasai atsisakė juos išpildyti bei prisakė uždaryti dirbtuvę. Tuė tuojaus išmokėta darbininkams algos ir pasakyta, kad darban nebeatėtu.

Kas yra užterštas kraujas?...

Yra tai kraujas pilnas nuodingų ir užterštų dalykų, kurie turėjo būti pašalinti paprastu būdu.

Pučkai, Inkštirai, Išbėrimai, Odos ligos, Votaitės, Pabrinkinimai, Pulliavimas, Apskritas nykulys

Tai paprasti apsiereikimai nuo kraujo nevalumo.

Severos Kraujo Valytojas

(SEVERA'S BLOOD PURIFIER).

Yra užsitikėjimo vertu ir pagelbingu vaistu, suteikiančiu išganingą išdavas tokiuose atsitikimuose. Kaina vienas doleris Bonka.

Pardavinėjamas visose aptiekose. Neimk kitokių. Reikalauk Severos. Jei tavo aptiekininkas negali jų parupinti, rašyk pas mus.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

Vietinės Žinios

Scenos Mylėtojų Choro išvažiavimas. Balandžio 20 d. Washington Park salėje buvo šio choro pasilinksminimas - išvažiavimas. Nors tiesa, pasitaikė ytin šalta diena, bet nežūrint to žmonių susirinko gana apstus būrelis, viso, rods, buvo su virš keturi šimtai asmenų. Kiek po 4 val. p. Račiūnas pakvietė laukan jaunuomene, idant pažaistų kelis žaidimus, o jis visa tai nutraukė krutomiesiems paveikslams, kuriuos ateinantį subatvakarį parodys Taut. Namu salėje. Potam, kiek vėliau buvo dainos. Pirmiausia padainavo dvi dainėli Lietuvių Gimnastikos Klubo vyrų choras, vedamas p. L. Eremino, o paskui - Scenos Mylėtojų Choras, vedamas gerb. kompozitoriaus M. Petrausko. Dainos nusisekė gerai. Tarp dainų buvo monologas „Blaivininkų pirmininkas“. Prieš dainas ir po dainų buvo įvairi angliški ir lietuviški šokiai.

Vaidinimas. Balandžio 19 d. vakare Taut. Namu salėje 213 SLA. kuopa buvo surengusi savo vakarėlį. Vaidino trijų veiksmų vaizdelį „Velnias spąstuose“. Be to buvo deklamacijos ir monologas. Galop buvo šokiai bei lankiojanti krasa.

P-no A. T. Račiūno išleistuvės. Ateinantį subatos vakarą, balandžio 26 d., Taut. Name bus p. A. T. Račiūno išleistuvių ir Lietuvių vakarėlis. (Žiūrėk apskelbimą). Be to bus parodyta Scenos Mylėtojų Choro išvažiavime nutraukti paveikslai.

Dantes „Inferno“. Gegužio 3 d. vakare Taut. Namu salėje bus švietimo draugijos Liaudies Mokyklos vakarėlis, kuriame pirmučiausia bus rodoma garsiojo bei didžiojo italų poeto Dantes „Inferno“. Tatai paimta krutomiesiems paveikslams iš jo garsiosios 5 veiksmų „Dieviškosios komedijos“. Reikia tikėti, jog lietuviai nepraleis šitos progos bei kiekvienas ateis, idant susipažinti su to mižino poeto veikalu. Paveikslus rods p. A. T. Račiūnas, o to veikalui turinį prie krutomųjų paveikslų aiškins p. V. K. Račkauškas ir p. M. J. Vinikaitis. Prieš rodomą paveikslų p. J. G. Sirvydas laikys trumpą prakalbą sekančia tema: „Kokią svarbą žmonių gyvenime turi žaidimai?“. Paskui bus šokiai.

Brooklyno Lietuvių Klubu vakarienė. Gegužio 4 d. New Plaza salėje, kampas Havemeyer ir Grand gat. bus minėto klubo vakarienė. Svečiai būsią priimami nuo 4-rių po pietų. Vakarienis, kiek girdėjome, būsiąs padalintas įvairiu programu: dainuos choras, kvartetai, duetai, etc. Be to, skambinsis ant piano lietuvių muzikas p. P. Čiurlionis.

Koncertas. Gegužio 17 d. po mus. 6-3-ėios a.c. kampas 21-mos gatvės, So. Brooklyne, N. Y. bus choro „Aidas“ koncertas.

Miko Petrausko koncertas atkelias. Koncertas, kuris buvo žadėtas Philadelphiaj ant 31 gegužės mėn., atkelias į 24 d. gegužės. Tokiu būdu, delei tos priežasties, Brooklyno „Faustas“ turėjo būt perkeltas į 7 d. birželio. Kas nori stot Brooklyno Lietuviškon Muzikos Konservatorijon. 101 So. 2-nd str., ar jos filijosna - Elizabeth ar Waterburyje, gali pastoti, nes laikas dar patogus.

KRASOS DEZUTĖ. J. J. Nienius: - Tamstos straipnis „Liuosai“ silpnokas - netalpinsime. Malonėkite rašinėti kaip galint trumpesnius straipsnelius bei žinutes. Jonui Petračiui: - Tamstos sulie-tuvinta apyskaitė - „Motinos giesmė“ labai supainiota, taip kad sunku net sugandyti mintis. Darant vertimus bei šį-tą rašant, reikia daugiau domos atkreipti ant sutvarkymo, mintių ir teisingo sudarymo sakinių. Taigi, apyskaitės nedėsimė. Step. Raubickui: - Straipsnelį „Pirma gegužio“ gavome; jis tilps sekančiame „V. L.“ num. - ačiu. Kun. A. Saurausčiui: - Tamstos atsakymas kun. Pr. Gugui tilps 18 „V. L.“ num. Prabočiaus sūniui ir m. Sizrniaus: - Tamstos raštelius gavome - sunaudosime; ačiu. Vargdienis, Tam, Pa. Tamstos rašteliu nedėsimė. Jei ką-nors kritikuoti, tai reikia faktų turėti ir naudoties rimtais argumentais. Gi tamsta savo raštelyje visą išreikštą mintį remiate spėjimais. Geriau palauksime ir pamatysime.

APGAVINGI APGARSINIMAI.

Laikė paskutinių kelių metų apgavingi vaistų apgarsinimai taip išsiplėtojo, kad nekurus valstijos perleido įstatymus, kurie juos užgnė. Apgarsintojas turi gvarantuoti teisingumą apgarsinimo. Mes visados buvome nuomonės, kad žmonės neprivalo būti apgaudinėjami. Yra keletas vaistų, rekomenduotų pačių žmonių, kaip Trinerio Amerikoniškas Kartaus Vyno Elikiras; daugybė laišku liūdiuja, kad šitas vaistas veikia tai kaip garsinama. Mes atkartojam, kad jis padarytas iš gryno Kalifornijos vyno ir tūlo skaitliaus medikališkų žolių, žinomų savo gydančiomis ypatybėmis, ypatingai ligosė alimenterinio trakto, su nustoju apėtito, kūno nusilpnėjimu, konstipacija ir visais nesmagumais, nuo to paeinančiais. Aptiekose. Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill. Pamėginkite Trinerio Linimentą ir jus pavadinis jį geriausiu vaistu skauduliuose ir sutinimuose.

Vakarėlis išleistuvėms p. A. T. Račiūno ir Lietuvių Aisibus subatoj, 26 balandžio, Tautiskame Name, 101-103 Grand Str., Brooklyne, N. Y. Vakarėlis bus gan įvairus. Dalyvaus visi įžymesnieji lietuviai program papildyme. Štai vakaro programa: 1. Trumpa prakalba per p. V. K. Račkaušką „Tėvynės“ Redaktorių. 2. „Meksikos revoliucija“, - judom. pav. per p. Račiūną. 3. Paveiksluota dainelė - K. Kraučiušas. 4. „New Yorko lošikai“ (gamblers) - stov. paveikslai per p. Račiūną. 5. Ilustruota deklamacija - per Birutę Strogioūtę. 6. „Is Brooklyno Lietuvių kriaučių streiko paveikslai“ - per p. Račiūną. 7. Paveiksluota deklamacija - per plė K. Jankauskiūtę. 8. „Lietuviški judomi paveikslai (ka veikia vasaros laiku Brooklyno jaunuomėnė)“ - per p. Račiūną. 9. Ilustruota dainelė - per p. K. Kraučiušą. 10. Linksmoji vakarėlio dalis: šokiai, pašnekėsiai ir daugybė lietuviškų žaislų. Tėsis iki rytui. Svetainė bus atdara nuo 7 v. Vakarėlio veik pradžia 8:15 v. Muzika po vadovyste p. Venckaus. Vakarėlio tvarka po direkeija p. J. M. Danieliaus. Įžanga ypatai 25 c. Visus be skirtumo maloniai kviečia atsilankyti Paveikslų Mylėtojai. P. S. p. Račiūnas malonėtu, kad būsiantieji svečiai ant šio vakarėlio atėidami atsineštų parašę savo Tėvynės ir apielinkės vieteles, ir pilną antrašį, ir kad būt pažymėta, kas toje apielinkėje būt verta nuimti ant paveikslėlių. Kaip ir iš kur galima da-sižinoti į tą vietą. Reik viską aiškiai parašyti, ir atnešti užlipintam konver-te, tai bus priimta.

Tėvynės Mylėtojų Draugystės susirinkimas atsisbus 27 balandžio nuo 2 valandų po pietų pas Drangelį po No. 73 Grand str. Visi draugai ir norintieji prisirašyti - malonėkite atsilankyti.

PAJIESKOJIMAL. Pajieskau savo vyro. Trijs savaitės atgal buvo mūsų šliūbas ir 5 d. balandžio paliko mane su vaikais be cento išviliojęs iš manęs apie trijs šimtus dolerių. Jo vardas - Petras Rudminas; paeina iš Kraučiušų kaimo, Vilkomirsko pav., Kauno gub. Jis yra biskį šliūbas ant tiesės kojos, plaukai garbinuoti. Jei kas tokį pamatysite - pranėkite sekančiu adresu: Zoė Rudminas, 185 North 2nd St., Brooklyne, N. Y.

Pajieskau savo švogerio, Andriaus Balevičiaus; jis vadina save Glipskin. Pirm 7 metų buvo pas mus atvažiavęs iš Scranton, Pa., sugrįžo ten atgal ir dabar nežinau kur randasi. Paeina iš kaimo Aržuolinės, gmino Vižainio, pavieto ir gubernijos Suvalkų. Mirė motina ir brolis, delto svarbu žinoti. Teiksis jis pats, ar kas kitas pranėsti: Kažys Stankevičius, 249 So. 1-th str. Brooklyne, N. Y.

Pajieskau savo brolio Juozo Bruozio, kuris išvažiavo iš Newark, N. J. su virš 20 metų atgal ir dabar nežinau kur randasi; paeina iš kaimo Vidgirių, gminos Karklinių, pavieto Vilka-viško, Suvalkų gub. Turiu svarbų reikalą. Jis pats, ar kas apie jį žino - malonėkit pranėsti šiuo adresu: Kazimieras Bruožis, 178 Ludlow str., Stamford, Conn. (19)

Pajieskau savo vyro, Prano Miklu-šio. Paeina iš kaimo Varnagirių, pa-rapijos Krokalaikio, pavieto Kalvirių, Suvalkų gub. Jau 13 metų kaip nežinau kur jis gyvena. Kas apie jį žinote, malonėkite pranėsti šiuo adresu: Katrė Miklušis, 19 School str., Brooklyne, N. Y. (19)

ANT PARDAVIMO.

Parsiduoda labai pigiai formišius, t. y. visi reikandai, kas tik yra reikalinga del gyvenimo; viskas nauja, dar mažai vartota. Priežastis pardavimo - savininkas išvažiuoja į tėvynę. Da-sižinokit pas savininką sekančiu adresu: Jonas Balsys, 1982 Main Str., Bridgeport, Conn. (17)

PARSIDUODA SALIUNAS.

Parsiduoda labai pigiai saliu-nas stovintis jau 27 metai. Apygventoj lietuviais, vokiečiais ir rusais vietoje, - prie dypo. Kas norite linksmą ir lengvą gyvenimą turėti, pirkit tuoj šį saliu-ną. Savininkas parduoda tik delto, kad jam reikalingi pinigai į naują didelį biz-nių; savininkas jau pusė metų, kaip budavoja automobilij šiapą (Garag); perka ir parduoda saliu-ną. Laisnės pigios - tik tris šimtai dol., o stiklas alaus vistiek 5 c. Sužinokite šiuo adr. J. P. 254 Wait str. Paterson, N. J. (18)

Jau išėjo pirmas numeris „PIRMYN“! Prenumerata metams .. \$1.50 Pusei metų80 Adresas: „PIRMYN“, 748 W. Lexington St., Baltimore, Md.

SKAITYTOJAMS. Gerbjamieji „V. L.“ skaitytojai, kurių prenumerata išsibaigė ir gavote paragini-ną, malonėkite atnaujinti, nes kitaip būsime priversti sulaikyti laikraščio siuntinėjimą. Tiems, kurie gavo paraginimo kortele, šis numeris yra siunčiamas paskutinis, iki atnaujिनimo. Pasarga: Permainant ad-resą, pirmiausia parašykite senąjį, o paskui naują. Vi-sada reikia rašyti kuoaiš-kiiausiu vardu, pavardę ir gatvės arba basko numeris, o tuoj apalengvinsite admi-nistracijai darbą ir išvengsi-te daugelio nesupratimų. „Vien. Liet.“ Adm.

PIRMAS LIETUVIŠKAS Fotografistas ir Maliorius Geras darbas. Vidutiniška čienia. G. BENSON, 328 Bedford Ave. Brooklyne, N. Y.

VIEN TIK BEGYJE ŠIO MENESIO. Astradus lietuviškų rekordų, mes parduodam gramafonų su 40 dainėlių arba šokių už 28 dolerius, kuris pirmiau prekevo (kaštavo) 55 doleriai. Ant išmokescio 2 dol. ant mėnesio arba 50 centų ant savaitės. Šiomis dienomis apturėta daug naujų rekordų, pridainuotų Valkininkų Bažnytinio choro. Rygos lietuvių choro ir pavienių ypatų iš Lietuvos sekančias daineles: Vestuvių daina. Ant krašto marių. Nėris upė ir Šėkupė. Pro darželį jū-jau, Silkių bačka. Velnio priitki-mas, ir daugel kitokių. Musų gramafonai gvarntuoti ant 10 metų. Reikalaukite katalogą. Adresas: Greater New York Phonograph Company 308-310 Grand Street. New York City. Teleph. 3425.

Konkursinis Geografijos Vadovėlis Kaina 75c. Apdaryta \$1.00. 120-124 Grand st., Brooklyne, N. Y. I. J. Paukštis & Co.

Tarptautiškoji Akušerių MOKYKLA. Moterjs, norinčios išmokti akušerisauti, dabar tu legalią mokyklą Scrantone, Pa. Mokslas prasidės 2 d. Sausio, 1913 m. ir trauksis per 4 mė nesius. Pasibaigiant kursui, bus duotas diplo-mas, valdžios pripažintas visoje šalyje. Instoti mokyklion gali moterjs, turinčios nema žiaus 20 metų amžiaus ir mokančios bent skaityti ir rašyti. Už kursą mokasi \$100.00. Mokyklion Lietuvos primas „The Internationa College of Midwifery“. DR. J. SZLIUPAS, Prezidentas. 1419 N. Main Ave., Scranton, Pa. Telephonas: 6426-J-Market.

Daktaras JONAS J. KAŠKIAUČIUS. VALANDOS: 8-11 ryte, 1-3 po pietų, 7-9 vak. Sereidomis 8-11 ryte. 152 Polk Str. prie Ferry Str. NEWARK, N. J.

DAKTARAS A. BACEVYČE GYVENA ELIZABETHPORT'E, N. J. 200 Marshall St., ir kampas Second St. Ligonis prima: iš ryto nuo 8-9 po pietų nuo 2-3 ir vakare nuo 6-8 Telephone 1587 R. Elizabeth.

Dr. J. S. Message (Misevičia) 272 BERRY STREET Brooklyne, N. Y. Tel. 595 Greenpoint Specialistas širdies ir plaučiųligių. OFFICE HOURS: 8-10 A. M. 12-2 P. M. 6-8 P. M.

GERA PROGA! Gramatika angliškos kalbos mokytis be mokytojo (apdaryta) \$1.00. Valkų Drangas arba kaip mokytis skaityti ir rašyti be mokytojo. 15c. Naujas Budas mokytis rašyti be mokytojo. 10c. Aritmetika mokinimuis ro-kundų, su paveikslais (apda-ryta). 35c. Viso \$1.60. Kas atsiųs iškirpęs šita apgarsi-nimą iš „Vienybės Lietuvninkų“ ir \$1.00 per money orderj, tai gaus visas 4 knygas 60c. pigiau.

P. Mikolainis Box 62 New York City

ANT PARDAVIMO. Parsiduoda formišius gana pigiai; dar tik metai kaip pirktas. Priežas-tis pardavimo: - savininkas keliauja į tėvynę. Galima matyti subatoj ir ne-dėlioj Mrs. S. Nagy, 12 Fillmore pl., Brooklyne, N. Y.

Parsiduoda kriaučiškas biznis - kostumieriškas štoras (krautuvė) su visais įtaisymais ir stubų formišiais. Biznis eina labai gerai. Priežastis pardavimo - savininkas serga. Apy-gventa lietuviais ir lenkais. Kreipkitės sekančiu adresu: 120 Grand str. Brooklyne, N. Y.

ANT RANDOS. Pasirandavoja 4 kambariai su gami ir „Toilet“ ant vienu lubų. Randos 9 dol. - 320 Powers str., near Cath-erine str., Brooklyne, N. Y.

FAERMOS, FAERMOS! Kas uori pagerinti savo gyvenimą, malonėkit atsilankyti ant žemiau pa-duoto adreso ir pamatysit šiuos lau-kus - derlingą žemę. Dabar tik ir laikas trauktis, nes čia labai perka žemę ir prekė jos žymiai kija. Trumpu laiku čia bus reikalingi a-matninkai, kurie čia ras puikų gyve-nimą. Atsisaukit tuojaus. Crystal Lake Farm, Wellston, Mich. (18)

LIETUVIAI! Bukit Lietuviais! Nesipuokit svetimos plunksoms, Rašykites prie savo organizacijos SUSIVIENIJIMO LIETUVIŲ AMERIKOJE! moka posmertinę ir ligoj pašalpą.

Informacijų pasiklausk savo miesto kuopos viršininkų, arba rašykit į Centrą. A. B. STRIMAITIS, 307 W. 30-th Str., New York, N. Y.

Tel. 279 Greenpoint. Geriausia lietuviams užeiga pas JONĄ KULBOKĄ. Skanus Alus, Gardi Arielka, Visokii Vynai, Kvepianti Cigarai. 74 Grand Street Kampas Wythe Ave. BROOKLYN, N. Y.

LOXOL PAIN-EXPELLER ALCOHOL 40% FARRICHTER & CO. NEW YORK. RHEUMATISM GOUT - NEURALGIA LUMBAGO - COLIC PAINS - BACKACHES SPRAING & BRUISES. NESIDUOKITE APGAUTI SU NUDA-VIMAIMS. TIK ŠITAS YRA TIKRASIS. JUS JI GALITE PARINTI ANT INKARO.

Telephonas 2320 Greenpoint.

Lutkauskas ir Garšva

Graboriai ir Laidotuviu Direktorai.

Laidojame Numirelius ant visokių Kapinių.

PARSAMDOME KARIETAS

veselloms, krikštynomis ir šiaip pasivažinėjimams. Atsišaukt ypatingai ar per teieponą.

Ofisas atidas dieng ir naktį.

227 Bedford Av. (V. Daunoro name) Brooklyn, N. Y.

ISZGYDYKIT SAVO RUMATIZMA!

Urbano Rumatizmo vaistai pagelbės nuo visokio Rumatizmo: kaip kaulinio, muskulinio, sciaticos taip ir nuo visų kitų ligų. Šimtai žmonių slunčia laiškus dėkavodami už mano gerą gydymą.

Teippat ir jūs galite gydyt savo Rumatizmą su mano gyduotim: ir buti vienas iš daug šimty, tu kurie pasigelbėjo nuo tos didėlės ligos, kuri teip tankiai žmonias naikina ir kartais numarina. Skaitydami apie mano gyduoles nepasigydysite: bet vartokite, o rasite teisybę mano apskelbime ir išgydymą mano vaistuose.

Vaistai kaštuoja vieną dolerį (\$1.00), o su prisuntimu 25 centai daugiau.

Su guodone

FRANAS URBANAS, Aptiekorius,

151 Metropolitan Av. (cor. Berry st.) BROOKLYN, N. Y.

Gera proga visiem

Užlaikyk tikrą lietuvišką krautuvę, kurioje galite gauti laikrodžių, laikrodėlių, žiedų, spilkų, kolčikų, kompasų, kryžiučių, gramafonų visokio išdarbio. Taipogi lietuviškų rekordų, ir kitų visų kalbų. Puikiausių armonikų, smulkų, klarnetų, triubų ir daugybę visokių muzikalių instrumentų. Taipgi gerų britvų visokio skyriaus. Maldakninių, visokių gražių popierių laiškam rašyti (gromstoms) su puikiausiai apskaitymais ir dainomis. Visokių magiškių monų daiktų. Taipgi monų kniuga, kur galima iš jos padaryti visokias mandrystes. Taipgi visokių kazyrių turime. Taisom visokius aukšinius daiktus: laikrodžius, žiedus, bronzalius ir visokius muzikališkus instrumentus: armonikus, smuikas, klarnetus, triubas, pianus, vargonus ir kitus visokius augščiau minetus daiktus. Aš gvarantuojū, kad mano tavoras pirmos klasės, o prekės pigesnės kaip kitur. Oredelius išsiunčiam greitai ir visus Amerikos ir Kenados kraštus. Kviečiam visus su ordeliais ir visokiais pirkiniais kreipties šiuo adresu:

J. GIRDES 95 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

Rusų tautiškas savaitraštis

“RUSKIJ EMIGRANT”

(Išeinantis Ketvergais).

Prenumeratos čienia metams:

Visose Suvienytose Valstijose ir New Yorke 1 dol. 50c.

Į Kanadą ir Rosiją 2 „

Adresuokit:

166 AVE. A., „RUSSIAN IMMIGRANT“, NEW YORK, N. Y.

Kaip pasiilkti Amerikos piliečiu.

Knygutė Lietuviškoji ir Angliškoji kalbose. Turinys: Įstatymai apie pilietybę, klausimai ir atsakimai kaip išimti popieras, suvienyty Valstijų konstitucija, nepriegulmybės deklaracija ir konfederacijos straipsniai. Amerikos Lietuvi Ūkesu Klubas, matydama reikala, išleido virš minėtą knyguotę kurios čienia yra 25c. Užsisakydami knyga pinigūs siųskite per Money Orderį arba krasos ženkleliais, ant šio adreso:

LITHUANIA N. CITIZENS CLUB

372 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y.

LIETUVIŠKAS GYDYTOJAS

Dr. IGNOTAS STANKUS, M. D.

Tikras Lietuvis Daktaras ir Chirurgas Philadelphiajij.

Gydo visokias ligas vyrų, moteriu, vaikų ir daro visokias operacijas. Jis yra pabaigęs daktarišką mokslą Indianos Universitete, buvo mlestavu daktaru, kur praktikuojęs po dispensaros mieste Indianapolis, Ind. Paskui specialijai mokinosi daryti visokias operacijas ir gydyti pavojingas ligas didžioje mokykloje The New York Post Graduate Medical School and Hospital. Po įgijimui didžio daktaro mokslo, Dr. Stankus įrengė savo ločną namą mieste Philadelphiajij, kur priima visokius ligonius dėl gydymo ir darymo operacijų. Visi, kurie turėjo operacijas ir gydės, ilkos užganėdinti ir dėkingi. Jeigu kas pelkia daktarą Ig. Stanku, tai tas žmogus yra užvydėtojas arba koksai vaikata tarnaujantis pas kokius apgavingus daktarus.

Daugybės padėkavonių. Kelios čionai talpinasi.

Malonus daktaras Ig. Stankus, įsų gyduoles atėmė man džiūmą ir naują užkaištą rin širdingą adn ir platinisū jūo vardą tarp savo pažystamų ir giminių. Jozefas Votkavičis, 221 Antelope st., St. Louis, Mo.

Is Canados rašo taip: Aš, Motiejus Prusaš, širdingai dėkavojū daktarui Ig. Stankui už išgydymą manęs nuo vyriskos ligos. Prie 5 daktarų kreipiausi Canadoje ir daug pinigų paleidau, bet negalėjo manęs išgydyti. O kaip apšaukian pas daktarą Ig. Stanku ir jis mane išgydė nuo pirmo prisuntimo gyduoliai. Įstariu adn ir lūnčiu savo paveikla (fotografiją) vietoje padėkavonės už išgydymą. P. O. Barnett, B. C. Canada.

A. J. Auskaltis, 511 Railroad ave., Brooklyn, N. Y. Išreikšiu savo širdingą padėkavonę Dr. Ig. Stankui už išgydymą nuo skaudėjimo pedų, skaudėjimo po krūtine ir sunkaus kvėpavimo. Da turū žmoni, bet ir tas daug kartų mažensis negu pirma.

Tos visos padėkavonės yra išdotos su daryjimū pedų pacientų.

PASARGA.

Pamlykite gerai, jeigu daktaras pats gali perkaltyti jūų laisla ir pats gali su jūmis susnekėti, tai geriaus gal išgydyti negu tie daktaras. Kurie jūų kalbos visaiškai neupranta. Neapiginčyti, nėra tonai lietuviško daktaro tuose institucijose ir Klinikose, kurie garsiniai po laikraščių. O jeigu koks berniukas išimtuos tenai įsų lietuvišką kalbą, tokiam daktaraiškū, tai supraskite, kad toks tenai yra ir gydymas. Tos institucijos ir Klinikos užlaiko susidėję bernapalūktai ir pas juos nėra geras daktaras tarnauti. Mano širdingas patarimas: jeigu nemorū gydytis pas lietuvišką daktarą, tai pasink koki žmogų, kuris sunek gerai angliškai, ir nueik su jūmi pas gerą daktarą savo miestely, o aptarūsi tenai tikrą pagelbą. O jei norite galite atsišaukti ir pas mane. Aš teipgi paduosiu Tamatai teisingą daktarišką pagelbą. **Bėdūns aš gydaū dovani!**

Nepamirškite ofiso ir rezidencijos adreso. Visuomet krepkitės ypatingai arba su laišku šiuo adresu.

Dr. Ignatius Stankus

1210 SO. BROAD ST., PHILADELPHIA, PA.

Ofiso { 11 ryto nuo 9 iki 11. Po pietu nuo 2 iki 4 ir vakarais nuo 7 iki 8.
Valandos { Nedėliomis nuo 10 iki 3 val. po pietu.

PAVASARIS, PAVASARIS!

TAI LINKSMIAUSIAS LAIKAS;

bet tik tada tikras ir linksmas pavasaris, kaip žmogus pašalina iš savo kūno-organizmo ligą bei nesveikumus, kaip žmogus šurkštų šaltį, kuris vargina. Vieno, jeigu to nepadarysit, tai liga kunkins kunę kaip iš viršaus, teip vidurių, naikinant sveikatę ir gyvastį artimiausias neprietelis ir teip besant netik p vasarjje, bet vasarj ir niekad neturi jokios linksmybės ir ramumo, bet varę.

KAD JAUTIESI nesveikumę, bet smę pavasarj, tai išgydyk, išvarkj ligą lauk iš kūno, kraujo nervų ir viršūnių, o laud ta visų padaryti atsiskait lietuvių j kalbų ir te kitro Profesionalo o D. ktara Klinikos, kur-pagal reikalię priima specialijai geriausias liekarus, kurie netik p vasarjje, bet vasarj ir niekad neturi jokios linksmybės ir ramumo, bet varę.

kaip šilti saulės spinduliai išvaro žiemos šaltį, taip ligą išvarkj lauk, be peilio, be supūlinęj operacijų

Apturėsi tikrą linksmą pavasarj ir gerą sveikatę;

džiaugies kaip šimtai išgydytų dėkavodami. IS DAUGYBĖS nor keletą patalpinam:

GUODOTINASAI DAKTARE IR SPECIALISTAI:

Esu labai dėkingas už gerą išgydymą, kad su liekaroms teip gerai pasilikaū išgydytu, nes pasilikaū kaip naujai atgimęs, daktar linksmas ir amaru, dar puš liekarų pasiliko, bet gerai esu sve kas, kad daugiau nereikalaūj vartoti, - tai šimta kartų dėkavojū Philadelphia M. Klinikai, kaip geram daktarui už puikiniam ir sutaisymų teip labai gerų liekarų. Su guodone. Good bye Jurgis Dulskis, Box 81, Alfred, N. Y. Mr. Jurgis Lutauskas, Jerome, Pa. St. Ljudzevičia, 216 Pleasant str. Be oft, Wis. K. Olševič, 1444 Boss st. Camden, N. J. Mrs. Kazimiera Jureviciene, Box 226, Glens Falls, N. Y.

Tukstančiai žmonių džiaugiasi tikru linksmu pavasarju ir dėkavoja už išgydymą nuo visokių sveičių ir užsėdėjusių ligų. Nervų ir nusi padėjim, peršalimo ir kosėjimo, galvos skaudėj mo ir svajimo, vidurių nesveikum ir užkietimo, sėklios užbėgimo nuo sauzgystės, greito pailimo, negero ir sumažėjimo kraujo, teip-pat moterų nuo limpančių lytiškų ligų ir tam panašius reišius vyrų nelaimių. Teip-pat moterų nuo įvairių skaudėjimų srėnos ir kitokių ligų.

Kad negali pribut asabiškai, tai parašyk lietuviškai o apturėsi rodę, pagelbą ir tikrą liekarstas, kurios gal: tave išgydyti ir turėsi Linksma pavasarj. Visada rašant adresuok teip:

THE PHILADELPHIA MEDICAL CLINIC
1117 Walnut St. Philadelphia, Pa.

Valandos kasdien nuo 10 iki 4 po piet. Nedėliomis nuo 10 iki 3 po piet.

KAM SIRGITI VARGINTIS LIGOMS, KAD GALIBUTI GREITAM LAIKE ISGYDYTAS. tik reik atsišaukti į Philadelphia M. Kliniką, kuris valdžios pripažintas deie. žmonių labo.

„DAKTARAS“ skaityk šitą knyga, kuri parašyta naujausio mokslo ir labai reikalinga kaip vyrams teip ir moterims, turėt ta knyga. Atirasit daug paslaptibių ir pamokiniū apie ką išsiol nežinojot. Apturėsi dovani, tik prisiskit keles stampas už prisuntimo kaštus Philadelphia M. Klinikai.

10 už 5c

VIŠKI MUŠASI UŽ

NEBO

== Cork Tip ==

CIGARETUS

Kiekvienas pardavėjas parduoda kasdien daugiau

NEBO

CIGAREŠŲ negu kitų.

1760

BUKIE VYRAS

REPTURA, VARICOCELE, PRAPUOLUS PAJEGAS, UŽTRUCINTAS KRAUJAS.

BUKIE Izmintingas

Likie sveikas

DR. O'MALLEY BUDAS

Visados išgydo!
Išbandyta per 30 dienių!
Be peilio ir vaistų!
Išrasto per mane!
Naudojamas tik mano ofise!

PRASARGA: Darbininkai kurie pas mane dirbo, gali sakyti, kad jie žino mano metodą ir pagal jį gydo be operacijos, jie gal ir pamėgdžioja mano raštus. Bet randasi tik Vincas Dr. O'Malley Budas ir naudojimas tik Mano Office.

Aš nedrukuojū jokių gromatų ligonių kadangi atsilankymas į mano Office parodys jumis, kad turit daugybę gromatų nuo ligonių iš visų šalių pasaulės, kurie tapo išgydinti.

Prisiųsk 2 c. markę už knygutę padabintą paveiklais apie Repturą.

Dr. Alex O'Malley

158 S. Washington Str., Wilkes-Barre Pa.

Galima susikabėti lietuviškai-fenkiškai.

Ar Skaitet Kada Laikraštį "LIETUVA?"

Gal nežinai kur ją gauti?

“LIETUVA”

Eina jau 21 metus Chicago, Illinois kas Pėnyčia ir paduoda daugiausiai gerų ir svarbių žinių iš Amerikos, Europos ir viso svieto, o prenumerata kaštuoja metui tik \$2.00, pusei metų \$1.00.

Rašyk adresu:

A. OLSZEWSKI,
3252 So. Wabash St., CHICAGO, ILL.

LIETUVIŠKA APTIEKA

Sveikata Brangiausias Žmogaus Turtas.

Jau nuo keliolikos metų Brooklyn-New York gyvenūa Vienatinė ir Didžiausia LIETUVIŠKA APTIEKA Provizorius VINCAS J. DAUNOROS, kurios tikslu yra apsaugoti savo vienausiu nuo visokių apgavikų ir gydyti juos tik ra i geromis ir pasekingomis gyduolėmis nuo visokių ligų ir sušalimų.

LIETUVIŠKA APTIEKA savo ligų metų prityrimu išrado daugybę specialijškų gyduolių, sutaisyti iš šviežiausių ir geriausių medikamentų ir labai pasekingai gydančių ligas.

Tarpe kitų aptiekos sandėjje sukrautos ir gausios sekantios gyduolės:

Kraujo Valytojas \$1.00	Del išvaymo soliterio \$3.00
Gyvasties Balsamas 75c	Nuo litiškų ligų 50c. ir \$1.00
Nervų Stiprintojas 50c. ir \$1.00	Nuo Reumatizmo 50c. ir \$1.00
Vaistas nuo vidurių 50c. ir \$1.00	Nuo kojų prakaitavimo 25c
Nuo kosulio 25c. ir 50c	Gydanti mostis 25c
Nuo gerklės skaudėjimo 25c. ir 50c	Antiseptiškas muilas 25c
Skilvinės proškos \$1.00	Antiseptiška mostis 25c
Pigulkos del kepenų 25c	Nuo dusulio 50c
Nuo galvos skaudėjimo 25c	Proškos del dantų 25c
Nuo kojų nuospaudų 10c. ir 25c	Nuo kosulio del vaikų 25c
Nuo dantų gelimo 10c	Kastorija del vaikų 10c. ir 25c
Nuo nešalimo 25c	Nuo viduriavimo 25c
Plaukų stiprintojas 25c. ir 50c	Kraujo Stiprintojas 50c
Linimentas arba Expelleris 25c	Gumbo Lašai 50c ir \$1.00
Anatharynas plovimui 25c	Nuo plaukų žilimo 50c
Nuo kirmelių 25c	Blakčių Naikintojas 10c
		Karpy Naikintojas 10c

Specialijška tikrai lietuviška Trejanka arba Trejos Devynerios 25c

Taip pat iš Lietuvos pargabentos visokios Lietuviškos gydančios žolis, šakniš ir t. t., kokios tik yra žinomos ir žmonių vartojamos.

Reikalaukite prisuntimo Katalogo su mūsų gyduolių aprašymais.

Krepiantiems per laiškus arba asmeniškai duodame tikrai sąžiniškus ir teisingus patarimus kiekvienoje ligoje.

Jeigu jums brangi ir jūsu sveikata, tai tuojaus reikalaukite gyduolių, rašydami arba atsilankydami į LIETUVIŠKA APTIEKA

VINCAS J. DAUNORA

APTIEKORIUS

229 Bedford Ave. Brooklyn, N. Y.

Rusiškas progresyviškas laikraštis

“Russkoe Slovo”

Leidžiamas tris kartus per savaitę redaguojamas J. K. Okuncovo

Kaina metams \$2.00.

Užrubežiuose, Kanadoje ir New York \$3.00.

Prie regakcijos randasi visokių knygų knygynas ir atliekami visi spaudos darbai.

Antrašas:

Russkoe Slovo

108 E. 12th St. New York, N. Y.

Telephone 2427 Greenpoint

VIENTAINĖ IR SENIAUSIA LIETUVIŠKA

—AGENTURA—

Parduodam Šifkortes ir siuncziam pinigūs.

Jau nuo 1886 metų, kaip parduodam ŠIFKORTES kelianjaitiems į Lietuvą arba norintiems parsikviesti iš Lietuvos savo gimines ar pažinstamus į Ameriką, visados parduodam Šifkortes knuteisingiausia ir kur tik nori, ant greičiausių ir geriausių LAIVŲ už prieinamą prekę. Kertie pas mus pirkto Šifkortes, kelionėje neturėjo nė jokio klapato; per tai, kad męs visados suteikiam keleiviams geriausius patarimus, kaip tūri keleivis apsisaugot nuo apgavysčių. Priegtam padarome reikalingas popieras pas konsulj dėl perėjimo per rubežij.

Taigi reikalaujant ŠIFKORŲ — malonėkit kreiptis prie mūsų, o busit kuogeriansia aprupinti visame.

Offiso valandos:

šikiems dienoms nuo 8 ryto iki 9 val. vakare.

Šventoms dienoms nuo 9 ryto iki 3 val. po piet.

120-124 Grand Street, Brooklyn, N. Y. (Antros durys nuo Berry Street)

PINIGUS SIUNCZIAM IR ISZMAINOM.

Siuncčiame pinigūs į visą svieto dalis saugiai, greitai ir pagal pinigų kursą.

Teipgi išmainom ant ruskų ir vokiškų.

Pardnodam Tikietus ant geležinkelių į pietines ir vakarines valstijas.

Petsiuncčiam potografijas į Lietuvą ir užregistuojam laiškus.

Darom daviernastes, išjieskom dales Lietuvo, je ir atimam į Ameriką. Tą viską darom su Konsulio palūdiujimū.

„VIENYBĖ LIETUVNINKU”

Seniausias Lietuviu Laikraštis Amerikoje. Įkurtas 1886 mete.

Išaina kas Seređa. Užsirašant „Vienybę Lietuvninkų” Amerikoje prekiojua metams \$2.00, pusei metų \$1.00. Užrubežiuose prekiojua metams \$3.00, pusei metų \$1.50.

Teipogi spaudinam visokias knygas, konstitucijas, bilas, plakatus ir tikiets baliams, popieras laiškam rašyt ir kitokius spandos dalykns. darbą atliekam greitai ir pigiai

DIDŽIAUSIA KRAUTUVE VISOKIU KNYGU.

Čia visokias knygas galima gaut, kokios tik yra išėję iš po spaudos, kaip svietiškas teip ir maldų knygas. Žodynų, gramatikų, rankvedžių, Biblijų ir t. t.

J. J. Pauksztis ir K. Brazys,

120-124 Grand Street, Brooklyn, N. Y.

DIDELIS LIETUVOS ŽEMLAPIS.

Su etnografijos sienomis. Atspausdintas ant dailaus, slidaus popieriaus, keliose spalvose. Tikras pagražinimas sienos kiekvieno lietuvių stubelės. Pirmutinė dar tokių didumo mapa lietuvių kalboje.

Parsiduoda musu knygyne, tik po 50 centu.

Pašikubinkite kiekviena įgyti tą ŽEMLAPĮ ir pamatyti surašytas visas LIETUVOS vietas. Turime nedidelį skaitlių exempliorių.

Šiuo adresu:
J. J. PAUKSTIS & CO.
120-124 Grand Str., Brooklyn, N. Y.

Tel. 2334 Greenpoint.
PUIKIAUSIA VIETA LIETUVIAMS pas PETRA A. DRAUGELI.

Skanus alus, gardi arielka, elius, visoki vynos, kvepanti cigarai, ir pulkų užkandžiai. Salė dėl mitingų ir veselių. Nepamirškite šios atskančiausios vietos, o bus užganėdinti.

73 GRAND STR. BROOKLYN, N. Y.
Palei Wythe Ave.

PUIKUS HOUVELIS Andriaus Milisausko

Visada šaltas alus, skani arielka, elius, porteris, visoki vynai ir kvepanti cigarai.

Lietuvių vietiniai ir atvažiuoję kiltur, nepamirškite šios puikios vietos.

16 Baltimore st. Wilkes-Barre, Pa.
Priešai Central Dypą

Telephone 1331

Nik. P. Zelwis
Lietuviškas graborius.

Išbalsamuotojas ir laidotuvių Direktorius. Karietos laidavimams, veselioms ir krikštynoms.

Ofisai ir gyvenimas:
1034 Bank Street, Waterbury, Conn.
Lietuvių, kreipkitės reikale.

PATENTS

Promptly obtained OR NO FEE. Trade-Marks, Caveats, Copyrights and Labels registered. TWENTY YEARS PRACTICE. Highest references. Send model, sketch or photo for free report on patentability. All business confidential. HAND-BOOK FREE. Explains everything. Tells How to Obtain and Sell Patents. What Inventions Will Pay. How to Get a Partner, explains best mechanical movements, and contains 300 other subjects of importance to inventors.

H. B. WILSON & CO. Patent Attorneys
Box 383 Wilson Bldg. - WASHINGTON, D. C.

BENNETT TYPEWRITER. Kaina \$18.00

Bennett Typewriter yra tai naujiausio išradimo drukuojama mašina ir drukuoja teip greitai ir puikiai, kaip ir brangiausios mašinos. Ji yra su universališkais, raktais, teip kaip mašinos už \$100.00, arba ir brangesnės. Ant tos mašinos galima drukuoti 80 žodžių minutę. Padaryta iš labai tvirtu plieno. Tik ši viena drukuojama mašinėlė atramentuojasi nuo kaspino.

Diduma mašinos 2x5x10 colių. Galima vartoti popierį 8 ir pusės colių platumo. Turi 84 litaras ir ženklius. Volelis su literomis mainosi ir tokiu būdu ant jos galima drukuoti visokeriopose kalbose. Susideda iš 180 atskirų dalių, sveria 3 ir pusę svaro. Sudėta į labai puikią skrynelę ir ją galima nešiotis rankoje, arba kišenėje. Ji yra netiktai naudinga, bet ir reikalinga kiekvienai ūpatai, o už tokią prekę, tai kaip dykal.

J. J. Pauksztis & Co.,
120-124 Grand st., Brooklyn, N. Y.

ŽMIJEČNIK

Geriausias Linimentas arba PAIN EXPELLERIS ant svieto nuo visokių galvos skaudėjimų, KAULŲ, PERSALIMO, REUMATIZMO, STREQUOPE, SAUSGELŲ, KAKLO, GALVOS SUKIMO ir DIEGLIŲ.

Jeigu nori ligoje ir nelaimėje pasigelbėti, neįsiekok rodos pas kokius, nemokintus žydėjus ar kryžiolius savo priepuoli, bet kreipkis arba tiesiai pasakys pas savo ločnų vienių, reikalavimas tikų, grynių ir gydantių vaistų, — pas

ALBERTA G. GROBLEVSKI,
Plymouth, Pa.

SAULE

Du-kart nedėlinis laikraštis
Smagiausias lietuviškas laikraštis visoje pasaulėje.

IŠEINA KAS UTARNINKĄ IR PETNYČIA
Prenumerata kaštuoja:

Amerikoj: Ant viso meto \$2.50
Ant pusės meto \$1.25
Ant ketverčio meto 65c.

EURO- Rosijoje ir Lietuvoje \$3.50
POJE Anglijoje ir Skotlandijoje 15 sh.
Prusose 15 markių.

MĖNESINIS RAŠTAS
Linksma Valanda

IŠEINA APIE 15 D. KOŽNO MĖNESIO.
Talpinasi visokių gražių Istorijų, Pasakų, ir t. t.

PRENUMERATA:
Amerikoj ant viso meto tik \$1.
Rosijoje \$1.50. Anglijoje 7 sh.
Prusose 7 mk.

Kas užsirašo „SAULĖ“ ir „LINKSMĄ VALANDĄ“ ir pilnai užsimoka, tai abu raštu gauna per visą metų už \$3 in Ameriką, in Rosiją \$4.50, in Angliją 7 sh. Prieš tam pilnai užsimokėję skaitytojai kas metas gauna DOVANĄ puikų Kalendorių.

W. D. Boczkowski & Co.
620-522 W. South St.
MAHANAY CITY, PA.

ATDARYTA
Didžiausias pasaulėje teatras
Hippodromas ant aštunto sezono su visais naujais lošimais, kurie vadysis „Under Many Flags“ (Po daugeliu vėliavų). Šis naujas veikalas peržiūrėtas per Arthur Voegtlin; Stage grupavimas ir muzika vedama Mr. Wm. J. Wilson; drama rašyta ir stačius per Mr. Carroll Fleming. Muzika prista tyta per Mr. Manuel Klein. Scena daro neįspasakytą įtekmę Voegtlin, kurio namas pasigarsinę kaip augščiau- siaus lošimo namas New York'e ir geriausia turistinis įtekmę. Per visą vasarą daugybė žmonių dirbo ant šio gar- sarų teatro prirėgimo po priekūra Mr. Voegtlin. Kaip titulas parodo tai daugybė žemių bus perstatoma su at- lankymu visokių žeme su p. laikymu muzikos prie kiekvienos šalies. Pen- kiolika scenų ir baletų susideda į „Flowers of the Nations“ (Tautų gėlės), bus rodoma ir visas parodymas naujas.

Telephone 854 W. Williamsburgh.
Williamsburgh BATHS.
F. TEITELBAUM, savininkas.
Rusiškos ir Turkiškos PIRTYS

274 South First Street, (tarpe Havemeyer street ir Marcy Ave.)
BROOKLYN, N. Y.

Perėjo į naujas rankas ir viskas gerai prižiurima. Uželkite ir persitirkinkite. Moterims kiekvieną utarninką.

Teisingiausia Lietuviška Agentura

PARDOVU LAIVAKORTES ant geriausių ir greičiausių Lai- vų, keleiviai visados bus užga- nedintais.

SICŪŲ PINIGUS
į visas dalis svieto kuo-greičiau- siai ir pagal pinigų kursą. (Sto- viu po kaucija \$30.000.)

Teipgi (Pinigus priimu kurie nori pasidėti dėl apsaurojimo ir ant kiekvieno pareikalavimo juos sugražinu.

PIRMOS KLASOS HOTELIS.
Skaniausi ir sveikieji visoki gė- rimai, per tai visados svečių pil- na, kiekvieną draugiškai ir maloni- ai visados pavaišina.

P. J. CHMIELIAUSKAS,
177 E. Main St. PLYMOUTH, PA.
(Bell Phone 8-R)

Naujas išradimas!

Laikrodėlis elektrinis, kišeninis: tamsoj gali matyti adynas, budintojas iš miego; gali pribu- digti. Labai naudingas dėl darbininkų maino- se dirbančių. Viršai metaliniai juodi, viduriai dresyti, vertės 15 dolerių ir retėželis vertės 8 dolerių, garantuotas ant-25 metų. Sykiu laik- rodėlis ir retėželis už 15 dol. Prisiųsk 10 dolerių tai gausi laikrodėlį ir retėžėlį, o kaip paimsi prisiųstus daiktus, tada man prisiųsi 5 dol.

J. Schidlofsky Room 204
28 Main St. Brockton, Mass.

„SVYTURYS“
1913 metų.

Visas metraštis su įvairiais straipsniais ge- riausių rašėjų Europos ir įvairioms statistikom visos Lietuvos, labai-naudingas. Prekė tik 75 c.

Gaunamas pas **J. J. PAUKSTI & CO.**
120 Grand st., Brooklyn, N. Y.

Telephone 1205 Greenpoint.

P. BUTKUS

LIETUVIŠKAS GRABORIUS (Undertaker).

Išbalsamuotojas ir laidotuvių Direktorius. Karietos laidavimams, veselioms ir krikštynoms. Lietuvių, kreipkitės reikale pas lietuvių.

Mano gyvenimo ofisas atdaras dieną ir naktį

213 BERRY ST. BROOKLYN, N. Y.
Branch Office 48 Hudson Ave.

Rusizkai Amerikonizka Linija. Vienatinė be persėdimo Linija tarpe Amerikos ir Rusijos.

8 d. Rotterdam	11 dienų Lietojų	Išplaukimas iš New Yorko.
III klasa \$33	III klasa \$35	Kursk April 19th
II " 45	II " 50	Czar May 3th
I " 60	I " 70	

Dėl smulkesnių žinių kreipkitės in mūsų agentus ir centrališką kontorą
A. E. JOHNSON & CO. General Passenger Agents.
27 BROADWAY. NEW YORK CITY, N. Y.

THE LACKAWANNA

Parankiausiai geležinkelio Europon keliaujantiems. Linijos sueina prie Trans-Atlantiškųjų laivų. Nebrangiai pervažinėja bagažą ir perveža pasažierius.

The Road of Anthracite
(Kietųjų anglių kelias).
Trumpiausias kelias į Buffalo. Tiesiai į Scranton ir Angliją Sritį. Tarpe New Yorko ir Buffalo penki traukiniai kasdien.
Tarpe New Yorko, Chicago ir Va- karų keturi traukiniai kasdien.
Tarpe New Yorko, St. Louis ir Pietvaciarių kasdien.
Tarpe visų vietinių Punktų nuolat- inis ir parankus susisiešimas.
Artymesnių informacijų apie kainas, traukinių begiojimą, etc., kreip- kitės pas savo vie- tinį agentą arba ra- šykite pas:
George A. Cullen,
Passenger Traffic Man'r
90 West Street, N. Y.

14 metų senas laikraštis

KATALIKAS

Išeina kas Ketvergą, Chicago, Ill.

14 metų senas laikraštis

KATALIKAS

Išeina kas Ketvergą, Chicago, Ill.

Laikraštis "Katalikas" 12-kos puslapių, didžiausio for- mato, redaguojamas geriausių redaktorių, talpina raštus ge- riausių raštinių ir visuomet telpa visokių žinių iš Didžio- sios Lietuvos, Prusų arba Mažosios Lietuvos, Amerikos ir abelnai iš viso pasviečio.

"Kataliko" prenumerata Suvienyotose Valstijose Šiauri- nės Amerikos:

Metams \$2.00, pusei metų \$1.00
Kanadoj ir Meksike:—
Metams \$3.00, pusei metų \$1.50
Rosijoje, Lietuvoj ir kitose užrubežinėse viešpatystėse:
Metams \$3.00, pusei metų \$1.50

Užsirašyti "Kataliką" galima kiekvienaime laike.
Užsirašant "Kataliką" reikia drauge ir prenumeratą sių- sti per pašto Money Orderį arba pinigų registruotam laiške ant išleistojo rankų, adresuojant šiteip:

J. M. TANANEVICZIA
3249-53 S. Morgan St., Chicago, Ill.
Rašykite tuojaus, o gausite vieną "Kataliko" numerį ant pažiros veltui.

W. SLOMINSKA

Mano Dirbtuve Apdovanota Dviem Medaliais

ant Kosciuskos Parodos už rupe- stingą ir artistišką išdirbimą

KARUNŲ, ŠARPU, KUKARDŲ, ROZETŲ, BERLŲ, MARSALKINIŲ LAZDŲ IR TEIP TOLIAUS.

Turiu už garbę apieikiti guo- dintiems Kunigams ir guodotinoms Drangystėms, kad aš dirbu visus augščiau paminėtus daigtus PI- GERIAUSIAI, TEISINGIAUSIAI IR GERIAUSIAI, nes per daugelį metų užsilmdama išdirbiniais įgi- jau geriausių praktikų ir dėl to galiu viską padirbtį pigiau ir go- riau negu kiti fabrikai.

Su guodone
W. SLOMINSKA, 1025 Milwaukee Av., Chicago, Ill.

Geriausias Linimentas arba PAIN EXPELLERIS ant svieto nuo visokių galvos skaudėjimų, KAULŲ, PERSALI- MO, REUMATIZMO, STREQUOPE, SAUSGELŲ, KAKLO, GALVOS SU- KIMO ir DIEGLIŲ.

Jeigu nori ligoje ir nelaimėje pasi- gelbėti, neįsiekok rodos pas kokius, ne- mokintus žydėjus ar kryžiolius savo priepuoli, bet kreipkis arba tiesiai pa- sakys pas savo ločnų vienių, reikalavimas tikų, grynių ir gydantių vaistų, — pas

ALBERTA G. GROBLEVSKI,
Plymouth, Pa.

garsų dirbėję „Lenkiškų ir Lietuviškų gyduolių“, o persitirkinti, kad neiš- skleisi veltui ir ant apgavusių savo sud- kiai uždirbo cento.

Turime gyduoles nuo visokių ligų, ko- kias tikrai randasi ant svieto teip dėl senų žmonių, kaip dėl kudičių, vyrų ir moter.

„Lenkiškai-Lietuviški“ vaistai jau tuksantčius padarė sveikais — išgydys ir Tave!

Įpatinai SLAPTAS ligas gydome ir gilioje slaptoje ūlaikime, kaip kunigas išpažinti.

Dėto jeigu trokšti tikros gydytojaus pagalbos, aprašyk savo negerovę, aiškiai su smulkmenomis, pridėk 2 centus ant atsakymo laiškui, o niekuomet to nesig- galėsi.

Adresas:
Albertas G. Groblevskis
Cor. Elm and Main Sts.
Plymouth, Pa.

Nepamirškite Tautiško Namol!

Erta, daili salė mitingams, ve- selijoms, teatrams ir baliams. Gardi degtinė, šviežias alus, kvėpią cigarai, skanus užkan- džiai ir nakvinė.

TAI LIETUVIŲ UŽEIGA.
A. RAZUTIS
101-103 Grand st., Brooklyn, N. Y.
Telephone 1470 Greenpoint.

H. B. ROSENSON,
BROOKLYN, N. Y.
Telephone 1108 Williamsburgh

PRIETELIAI LIETUVIAI!
12 dideliu ir 12 mažu.

ADVOKATAS KAZIS KRAUCUNAS.

Buvęs 9 metų Skryniaus Viršininkas, Inspekto- riam Suvienyųjų Valstijų Imigrantijos: turi visas tiesas kaip Attorney, Advocate, Proctor, Solicitor ir Counselor-at-Law. Veda visokias bylas (provas) visuose teismuose ir d-partu- mentų skyriuose. Gavimai patarimų, kreipki- tės laiškais, įdėdami kraus ženklielį atsaky- mui. Vedimui svarbių bylių ir reikalų, pribuna ypauškai į visas Valstijas ir miestus su- tulp pareikalavimu. Adresas:
KAZIS KRAUCUNAS, Attorney-at-Law
Box 296, Ketchikan, Alaska.

Jonas S. Lopatto
Attorney and Counsellor-at-Law (Liet- urys advokatas pabaigęs Pennsylvanijos Universitetą), užsilma vartym provy visuose teismuose.

Ofisas rumsose 47-48-49 Bennet Building, kampo Public Square ir North Main Street, WILKES-BARRE, PENNA.

Office Phone Peoples 37
Bell 47
Residence Peoples 1100

ATYDAI KRIAUCIUIII!

Lietuviška knyga, kirpimui vyriškų drabu žių, su 25 brėžimais ir 15 paveikslų, 50 pusl Prekė \$2.50. Tokia pat knyga—moteriška drabužių. Prekė \$2.50.

Užsakant abi knykas, prekė \$5.00.

Šios knygos yra tikrai, ką turi žinoti geras kriaucius. Nėmėjimas drauge žių knygų,— reiklia nustatymu nuo savęs geriosio uždar- bio ir pasekmės pramonystėje.

Duodu Lekteljas Kirpimui.
Pinigus siųsti per „Money Order“. Reikalau- jant atsakymo visados priglauti už 2c. Stamp
J. TOPILIS
120 Grand St., Brooklyn, N. Y.

KINEMOTOGRAFŲ KRAUTUVE.

Pirmutinė Lietuviška Krautuvė Jundantių Paveikslų Amerikojė.

Užtikome visokių gatavų APERATUS. Patuosom ir madauojom, labai pigiai su vi- sokiomis Elektrinėmis ir Gasiniais Intaisiais suspausdos mašin. Įstak užtikome suvirė 1.000 ratų filmos. Importytų iš visų šalių svieto, specializika turime padary daug Lie- tuviškų Ilustracijų dėl Daigų, Deklamacijų, Referatų ir Pralokčių, dirbam ant orderių labai pigiai. Kuris užsilant arba norit užsi- lmti žmoni biiznis, reikalaujanti pagalbos šauktis prie:

American Film Exchange
A. T. Račiunas Mgr.
630 Halsey Str., Brooklyn, N. Y.
Phone 2536 W. Bedford.